Κινηματογραφικόν Φως

Έτος Ε'. Αριθ. 31 (185) Αθήναι 30 Δεκεμβρίου 1928

BILLIE DOVE

ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕΝ

ΕΙΣΘΕ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΣ ΚΑΙ ΕΣΗΜΕΙΩΣΑΤΕ
ΜΙΑΝ ΜΕΓΙΣΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

16327 ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΘΕΑΤΑΙ ΕΠΛΗΡΩΣΑΝ ΝΑ ΘΑΥΜΑΣΟΥΝ
ΤΗΝ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΙΚΗΝ ΤΑΙΝΙΑΝ ΣΑΣ «ΓΑΜΗΛΙΟΣ ΠΕΠΛΟΣ», Ή (ΑΠΑΓΩΓΗ)
ΣΤΟ 'ΑΤΤΙΚΟΝ, ΑΠΟ ΤΑΣ 17 ΕΩΣ ΤΑΣ 24 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1928

ΑΥΤΟ ΗΤΟ ΥΠΕΡΟΧΗ

ΑΛΛΑ ΠΕΡΙΜΕΝΟΜΕΝ ΑΚΟΜΗ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΑΠΟ ΣΑΣ
ΣΤΑΣ ΤΑΙΝΙΑΣ ΣΑΣ «ΤΑΜΕΣΒΑΡ ή ΚΙΤΡΙΝΟΣ ΚΡΙΝΟΣ» «ΛΟΥΙΖΙΑΝΑ ή ΑΓΟΡΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ»
«ΚΑΡΔΙΑ ΣΟΡΕΤΤΡΙΑΣ ή ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ FOLLIES» και «ΚΟΤΡΕΛΙΑ ή ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΣ ΚΛΕΠΤΡΙΑ»

ΑΜΟΛΟΧΙΤΗΣ-ΒΟΥΛΓΑΡΙΔΗΣ

ΕΥΠΟΛΙΔΟΣ 14
ΑΘΗΝΑΙ

ΚΩΝΣΤ. ΦΡΑΓΚΕΤΗΣ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

ΟΔΟΣ ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ ΑΡΙΘ. 39Α ΑΘΗΝΑΙ

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝ. ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΤΑΙΝΙΩΝ

TIFFANY STAHL

Ἡ ἑταιρία TIFFANY STAHL, *τὴν ὁποίαν ἔχομεν τὴν τιμὴν ν' ἀντιπροσωπεύομεν ἐν Ἑλλάδι ἔχει ὡς σῆμα της ἕνα ἀ δ ά μ α ν τ α, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον σημαίνει ὅτι, κάθε ταινία παραγωγῆς* TIFFANY *εἶνε καὶ ἕνας ἀνεκτίμητος θησαυρὸς γιὰ κάθε ἐπιχειρηματίαν ποὺ θὰ ἐξασφαλίσῃ τὰς ἀνωτέρω ταινίας διὰ τὸν κινηματογράφον του.*

ΧΩΡΙΣ ΠΟΛΛΑ ΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΑΣΚΟΠΕΣ ΡΕΚΛΑΜΕΣ

Μία δοκιμὴ ἠμπορεῖ νὰ σᾶς πείσῃ περὶ τῶν ἀνωτέρω.

ΙΔΟΥ ΜΕΡΙΚΑ ΕΡΓΑ ΕΚ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΣ ΑΦΙΧΘΕΝΤΩΝ

Τίτλοι ἔργων	Πρωταγωνιστοῦν
ΑΓΑΠΗ ΚΟΖΑΚΟΥ	Μαργαρίτα Λίβιγκστων
ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΝΕΟΤΗΤΟΣ	Πάτσυ Ροὺθ Μύλλερ
ΛΑΙΝΤΖΕΡΥ	Μίλντρετ Χάρρις
ΠΡΙΓΚΗΠ- ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ	Εὔα Σάουθερν
ΣΤΑ ΔΙΧΤΥΑ ΤΗΣ ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΟΥ	Ριχάρδος Κορτὲζ
ΚΑΠΕΤΑΝΙΣΣΑ ΔΙΑΒΟΛΟΥ	Μόνταγκιου Λὼβ
ΣΤΟΙΧΕΙΩΜΕΝΟ ΚΑΡΑΒΙ	Μόνταγκιου Λὼβ
ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΚΥΜΙΑ	Εὔα Σάουθερν
ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΣΑΓΓΑΗΣ	Πάουλιν Στὰρκ
ΚΥΡΙΕΣ τῆς ΝΥΚΤ. ΛΕΣΧΗΣ	Ριχάρδος Κορτὲζ
ΠΑΡΙΣΙΝΗ ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ	Μπέτυ Μπλάϋθ
ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΖΩΗ	Ἄλις Ναϊὺ
ΜΟΔΕΡΝΑ ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΟΣ	Πάτσυ Ροὺθ Μύλλερ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΣ ΦΙΛΟΣ	Κλαίρη Οὐϊνδσωρ

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω τὸ γραφεῖον μας διαθέτει καὶ πλῆρες ἐργαστήριον κινηματογραφήσεως συγχρόνων γεγονότων (Ἀκτυαλιτὲ) καὶ κινηματογραφικῶν ἔργων. Διαφημιστικαὶ ταινίαι παντὸς εἴδους. Τζαμάκια προβολῆς σταθερῶν εἰκόνων, τίτλοι κινηματογραφικῶν ἔργων καὶ πᾶσα ἐν γένει κινηματογραφικὴ ἐργασία

ΠΡΙΝ ΚΛΕΙΣΕΤΕ ΤΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΑΣ ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ ΚΑΙ ΤΙΜΑΣ

TIFFANY-STAHL PRODUCTIONS INC.

The Better Entertainment

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ & ΘΡΑΚΗ

ΓΚΛΟΡΙΑ ΦΙΛΜ

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΥΡΙΣ 165

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΟΔΟΣ ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ ΑΡΙΘ. 39α—ΑΘΗΝΑΙ

Ἡ Ἀγγλο-ελληνικὴ Ἑταιρία διαθέτει μέγαν ἀριθμὸν ἐπεισοδιακῶν ἔργων αὐτοτελῶν καὶ εἰς ἐπεισόδια, Κόου Μπόϋ, Συγχρόνων Κοινωνικῶν ἔργων καὶ μεγάλον ἀριθμὸν κωμωδιῶν ὑπὸ τοὺς καλλιτέρους ὅρους καὶ τιμάς.

ΑΝΑΛΗΠΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ

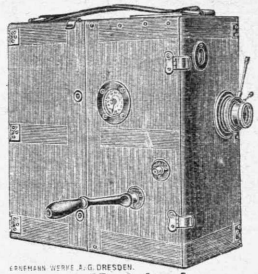

Modèle A.

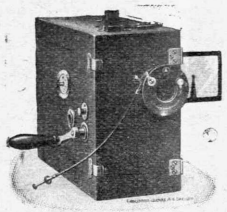

Modèle C.

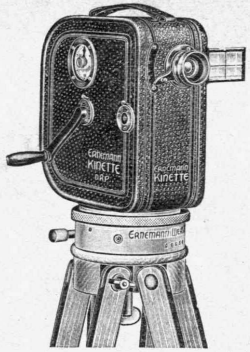

Kinette

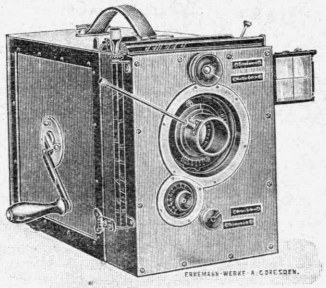

Modèle ·E

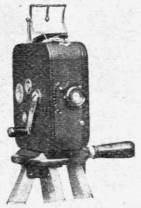

Kinamo

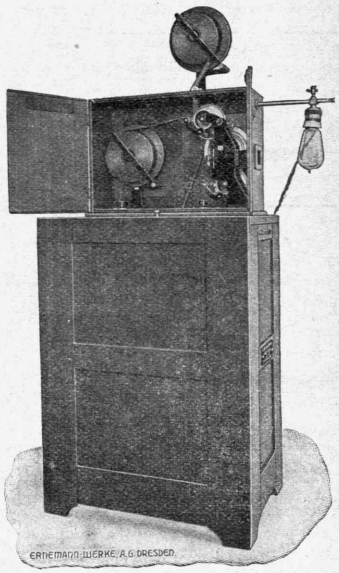

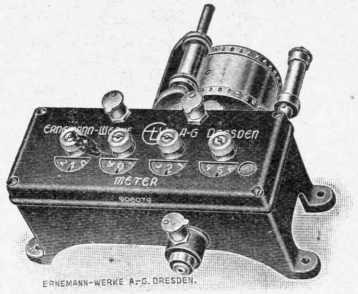

Μηχανὴ μετρήσεως films

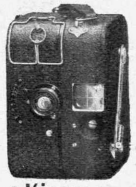

· Kinamo

Αὐτόματον

Μηχανὴ ἐκτυπ ώσεως films

ZEISS IKON A.-G. DRESDEN

Διαρκὴς παρακαταθήκη ὅλων τῶν κινηματογραφικῶν εἰδῶν

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

Ι. ΙΩΑΝΝΟΥ & Α. ΜΑΛΛΗΣ ΑΘΗΝΑΙ ΠΑΤΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐτησία Δρ. 150.—
Ἐξάμηνος » 80.—

Ἐξωτερικοῦ Γενικῶς

Ἐτησία Δρ. 250.—
Ἐξάμηνος » 150.—

Ἀμερικῆς

Ἐτησία Δολλάρια 5.—

ΕΤΟΣ Ε'. ΑΡΙΘ. 31 (185)

Κινηματογραφικὸν Ἀστὴρ

Ἑβδομαδιαία Κινηματογραφική καὶ Φιλολογική Ἐπιθεώρησις

Ἰδιοκτήτης—Γενικὸς Διευθυντής:
ΗΡΑΚΛΗΣ Β. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Γραφεῖα: Σοφοκλέους 9 (Στοὰ Πάππου)
Τηλέφωνον 60—12

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ

Διὰ μίαν φορὰν
ὁ στίχος. . . Δρ. 7 —
Μέχρι τριῶν δημο ιεύσεων ὁ στ. » 5 —
Ἄνω τῶν τριῶν δημοσ. ὁ στίχος » 4. —
Ἡ σελὶς . . . » 500.—
Εἰς τὸ ἐξώφυλλον » 600.—

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΔΡ. 1.5

ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Μὲ τὸ δημοσιευθὲν τεῦχος ὁ «Κινηματογραφικὸς Ἀστὴρ» κλείει αἰδίως τὸ πέμπτον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς του. Μέσα εἰς τὴν πληθώραν τῶν περιοδικῶν τὰ ὁποῖα κατέκλυσαν τὴν Ἑλλάδα, ἡ ὕπαρξις τοῦ «Κινηματογραφικοῦ Ἀστέρος» βεβαίως δὲν ἦτο καὶ τόσον εὐχερὴς δοθέντος ὅτι κατὰ τὴν σταδιοδρομίαν του εἶχε ν' ἀντιμετωπίσῃ καὶ ἄλλο οὐσιῶδες ἐλάττωμα, τὴν εἰδικότητά, ἕνεκα τῆς ὁποίας δὲν ἦτο δυνατὸν ν' ἀναπτυχθῇ ἐλευθέρως καὶ νὰ διαδοθῇ εὐρύτερον εἰς τὸ Κοινόν. Καὶ ἐκρεπάσθη νὰ καταβάλῃ ὁ διευθυντὴς τοῦ «Κιν. Ἀστέρος» κ. Ἡρ. Οἰκονόμου ἀτρώτους προσπαθείας καὶ ἀγῶνας διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ συγκρατήσῃ αὐτὸν ἐπὶ τόσα ἔτη καὶ νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν τὴν ἐξέχουσαν θέσιν μεταξὺ τοῦ περιοδικοῦ τύπου, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἄλλα περιοδικὰ μὲ εὐρύτερον κύκλον ὁράσεως, μὲ περισσότερα ὑλικὰ καὶ ἠθικὰ ἐφόδια καὶ μὲ πλεῖστα τεχνικὰ μέσα ὑπέκυψαν προώρως μὴ δυνηθέντα νὰ ἀντεπεξέλθουν πρὸς τὰς αὐξανομένας συνεχῶς ἀπαιτήσεις τοῦ Κοινοῦ.

Ἀλλ' ὁ «Κινηματογραφικὸς Ἀστὴρ» ἔχων πλήρη ἐπίγνωσιν τοῦ προορισμοῦ του καὶ ἀδιαφόρων πρὸς τὰ παρουσιαζόμενα ἑκάστοτε πρὸ αὐτοῦ ἐμπόδια ἐδυνήχισεν ἀπτόητος τὸ ἔργον του καὶ κατορθώσας νὰ γίνῃ ὁ ἀχώριστος σύντροφος τῶν φίλων τοῦ κινηματογράφου καὶ ὁ πολύτιμος ὁδηγὸς τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὰ κινηματογραφικὰ πρακτόρων καὶ ἐπιχειρηματιῶν καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

Μὲ τὴν πεῖραν τὴν ὁποίαν ἀπέκτησεν ἐπὶ τόσα ἔτη, μὲ τὴν ἀναμιδόθητον ἐξ' ὅλων τῶν κινηματογραφικῶν γεγονότων τοῦ κόσμου ἐνημερότητά του, μὲ τὸ δυσπιστικὸν καὶ ἄρτιον δίκτυον τῶν ἀνταποκριτῶν του εἰς ὅλους τοὺς τόπους τῆς παραγωγῆς ταινιῶν, μὲ τὸ ἐκλεκτόν, ἐξ εἰδικῶν, ἐπιτελεῖον συνεργατῶν του καὶ μὲ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ εὐσυνειδησίαν τοῦ ἰδρυτοῦ καὶ διευθυντοῦ του κ. Ἡρακλέους Οἰκονόμου, ἐθεμελίωσε τόσον ἐδῶ ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τὴν θέσιν του ὡς μοναδικοῦ ἐν Ἑλλάδι κινηματογραφικοῦ περιοδικοῦ, ἀσυ ἀγωνίστου εἰς τὸ εἶδος του.

Ὁ ἱδρυτὴς καὶ διευθυντὴς τοῦ «Κινηματογραφικοῦ Ἀστέρος» κ. Ἡρ. Οἰκονόμου μετὰ τῆς μονάκριβής του κόρης Ὀδέττης παρακολουθοῦνες τὸ «γύρισμα» τῆς ἑλληνικῆς ταινίας «Μορία Πενταγιώτισσα» εἰς τὸ δάσος τοῦ Πύργου τῆς Βασιλίσσης Ἀμαλίας (Ἀττικῆς).

Ἤδη ὁπότε ἤρχισε καὶ ἐν Ἑλλάδι ἀναπτυσσομένη ἡ βιομηχανία τοῦ Κινηματογράφου ἀνοίγεται νέον στάδιον εἰς τὸν «κινηματογραφικὸν Ἀστέρα». Ἡ τελευταία ἑλληνικὴ ταινία ἡ ὁποία προεβλήθη πέρυσιν ἐπιτυχῶς καὶ αἱ ἄλλαι αἱ ὁποῖαι μέλλουν νὰ προβληθοῦν, ἀποτελοῦν μίαν ἀκόμη ἀπόδειξιν τῶν ὑπηρεσιῶν τὰς ὁποίας προσέφερεν ὁ «Κινηματογραφικὸς Ἀστὴρ» τόσον εἰς τὴν ἐβδόμην τέχνην ὅσον καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν κινηματογραφικὴν βιομηχανίαν. Διότι πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ὁ «Κινηματογραφικὸς Ἀστὴρ» ἦτο ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐπὶ πενταετίαν ἐκαλλιέργησε τὸ πνεῦμα τῆς κινηματογραφικῆς τέχνης εἰς τὸ ἑλληνικὸν Κοινὸν καὶ ἐδημιούργησε κινηματογραφικὴν συνείδησιν ἐν Ἑλλάδι χάρις εἰς τὴν ὁποίαν εὐρέθη τὸ κοσμοποιηθὲν διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἑλληνικῶν ταινιῶν ἀθόνον ἀνθρώπινον ὑλικόν.

Σήμερον ὁ «Κινηματογραφικὸς Ἀστὴρ» δύναται μὲ θεωρῇ ἑαυτὸν ὑπερήφανον διότι κατώρθωσε νὰ ἐπιβληθῇ καὶ νὰ καταστῇ ὁ ἀπαραίτητος δοηθὸς διὰ κάθε Ἕλληνα καταγινόμενον ἢ ἀσχολούμενον ὁπωσδήποτε εἰς τὰ κινηματογραφικὰ καὶ τὸ προσφιλὲς περιοδικὸν τῶν φίλων τοῦ Κινηματογράφου, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται νὰ μάθουν τὴν ζωὴν τῶν καλλιτεχνῶν τῆς σφόνης, τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον κατασκευάζονται αἱ ταινίαι, τὰ νέα φίλμ τὰ ὁποῖα θὰ προβληθοῦν εἰς τὰς Ἀθήνας, τὰς πρόσδους ποὺ ἐδημιούσεν ἡ κινηματογραφία καὶ τόσα ἄλλα περίεργα καὶ ἐνδιαφέροντα πράγματα τῆς κινηματογραφικῆς τέχνης. Οἱ πο-

ΟΙ ΕΥΣΕΒΕΙΣ ΜΑΣ ΠΟΘΟΙ

ΑΙ "ΠΡΩΤΑΙ,, ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΑΙΝΙΩΝ

Ἐν εἴδει πρωτοχρονιάτικου δώρου, ὁ Ἑλληνικὸς κινηματογράφος, θὰ προσφέρη στὸ Κοινὸν μία ἀπόλαυσι, δηλαδή, τὸ θέαμα δύο ἢ καὶ περισσοτέρων ἀπὸ τὰς ταινίας ποὺ ἐπραγματοποιήθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας.

Θὰ παραμερίση γιὰ λίγες ὥρες ἡ ξενομανία μας, αὐτὴ ἡ μοιραία σκουριὰ ποῦ φθείρει τὴν ζωηρότητα τῆς ψυλῆς μας, κι' ἡ ψυχή μας θὰ πλημμυρίση ἀπὸ ἀγνὸ πατριωτισμό, βλέποντας ν' ἀναζοῦν ἐπάνω στὴν ὀθόνη, ἀτὸ τὴν ὁποία ἕως χθὲς ἐπερνοῦσε τὸ φάντασμα τῆς Μπερτίνι, σκηνὲς ἀπὸ τὴν ἡρωϊκὴ καὶ ἔνδοξη ἱστορία μας.

Τὸ Κοινὸ θὰ πιστοποιήση καὶ κάτι ἄλλο παρακολουθοῦν τὰ 'Ελληνικὰ φίλμ. "Οτι ὁ 'Αττικὸς ἥλιος εἶναι ἀπείρως λαμπρότερος ἀπὸ ἐκεῖνον τῆς Καλιφορνίας. Γι' αὐτὸν τὸν λόγο, οἱ σκηνὲς τοῦ ὑπαίθρου ποῦ πλεονάζουνε στὶς 'Ελληνικὲς ταινίες, ἔχουνε ἕνα φῶς γνησίων 'Αττικῶν εἰκόνων.

'Αλλὰ γιὰ τὰ πλεονεκτήματα τῶν ὁποίων ἀπολαμβάνουνε οἱ τελευταῖες, χάρις εἰς τὸ μεγάλο προνόμιο τῆς ὡραίας μας φύσεως καὶ τοῦ κλίματος ποῦ βοηθεῖ πολὺ τοὺς κινηματογραφιστάς, θὰ μι' ἠσωμε ἀλλοῦ, ἀναλυτικώτερα.

Γιὰ τὴν ὥρα, ἂς μοῦ ἐπιτραπῆ προχωρόντας, νὰ κάνω μιὰ φανταστικὴ περιγραφὴ τοῦ θεάματος ποῦ θὰ παρουσιάσουν μεθαύριο οἱ αἴθουσες τῶν κεντρικῶν μας κινηματογράφων, τῶν ὁποίων τὰ προγράμματα θὰ κρατοῦν οἱ 'Ελληνικὲς ταινίες.

Τὴν ἡμέρα τῆς «Πρώτης», δὲν θὰ ὑπάρχη τόπος οὔτε γιὰ νὰ πέση μιὰ βελόνα, στὴν πλατεῖα τοῦ κινηματογράφου. 'Ο ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων ὑπάλληλος θ' ἀναγγέλη μὲ τὸν ἐπισημότερο καὶ δικατορικότερο τρόπο, ὅτι οἱ προσκλήσεις καὶ τὰεἰσιτήρια τῶν 'Εφημερδίων δὲν ἰσχύουν.

Ἐκὼν ἄκων, θὰ ἐπιτρέπη τὴν εἴσοδον στοὺς δημοσιογράφους τοὺς φέροντας «ἀτελείας», καὶ τοῦτο, γιατὶ ὑπάρχουν πολλὰ πράγματα... ἀτελῆ στὸν τόπο μας, ποὺ παραβλέπονται.

Ἕνα μουκέτο κυριῶν καὶ δεσποινίδων ποῦδὲν ἐπλησίασε καθόλου στὸ ταμεῖο τοῦ κινηματογράφου, ἔχει ὑπερβεῖ τὸ κατῶφλι τῆς πόρτας τοῦ διαδρόμου ποῦ ὁδηγεῖ στὴν αἴθουσα. 'Ο δικτάτωρ—συλλέκτης τῶν εἰσιτηρίων τὶς σταματᾶ :

—Τὰ εἰσιτήριά σας, κυρίες.

—Εἴμεθα «ἀστέρες»... Δὲν σᾶς ἐθαμβώσαμε ; Οὔτε καὶ ἀπὸ τόσο κοντά ;...

'Ο ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων ὑπάλληλος συμμορφούμενος μὲ τὶς σχετικὲς ὁδηγίες ποὺ εἶχε λάβει προηγουμένως, τὶς ἀφίνει νὰ μποῦνε στὴν αἴθουσα.

Τὶς ἀκολουθῶ. Καταλαμβάνουν τὸ πρῶτο θεωρεῖο δεξιά, προωρισμένο εἰδικῶς γι' αὐτές.

'Η ἀφιξή τους ὅμως, δὲν ἀκολουθεῖται οὔτε ἀπὸ ζητωκραυγὲς, οὔτε καὶ ἀπὸ χειροκροτήματα τοῦ κοινοῦ, ὅτως συμβαίνει μὲ τὰς «στάρ» τοῦ 'Αμερικανικοῦ φίλμ, ἢ τὶς «βεντὲτ» τοῦ Γαλλικοῦ, στὶς «πρεμιέρες» τῶν ταινιῶν τους. Αἱ 'Ελληνίδες «ἀστέρες», εἶνε ἁπλές, ἐχθρὲς τοῦ θορύβου, τῶν τιμῶν καὶ... μετριόφρονες, καὶ ὀχυροῦνται πίσω ἀπὸ τὸ «ἰνκόγνιτο». Αὐτὸ ἄλλως τε κάνουνε καὶ ὅλες οἱ καλλιτεχνικὲς κορυφὲς ποὺ δὲν ὑτέγραψαν δεσμευτικὸ συμβόλαιο, ὅτι θ' ἀνεχθοῦν τὴν διακωμώδησι τῆς «τιμτλισιτὲ» τοῦ Νέου Κόσμου...

'Η γράφουσα ποὺ «ἔχει τὰ μέσα», καθ' ὅ... ἀπὸ τῆς μικρᾶς ἄρκτου, πλησιάζει τὸ σύμπλεγμα τῶν θηλυκῶν ἀστέρων τοῦ θεωρείου.

Ἡ ἐκλεκτή μας συνεργάτις Ἴρις Σκαραβαίου ὡς Αἰ ατερίτη Μπότσορη εἰς τὴν «Μαρία Πενταγιώτισσα» ὅπου ἐμφανίζεται ἐρασιτεχνικῶς.

—Ἐσὺ ποὺ ἔκρινες καὶ κατεδίκασες τόσα φίλμ, ἔλα νὰ παρακαθήσης εἰς τὸ... ἐδώλιό μας γιὰ νὰ δικασθῆς μὲ τὴ σειρά σου.

Μὲ αὐτὴ τὴ φράσι μὲ ὑπεδέχθη τὸ λαμπρότερο ἀστράκι τοῦ «ἀστερισμοῦ» μας, ποὺ τὸ πνεῦμα του εἶναι πιὸ σπινθηροβόλο ἀπὸ τὴν ὀμορφιά του. ('Ελπίζω νὰ μὴ μοῦ κακιώση).

—Θὰ ὑποταχθῶ στὴν εἰμαρμένη μου, τῆς ἀπαντῶ, γελαστά.

—Καὶ φαίνεται ὅτι θὰ εἶναι πολὺ σκληρὴ ἡ εἰμαρμένη σου.

'Αντὶ νεωτέρας ἀπαντήσεως, ἐμειδίασε, μειδίαμα γεμάτο στοϊκὴ φιλοσοφία, μὲ τὴ διαίσθησι πῶς ὅταν τελειώση ἡ προβολὴ τῆς ταινίας, μερικοὶ φίλοι θεαταί, θὰ μοῦ εἰποῦνε ὡρισμένως:

—'Ο ἀναμάρτητος τὸν λίθον βαλέτω...

Τὰ φῶτα ἔσβυσαν. "Ολα τὰ μέλη τοῦ «γυναικείου ἀστερισμοῦ» ἐστράφηκαν πρὸς τὴν ὀθόνη περιμένοντας τὴν ἐτυμηγορία τοῦ δικαστηρίου, ποὺ τὸ ἀποτελοῦσαν δύο χιλιάδες θεατές...

Ἴρις Σκαραβαίου

λυπηθεῖς ὁλοι τοῦ «Κινηματογραφικοῦ Ἀστέρος» οἱ ὁποῖοι παρακολούθησαν μὲ φανατισμὸν τὴν σταδιοδρομίαν του, αἰσθάνονται ἰδιαιτέραν χαρὰν ἐπὶ τῇ ὁπωσδήποτε πέμπτῃ ἐπετείῳ τῆς ἐκδόσεώς του, δὲν ὑπάρχει δὲ οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ὁ ἄγων τοῦ «Κινηματογραφικοῦ Ἀστέρος» κατὰ τὸ ἀνατέλλον ἔτος 1929 θὰ εἶνε ὀλιγώτερον τραχὺς καὶ ἐπίπονος καὶ περισσότερον καρποφόρος ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Καὶ τοῦτο πρῶτοι ἡμεῖς τὸ εὐχόμεθα ὁλοψύχως.

ΘΕΜ. ΤΣΑΚΙΡΙΔΗΣ

«ΜΟΥ ΑΝΗΚΕΙΣ»

Οἱ Γάλλοι κινηματογραφισταί ἠμποροῦν σήμερον νὰ καυχῶνται, ὅτι ἐπῆραν πάλιν ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς τὴν Στοῦζὺ Βερνόν. 'Η χειρονομία των αὕτη ἐπληρώθη ἀδρώτατα, ἀλλ' ὅπως δήποτε ἀποτελεῖ πραγματικὴν ἱκανοποίησιν τῆς Γαλλικῆς κινηματογραφίας ἡ ὁποία σὺν τῷ χρόνῳ περισυλλέγει τὰ «ἄσωτα τέκνα της».

"Ηδη, ἡ Βερνὸν «γυρίζει» ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Μωρὶς Γκλέϊζ μὲ συνεργάτας τὸν Ροδόλφο Κλέϊν-Ρόγγε, τὸν Βικτὼρ Βινά, τὸν Καμὶλ Μπέρτ καὶ τήν... αἰωνίαν Φραντζέσκα Μπερτίνι μιὰ καλὴ κωμεντί, τῆς ὁποίας τὸ σενάριο ἐγράφη ἀπὸ τὸν διάσημον γάλλον 'Αλφέδρον Μασάρ.

Ο ΕΥΘΥΜΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΚΑΖΑΜΙΑΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Ὁ ἥλιος εὑρίσκεται εἰς τὸν Ὑδροχόον καὶ ὁ κινηματογράφος εἰς χεῖρας ἐκμεταλλευτῶν. Ὁ Ἰανουάριος ἔχει ἡμέρας 31 καὶ νύχτες 31. Μεγάλαι βροχαὶ καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα πολὺ ὠφέλιμοι διὰ τὴν γεωργίαν καὶ καταστρεπτικαὶ διὰ τοὺς κινηματογράφους. Γέννησις τέρατος κινηματογραφικοῦ τὸ ὁποῖον παριχευόμενον θὰ τοποθετηθῇ ὡς σῆμα κινηματογράφου ἀμερικανικῆς λεγομένης ἑταιρίας. Σελήνης πρῶτον τέταρτον (ὥρα 17,53'). Ἔγκρισις μεγάλης πιστώσεως πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ταμείων τῶν κινηματογράφων Πανσέληνος (ὥρα 23. 23'). Μεγάλη ζήτησις ἑλληνικῶν ἀστέρων καὶ ἰδίως ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν κατόπιν τῆς προβολῆς μεγάλης ἑλληνικῆς κινηματογραφικῆς ὑπερπαραγωγῆς. Κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς τῶν συγγενῶν τῶν ἀναχωρούντων ἀστέρων. Τὰ δάκρυα σχηματίζουν θάλασσαν χωρὶς λιμάνι ὅπου οἱ ἀστέρες πνίγονται πρὸς κοινὴν ἡσυχίαν. Καιρὸς ὁ αὐτὸς μὲ συνεχεῖς κινηματογραφικοὺς βομβαρδισμοὺς καὶ μὲ πυροβόλα τῶν 62. Ἡ Φὸξ ἐνοικιάζει μίαν ταινίαν.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Ὁ Ἀργυλλᾶς εὑρίσκεται εἰς τὸν Βόλον καὶ ὁ ἥλιος εἰς τοὺς ἰχθῦς καὶ οἱ ἰχθῦς εἰς τὸν Γαΐτην. Ὁ καιρὸς βελτιοῦται πρὸς μεγάλην χαρὰν τῶν κινηματογραφιτζήδων. Σελήνης τελευταῖον τέταρτον. Ἐπανάστασις ἀγρία ἐκρήγνυται ἐξ ἀφορμῆς τῆς συλλήψεως ἀδεσπότου φέγγ βολὰν μεταφερθέντος ἐν πομπῇ εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Νέα σελήνη. Κατὰ τὴν διάρκειάν της νέα ἐμφάνισις νέας ἑλληνικῆς ταινίας καὶ νέας καλλιτεχνικὰς συγκινήσεις. Ὁ Κουνελάκης ξεσπαθώνει ὑπερμυνόμενος τοῦ ἑαυτοῦ του. Πανσέληνος. Ἐμφάνισις Μαγγιώρου εἰς τὸν ὁρίζοντα καὶ νέαι κινηματογραφικαὶ ἐξάψεις. Ἵδρυσις ἀνωνύμου κινηματογραφικῆς ἑταιρίας εἰς Ραψάνην καὶ ἐκλογὴ κινηματογραφικοῦ γερουσιαστοῦ. Ἡ Φὸξ πρόκειται νὰ ἐνοικιάσῃ καὶ ἄλλην μίαν ταινίαν.

ΜΑΡΤΙΟΣ

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Κριόν. Γάμος ταξιθέτιδος καὶ ὡς ἐκ τούτου μεγάλαι θυσίαι κριῶν διὰ τὰς Ἀπόκρεω. Κάθοδος Ἐπαρχιωτῶν διευθυντῶν κινηματογράφων εἰς Ἀθήνας μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἐκ Κύπρου Παπαδόπουλον, ὅπως ὑποβάλουν τὰ σίβη των εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Π.Ε.Κ. Μεγάλη ἀποστολὴ ἑτοιμάζεται πρὸς ἐξερεύνησιν τοῦ ταμείου τῆς Π.Ε.Κ. Ὁ Καρρᾶς ἀμύνεται ἕτοιμος νὰ μαυρίσῃ ὅλους τοὺς βεβήλους. Νέα Σελήνη. Ὁ Δούγκας κρατῶν χοστοφύλακα, ὅπως ὁ Δελλαπατρίδης, ἐμφανίζεται εἰς Ἀθήνας. Πανσέληνος. Ἐγκατάλειψις τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ ἀμερικανικῆς κινηματογραφικῆς ἑταιρείας καὶ μετανάστευσις εἰς Σάμον τέως μετανάστου. Ἀπότομος μεταβολὴ καιροῦ. Ὁ κ. Παπαντελίδης ἀναχωρεῖ εἰς Αἴγυπτον καὶ θὰ μᾶς γράφει. Ἡ Φὸξ ἐνοικιάσε τὴν πρώτην ταινίαν.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν ταῦρον, ὁ ταῦρος εἰς τὴς ταυρομαχίες, ἡ ταυρομαχίες εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ὅπου ἄλλοτε διηγράνωνε ὁ παλὴρ Κραῦμερ. Ὁ Ἀπρίλιος ἔχει ἡμέρας πολλὰς καὶ ἡ κάθε ἡμέρα ἔχει ἐπίσης πολλὰς ὥρας. Ἐμφάνισις θεατῶν εἰς τοὺς κινηματογράφους. Ὁ Τσύχας δὲν πωλεῖ τὸν κινηματογράφον του καὶ ὁ Χατζηδῆμος θεᾶται πίσω καφὲν μὲ τὸν Συνοδινόν. Καταδίκη εἰς θάνατον διευθυντοῦ κινηματογράφου διότι εὐρέθη εἰς θεατὴς ὄρθιος εἰς τὴν αἴθουσαν. Ὁ κ Δαββέρης διαμαρτύρεται ἀλλὰ στὸ τέλος ἡσυχάζει Γέννησις πρίγκηπος. Ἐμφάνισις 25 νέων κινημα ογραφικῶν γραφείων. Ὁ Βίλλυ Φρὶτς θὰ ἐπισκεφθῇ τὰς Ἀθήνας γιὰ νὰ φ λήσῃ ὅλες ποῦ τὸν ἀγαποῦν. Ὑποβολὴ νέου νομοσχεδίου εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ρύθμισιν τῶν διαφορῶν κράτους—κινηματογράφων. Προκήρυξι; ἐκλογῶν. Ὁ πάντοτε ὑποψήφιος κ. Λαζάνης θὰ ἐκλεγῇ πλέον βουλευτὴς ὑποδεικνυόμενος ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Π.Ε.Κ. Συζήτησις περὶ ἐνοικιάσεως μιᾶς κωμωδίας τῆς Φόξ.

ΜΑΪΟΣ

Ὁ ἥλιος εἰς τοὺς Διδύμους. Ἀπότομος καύσων. Ἄνεμοι θὰ πνεύσουν ἀπὸ βορᾶ καὶ θὰ μποῦν εἰς τὰ κεφάλια τῶν κινηματογραφιτζήδων. Ἵδρυσις 200 κινηματογράφων θερινῶν εἰς Ἀθήνας. Διακοπὴ τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, λόγῳ τῶν ἐργασιῶν τῶν κινηματογράφων. Ἐπιβολὴ νέας φορολογίας εἰς τοὺς κινηματογράφους πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ταμείου συντάξεων ἠθοποιῶν οἱ ὁποῖοι ἐμόχθησαν διὰ νὰ διαφθείρουν τὸ θέατρον. Ὁ κ. Λαζάνης δίδει συνεντεύξεις καταρίνων τοὺς τέως συναδέλφους του, διότι δὲ διαμαρτύρονται διὰ τὰ νέα πιεστικὰ μέτρα τοῦ νομοσχεδίου. Μεγάλη κίνησις παρατηρεῖται εἰς τὸ Χρηματιστήριον λόγῳ τῆς ἀποτόμου ὑψώσεως τῶν μετοχῶν τῆς Ἀμέρικαν Φίλμ. Ναυάγιον τῶν συζητήσεων διὰ τὴν ἐνοικίασιν μιᾶς ταινίας τῆς Φὸξ φίλμ.

ΙΟΥΝΙΟΣ

Ὁ Καρκῖνος εἰς τὸν ἥλιον καὶ τοὺς χειμαζομένους κινηματογράφους. Γενικὴ ἔξοδος τῶν ἀγοραστῶν ταινιῶν πρὸς τὰς Εὐρώπας. Ὁ καύσων αὐξάνει καὶ ὁ κ. Λαζάνης ἐπιμένει νὰ πολιτευθῇ. Ὁ κ. Σκενδερίδης ἀπειλεῖ νὰ ἐκδόσῃ κινηματογραφικὸν περιοδικόν. Ἀνακάλυψις μεγάλης συνωμοσίας πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ προέδρου... τῆς Π.Ε.Κ. Λῆψις ἐκτάκτων κινηματογραφικῶν μέτρων. Παῦσις τοῦ κινηματογραφικοῦ Τύπου. Σελήνης τελευταῖον τέταρτον. Ἀρχὴ ἀπογοητεύσεων διὰ τοὺς θερινοὺς κινηματογράφους. Ἀφιξις ἐπισήμων κινηματογραφιστῶν. Ἐπίσημος ὑποδοχὴ των ὑπὸ τοῦ κ. Στεφανίδη φορῶν τὸ φέσι τῆς Ἀχέπα. Γάμοι τοῦ κ. Σπυρίδη.

Ἡ Οὔφα ἐγκαθιστᾷ στρούτιο σὸν Ποδονίφτη καὶ ὁ κ. Γκρέτσης κινηματογράφον. Ὁ κ. Τεμπονέρας θὰ ἐγκαταστήσῃ θέασον ποικιλιῶν εἰς τὸν κινηματογράφον του διὰ νὰ ποικίλῃ τὴν ἀνίαν τοῦ κ. Δρώνη.

ΙΟΥΛΙΟΣ

Ὁ Λέων εἰς τὴν Μετρὸ Γκόλδουϊν καὶ ὁ ἥλιος εἰς τὰς Ἀθήνας. Νέα παραγωγὴ ταινιῶν εἰς Θεσσαλονίκην ὑπὸ τοῦ κ. Καμινάκη. Ὁ κ. Μόλχο ἱδρύει εἰς Θεσσαλονίκην ἐργοστάσια κατασκευῆς μηχανῶν Πατέ. Ἀφιξις ἀμερικανικοῦ στόλου εἰς Ξηροχώριον πρὸς χαιρετισμὸν τοῦ προέδρου τῆς Π.Ε.Κ. Νέα ἐμφάνισις ἀστέρων εἰς Κρήτην καὶ νέαι παραγωγαὶ ἑλληνικῶν ταινιῶν ὑπὸ τοῦ κ. Λιναρδάκη μὴ ἐπιδεχόμεναι ...κριτικάς. Ἐμφάνισις εἰς τὸν Πύργον τῆς Ἠλείας ἑνὸς φίλου τοῦ κινηματογράφου Σελήνης τελευταῖον τέταρτον (ὥρα 2 μ. μ.) Οὐδὲν λαθρεμπόριον ταινιῶν ἐνεργεῖται. Ἡ Οὔφα τοῦ Βερολίνου προκειμένου νὰ προμηθευθῇ κροκοδείλους διὰ τὸν ζωολογικὸν της κῆπον, ζητεῖ πληροφορίας καὶ τιμὰς ἀπὸ γνωστὸν οἶκον τοῦ Πειραιῶς. Σύναψις μυστικῆς συνθήκης μεταξὺ ἑταιρίας Φὸξ καὶ κινηματογράφου Ἀθήναιον Ταμπουρίων. Προσπάθεια ἀναρρόπης τοῦ δημοκρατικοῦ κινηματογραφικοῦ καθεστῶτος καὶ ἀνακήρυξις διεκτατορίας ὑπὸ τοῦ ἐκ Δράμας κ. Ἀναγνώστου.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ὁ ἥλιος εἰς τὴν Παρθένον καὶ αἱ παρθένοι (ταινίαι) εἰς τοὺς κ. κ. Κορρᾶν καὶ Μαρουλῆν. Ὁ κ. Καρρᾶς εἰς τὴν ὁδὸν Πατησίων, ἡ ὁδὸς Πατησίων ἐκεῖ ὅπου τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Καρρᾶ, ὁ κ. Μαρουλῆς εἰς τὴν ὁδὸν Κάνιγγος καὶ ἡμέρα μέρα καὶ ἡ νύχτα νύχτα. Ὁ κ. Κουβέλης λαμβάνει ἐπιστολὴν συστημένην ἐξ Αὐστραλίας καὶ δίδει ἀπάντησιν. Ὁ κ. Ἀναστασιάδης δὲν θὰ παρὰ—θερίσῃ εἰς Εὐρώπην ἀλλὰ εἰς Ἀθήνας. Ἐμφάνισις ἀστέρων εἰς τοὺς κινηματογράφους. Ἡ Βουλὴ συνέρχεται καὶ λομβάνει ἀποφάσεις διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς κινηματογραφικῆς βιομηχανίας. Ἡ Φὸξ θὰ ἐνοικιάσῃ ταινίας προσεχῶς; ἐὰν δὲν βρέξῃ καὶ ἂν βρεξῇ ποῦ θὰ πᾶμε.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Ζυγὸν καὶ ἡ νὺξ ἴσαι ὥρας δώδεκα. Ἐμπάνισις εἰς τὸν ὁρίζοντα τοῦ κομήτου Χαλίντεϋ ἐξαδέλφου τοῦ Χάλεϋ. Ἀπόφασις τῆς

ΕΚΛΕΚΤΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΑ ΑΠΡΟΟΠΤΑ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Αὐτὸ τὸ καλοκαῖρι, ὁ Πατάπιος Μπουντὲς εἶχε μείνει μόνος στὴν Ἀθήνα κι' αὐτό, γιατὶ διόφορες ἐπείγουσες ὑποθέσεις του, τὸν ἀνάγκασαν νὰ μὴν ἀκολουθήσῃ τὴν Καιτη, τὴν ὥμορφη γυναικοῦλα του, στὴν ἐξοχή.

Εἶν' ἡ ἀλήθεια, πῶς ὁ κοῦμένος ὁ Πατάπιος, μποροῦσε κι' αὐτὸς γιὰ λίγο καιρὸ νὰ πάῃ νὰ ξεσ ἀσῃ, μὰ ἡ διαβολεμένη Καίτη, ἔχοντας ξεχωριστοὺς λόγους νὰ εἶναι μό η, φρόντισε καὶ τοῦ ὑπέβαλε πῶς ἡ ἀποκαρυνσίς του ἀπ' τὴ δουλειά του, σὲ μιὰ τόσο κρίσιμη γιὰ τὸ ἐμπόριο περίστασι, θὰταν ὅμοιο μ' αὐτοκτονία. Ἔτσι ὁ Πατάπιος ποῦ δὲν φημίζονταν γιὰ ἐξυπνάδα, ἐπείθηκε γρήγορα πῶς τὸ συμφέρον του, τοῦ ἐπέβαλε νὰ μὴ τὸ κουνήσῃ ἀπ' τὴν Ἀθήνα Κοὶ τὸ χώνεψε τόσον πολὺ ὥστε στὸ τέλος ὅταν οἱ φίλοι του, ρίχνοντάς του πόντους, τοῦ ἐγγαγ πῶς δὲν ἔπρεπε νὰ ἀφίσῃ τὴν γυναῖκά του, νὰ πάῃ μό η της στὰ λουτρά, αὐτὸς διεμαρτύρετο κι' ἔλεγε ὅτι ἂν ἔ ουγε τὴ γυναῖκά του καὶ τοὺς φίλους του, θὰταν κατεστραμένος θέλοντας μ'αὐτὸ νὰ πῇτῶς ἡ γυναῖκά τ ι, τὸν προέρ πε νὰ πάῃ μαζύ της, μ' αὐτὸς δὲν θέλησε συλλογιζόμενος τὴ δουλειά του.

Ξένοιαστη λοιπὸν ἡ Καίτη περνοῦσε τὸν καιρό της στὴν ἐξοχὴ πέφτοντας ἐναλλάξ ἀπ' τὴν ἀγκαλιὰ τῆς θάλασσας στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ φίλου της τοῦ Μήτσου.

Ὁ κακομοίρης ὁ Πα άτιος ποῦ ξεφρυφνόταν στὸ λιοπύρι τῆς Ἀθήνας σκέφθηκε πολλὲς φορὲς νὰ πεταγτῇ κἄνα Σαββατοκύριακο κοντὰ στὴ γυναικοῦλα του Μὰ ὅποτε τῆς ἔγραφε κάτι σχετικὸ ἀμέσως λάβενε ἀπάντησι ἀπ' τὴν Καίτη πῶς θὰ τὴν εὐχαριστοῦσε ἡ παρουσία του ἐν καὶ ὁ πηγαιμός του θὰ τῆς στεροῦσε τὴν ἀπόλαυσι μιᾶς ὥμορφης ἐκδρομῆς ποῦ εἶχαν σχεδιάσει οἱ παραθεριζοντες γιὰ τὸ Α ἢ τὸ Β μέρος τοῦ νησιοῦ. Ἔ σι ὁ Πατάπιος, γιὰ νὰ μὴ στερηθῇ ἡ Καιτοῦλά του κι' αὐτῆς τῆς ἀπολαύσεως βιάζονταν νὰ τὴν εἰδοποιήσῃ ὅτι ἀνέβαλε γιὰ ἄλλοτε τὴν μετάβαί του. Ἡ Καίτη πάλι εἰδοποιοῦσε ἀμέσως τὸ Μῆτσο, καὶ ὁ κίνδυνος, ποῦ γρήγορα εὐτυχῶς πορῆλθε, τῆς προσωρινῆς ἔστω, διακοπῆς τῶν σχέσ ὧν τους, τοὺς ἔκανε πειὸ τρελλούς.

*
* *

Ὁ Πατάπιός μας, περνοῦσε τῆς μέρες τῆς μοναξιᾶς του, στὸ γραφεῖο του μὲ τὶς δουλειές του, καὶ τὰ βραδάκια ὡς τὰ μεσάνυχτα στὸ Ζάππειο στὸν κινηματογράφο, κι' ἔπειτα στὸ κρεββατάκι του.

Τὸ πρόγευμα αὐτό. ἐξετελεῖτο στερεοτύπως ἐδῶ καὶ δυὸ μῆνες ποῦλειπε ἡ Καίτη. Καὶ θὰ ἐξακολουθοῦσε ἀκόμη ἂν ὁ διάβολος, ὑπὸ μορφὴν μιᾶς θελκτικῆς μικρούλας, τῆς Λιλῆς, δὲν ἔχωνε τὴν οὐρά του.

Καὶ νὰ πῶς ἔγινε τὸ πρᾶγμα ;

Κεῖνο τὸ βράδυ, ὁ φίλος μας, ἀφοῦ ἔφαγε καλὰ κι' ἤπιε καὶ μερικὰ ποτηράκια πειότερα μὲ μιὰ ἐξαιρετικὴ εἰδιαθεσίν, τράβηξε νὰ συμπληρώσῃ τὸ πρόγραμμά του στὸ Ζάππειο.

Σὲ λίγο πῆγε καὶ κάθησε στὸ διπλανὸ τραπέζι ἡ Λιλή, ποὺ ἀμέσως ἔβαλε στὸ μάτι τὸν Πατάπιο, ἀ ἄχισε τὴς ματιὲς καὶ τὰ λοιπὰ μέσα μὲ τὰ ὁποῖα ἕνας θηλυκὸς διάβολος ὅταν θέλει μπορεῖ νὰ ξελογιάσῃ κι' αὐτὸν τὸν Ἅγιο Ἀντώνιο.

Ὁ φιλαράκος μας, πρόσεξε κι' αὐτὲς μὲ τὴ σειρά του τὴ Λιλή, τὴν βρῆκε τοῦ γούστου του καὶ θὲς ἀπ' τὸ κρασὶ ποὺ τοῦχε φέρει κέφι, θὲς ἀπ' τὴν νηστεία δύο μηνῶν, χωρὶς πολλὲς διαλυτώσεις, σὰν ἔσβυσαν τὰ φῶτα τῆς μετεβίβασε μερικὲς λέξεις ποὺ ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε γράψει...

Τὰ ἀποτελέσματα, ἐννοεῖται, ἦταν κεραυνοβόλα, γιατί πρὶν ἀκόμη καλὰ καλὰ περάσει τὸ χαρτάκι στὰ χέρια τῆς Λιλῆς, αὐτὴ χωρὶς κἂν νὰ τὸ διαβάσει βρέθηκε καθισμένη στὸ τραπέζι τοῦ Πατάπιου, λέγοντάς του :

—Τὶ χρειάζονται ἀγάπη μου τὰ γραμματάκια γιὰ διὸ ἀνθρώπους ποὺ μποροῦν νὰ συνεννοοῦνται τόσον καλά ; Τὰ ρυβασάκια εἶνοι πειὰ μόνο γιὰ τὴς Ἀρσακειάδες καὶ γιὰ τοὺς φοιτητὰς τῆς φιλολογίας. Δυὸ σύγχρονοι ἄνθρωποι, σὰν ἀγαπιοῦνται ἔχουν τόσους ἄλλους ἐξυπνους τρόπους γιὰ νὰ συνεννοηθοῦν· μὲ μιὰ δυὸ ματιές, ἕ α χαμόγελο, κἄνα μικρὸ—μὰ καὶ μεγάλο ἂν εἶναι δὲν πειράζει—δῶρο καὶ... καὶ. ! Μὰ τὶ κάθομαι καὶ λέω ὥρα χρυσό μου, ἀφοῦ ἐμεῖς τώρα εἶμαστε δυὸ καλοὶ φίλοι.

Σ' αὐτὰ ὅλα συμφώνησε κι' ὁ Πατάπιος κι' ὕστερ' ἀπὸ λίγο, πρὶν ἀκόμα τελειώσει ὁ κινηματογράφος, τὸ ζευγαράκι τραβοῦσε γιὰ τὸ σπίτι τῆς Λιλῆς.

Ἐδῶ ἂς βάλουμε μαρκὰ ἀποσιωπητικά...

. . . . . .

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωΐ, φεύγοντας ὁ Πατάπιος ἀπ' τὸ σπίτι τῆς Λιλῆς τῆς εἶπε: «ἂν θέλεις αὔριο ποῦνε Κυριακή, νὰ περάσουμε ὅλη τὴ μέρα μαζί». Ἡ Λιλὴ τὸ

ἀστυνομίας ὅπως ἀφεθοῦν οἱ κινηματογράφοι ἐλεύθεροι καὶ ὅπως δὲν τοὺς ζυγώνει κανείς. Ὁ κ. Ἀναστασιάδης ἐξακολουθεῖ νὰ παρα...θερίζει εἰς Εὐρυτανίαν, τὸν μιμεῖται δὲ καὶ ὁ κ. Βικογιάννης. Νέον νομοσχέδιον ὑποβάλεται εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἀπαγορεύεται εἰς τὰ παιδιὰ ἄνω τῶν 55 ἐτῶν ἡ εἴσοδος εἰς τὰς σκοτεινὰς αἰθούσας διὰ νὰ μὴ διαφθείρονται. Ἵδρυσις εἰδικῶν κινηματογραφικῶν αἰθουσῶν διὰ τοὺς ἐρωτευμένους. Κλονισμὸς κινηματογραφικῶν ἀξιῶν καὶ κλεῖσιμον τοῦ Χρηματιστηρίου. Ὁ κ. Κοσμίδης ἱδρύει νέον Πανόραμα. Γέννησις διασήμου Ἕλληνος σκηνοθέτου κινηματογραφικῶν ταινιῶν.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Σκορπιόν. Οἱ κινηματογράφοι πλήρεις σκορπιῶν καὶ περάτωσις ἔργων τῆς Ὀδλεν. Ἀναγγελίαι ἀφίξεως κινηματογραφικῶν κολοσσῶν καὶ ὑπερκολοσσῶν. Ὑπεύθυνοι βεβαιώσεις τῶν κινηματογράφων ὅτι θὰ προβάλλουν ὅτι ἐκλεκτὸν παρήγαγεν ἡ κινηματογραφία κατὰ τὴν προσεχῆ ἑκατονταετίαν. Κυκλοφορία 27 φέγγβολὰν εἰς ὁλόκληρον τὴν πόλιν. Μείωσις τοῦ φόρου τῶν Δημοσίων θεαμάτων εἰς τὸ τέταρτον καὶ ἐπιβολὴ φορολογίας ἐπὶ τῶν κινηματογραφικῶν εἰσιτηρίων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆ ἐθνικῆς παραγωγῆς. Ἀφιξις 687 ταινιῶν παραγωγῆς Φὸξ καὶ ἵδρυσις ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἑταιρίας 500 νέων κινηματογραφικῶν αἰθουσῶν εἰς Θήβας καὶ Δαδί.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Τοξότην καὶ τὸ τόξον εἰς τὴν καρδίαν τοῦ χειμῶνος Νέα ἀναγγελία ἐκδόσεως κινηματογραφικοῦ περιοδικοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Σκενδερίδη. Ταραχαὶ εἰς Μακεδονίαν ἐξ ἀφορμῆς ἔριδος τῶν κ. κ. Μαλλάχ καὶ Μόλχο. Μούγγρισμα λέοντος ταράσσει τὴν ἡσυχίαν τῶν Ἀθηναίων. Ἐξακριβοῦται ὅτι δὲν ἦτο λέοντος ἀλλὰ τοῦ κ. Κόρνφιλδ. Πτῶσις νυφάδων, ἄνεμοι ἐλαφροί. Φαινομενικὴ σωματειακὴ κρίσις τῆς Π.Ε.Κ. γιὰ τὰ μάτια τοῦ κόσμου. Ἐπανεκλογὴ τοῦ ἰδίου συμβουλίου πρὸς κοινὴν ἡσυχίαν. Ἀφιξις τοῦ κ. Σεράο ἐκ Κων)πόλεως.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Αἰγόκερω, ὁ αἰγόκερω εἰς τὸν ἥλιον καὶ ὁ...ἥλιος εἰς τὴν Κοκκινιάν. Διαμαρτυρία τοῦ κ. Μποζατζίδη ὅτι δὲν ὑπάρχουν αἰγόκερω εἰς τὴν Κοκκινιάν. Ὁ Τὸμ Μίξ φθάνει εἰς Ἀθήνας καὶ ἐγκαθίσταται τὸ Ροζικλαίρ. Σύλληψις καὶ φυλάκισις διευθυντοῦ κινηματογράφου διότι ἐπέτρεψε τὴν εἴσοδον εἰς ἑξήκοντα ἢ ἀνήλικα. Ζήτησις ἐκ Γερμανίας Ἑλλήνων διασήμων σκηνοθετῶν ὅπως διδάξουν τοὺς Γερμανούς. Ὁ Χοῦβερ στέλλει πρεσβείαν εἰς Ἑλλάδα ὅπως πείσει τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν κατὶ δεχθῇ νὰ δανείσῃ μερικοὺς Ἕλληνας σκηνοθέτας. Λαὸς ἐν διαδηλώσει ζητεῖ τὴν προβολὴν ταινιῶν τῆς Φὸξ ἀλλὰ δὲν τὸ κατορθώνει. Κατόπιν αὐτοῦ λύεται ἡ συνεδρίασις.

Κάζα—Μίας

ἀγκάλιασε γιὰ τὴν ὥμορφη ἰδέα ποῦ εἶχε καὶ μείναν σύμφωνοι νὰ πᾶν τὸ πρωὶ στὴ Γλυφάδα καὶ τ' ἀπόγευμα στὸν 'Ιππόδρομο στὸ Γκράν Πρί. Καὶ πραγματικὰ τὴν ἄλλη μέρα ἀφ' οὗ γλέντησαν στὴν Γλυφάδα, ἀποφάγαν τὸ μεσημέρι σ' ἕνα σπαρεδάκι, τ' ἀτόγευμα πῆγαν στὴς κοῦρσες καὶ τὸ βραδάκι νωρὶς νωρὶς στὴς Λιλῆς. Βιαζόταν βλέπετε ὁ φιλαράκος μας νὰ ἀνακτήσῃ τὸν χρόνον, ποῦ ἔχασε μένοντας πιστὸς στὴ γυναῖκα του.

***

Ἡ ζωὴ αὐτὴ τοῦ Πατάπιου μὲ τὴ Λιλὴ βίστηξε ὡς τὴ μέρα ποῦ γύρισε ἡ Καίτη ἀπ' τὴν ἐξοχή. Ὄχι πῶς διακόπηκαν αἱ σχέσεις τους τελείως—γιατὶ ποιὸς δοκιμάζει τὴ γλυκάδα τοῦ μελιοῦ καὶ δὲν ξιατρώει—ἀλλὰ ἀραίωσαν αἱ συναντήσεις τους ἀρκετά. Ἔπρεπε βλέπετε νὰ κανονίζονται τὰ πράγματα ὡς νὰ μὴν πάρῃ μυρωδιὰ ἡ Καίτη.

Κι' ἔτσι περνοῦσε ὥμορφὰ τὴ ζωή του ὁ Πατάπιος ἀνάμεσα στὶς δυό του γυναικοῦλες, καὶ θὰ ἐξακολουθοῦσε νὰ κυλσ̀ῃ ἤρεμα ὁ καιρὸς ἂν αὐ ἡ ἡ διαβολοφεύρεσι ὁ κινηματογράφος δὲν ἔχανε τὴν οὐρά του, καὶ νὰ πῶς:

— Ἕνα βράδυ, ἡ Καίτη μὲ τὸν ἄντρα της, πῆγαν στὸν κινηματογράφο. Ξέρετε τώρα ὅλοι σας, τὴν καινούργια συνήθεια—εἶναι παλιὰ μὰ τώρα ἐτέθηκε ξανὰ σὲ ἐφαρμογὴ—νὰ προβάλουν πρὶν ἀπὸ κάθε ἔργο καὶ ζουρνάλ.

Λοιπὸν στὸ ζουρνὰλ τῆς βραδυᾶς αὐτῆς ἦταν καὶ κάτι παρμένο ἀπ' τὸ Γκράν Πρί.

Καὶ νὰ ποῦ ὁ φακός, εἶχε πάρει τὸν Πατάπιο καὶ τὴ Λιλὴ σὲ μιὰ τουφεροτάτη σκηνὴ καὶ τώρα ἀνεπαριστάνετο στὸ πανὶ ἡ σκηνὴ αὐτή.

Τώρα τὸ τί τράβηξε ὁ Πατάπιος ἀπ' τὴ γυναῖκα του, σᾶς ἀφίνω νὰ τὸ φαντασθῆτε μόνοι σας.

Κι' ἔτσι χάρις στὸν κινηματογράφο διακόπηκε ἕνα εἰδύλλιο ποῦ εἶχε ἀρχίσει τόσο καλά. Ἴσως νἆναι κι' αὐτὴ μιὰ ἐκδίκησί του γιὰ τὴν τόση κατάχρησι ποῦ κάνουν τὰ ζευγαράκια, ἀπ' το σκοτάδι του.

Π. ΦΡΟΝΙΜΟΣ

ΠΕΝΝΙΕΣ ΑΠ' ΤΗΝ ΠΑΤΡΑ

ΠΑΤΡΑΙ Δεκέμβριος 1928. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) Βγένοντας ὁ χρόνος δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπος μιὰ ἀνασκόπησις στὴ κινηματογραφικὴ κίνησι τῆς πόλης μας. Ἡ παρελθοῦσα ἐαρινὴ κινηματογραφικὴ σαιζὸν ἐσημείωσε, μπορεῖ νὰ πῇ κανείς, ἕνα σταθμὸ στὰ κινηματογραφικὰ χρονικὰ τῆς Πάτρας. Εἰς αὐτὸ συνέτεινε πολὺ ἡ ἀνέγερσις δύο εἰσέτι ἐαρινῶν Κινηματογράφων, ἐκτὸς τῶν ὑπαρχόντων τοιούτων «Ζενίζ» καὶ Πάνθεον», καὶ ὁ κατὰ συνέπειαν ἐπακολουθήσας συναγωνισμὸς ἐμφανίσεως τῶν καλλιτέρων ἔργων. Ὁ μὲν πρῶτος ἐκ τῶν νεοανεγερθέντων, τοιοῦτος «Ἀλάμπρα» στὰ μαγευτικὰ Ψηλαλώνια, μὲ τὸν Αἰγυπτιακό του ρυθμὸ εἶναι πρσγματικὸ στολίδι τῆς ὁμωνύμου πλατείας, ὁ δὲ δεύτερος «Ὄασις» κισμένος σὲ ἀριστουργηματικὴ θέσι εἶναι πραγματικὴ ὄασις... στὴ λαύρα τοῦ καλοκαιριοῦ. Στοὺς δημιουργοὺς λοιπὸν καὶ φιλοπροόδους διευθυντὰς των κ. κ Παντελὴν Κουβέάην καὶ Φρ. Μοντεζίνι ἀξίζει κάθε ἔπαινος, γιατὶ ἐκτὸς γπὸ τὰ στολίσματα αὐτὰ ποὺ χάρισαν στὴ πόλιν μας τόνωσαν ἔτι περισσότερον τὴν κινηματογραφικὴν κίνησι τῆς Πάτρας.

Ἀπὸ τά μεγάλα ἔργα ποὺ προεβλήθησαν κατὰ τὴ θερινὴ σαιζὸν σημειοῦμεν τά ἑξῆς: «Καζανόβας», «Μητρόπολις», Δύναμις καὶ «Καλλονή», Μπὲν-Χούρ», κ.λ.π. Αὐτὰ γιὰ τὴ λήξασα σαιζόν, ἀλλὰ καὶ ἡ παροῦσα δὲν ὑστερεῖ ἀλλ' ὑπερβαλλει ὅταν προβάλλονται τὰ ἀριστουργήματα «Τὸ διαμάντι τοῦ Τσάρου» μὲ τὸν Πέτροβιτς, «Ἡ Κορίτσι τῆς Ρεβύ», «Ἀνάθεμα ὁ Πόλεμος», «Ὁ Δόκτωρ Σέφφερ», «Τὸ Λυκόφως τῆς Δόξης», «Ὁ Φωιτητὴς τοῦ Ντάνσίγκ» κ. λ. π.

Ὅταν κανεὶς ἔχει ὑπ' ὄψιν του τ' ἀνωτέρω δὲν μπορεῖ νὰ πῇ πὼς ἡ πόλη μας μένει πίσω στὴν ὅλη κινηματογραφικὴ ἐξέλιξι, στὴν Ἑλλάδα.

Ντίνος Ἀνδριόπουλος.

ΤΣΙΚΑΓΚΟ

Πρωταγωνιστοῦν: ἡ Φίλλις Χάβερ καὶ Β. Βαρκόνι

Ἀπὸ τὴς λίγες ἐξαιρετικὲς ταινίες τῆς ἐφετεινῆς κινηματογραφικῆς παραγωγῆς. Ἀπὸ τὴς ταινίες ἐκεῖνες ποὺ ἡ ἐπιτυχία τους δὲν περιορίζεται ἁπλῶς εἰς τὴν χώρα τῆς παραγωγῆς των ἀλλὰ μὲ σταθερότητα ἐξαπλώνοντα εἰς κάθε χώραν ποὺ θὰ ἔχῃ τὴν τύχη νὰ τὴν παρουσιάσῃ εἰς τὸ ἑκρὰν τῶν κινηματογράφων της. Σενάριο γραμμένο ἀπὸ τεχνίτην. Φωτογραφία παρμένη ἀπὸ καλλιτέχνη. Σκηνοθεσία τελεία. Δὲν τῆς λείπει τίποτε ἀπὸ ὅτι μοντέρνο τελειοποιημένο ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ὁ κινηματογράφος. Ἡ σκηνὲς τῶν ἐντυπώσεων ψυχολογημένες καὶ καλοδεμένες διαδέχονται ἡ μιὰ τὴν ἄλλη καὶ εἶνε τόσες ποὺ ὁ θεατὴς στὸ τέλος τῆς ταινίας δὲν ξέρει ποιὰ νὰ προτοθυμηθῇ καὶ νὰ θαυμάσῃ. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου ἔχει ὡς βάσιν μιὰ γυναῖκα φιλάρεσκη, τόσο κενόδοξη ποὺ μετὰ τὸν φόνον τοῦ ἐραστοῦ της ἀντὶ νὰ νοιώσῃ μέσα στὴς φυλακὲς ποὺ εἶνε κλεισμένη τὸ μέγεθος τῆς καταπτώσεώς της ἀντιθέτως μὲ κυνισμὸν πρωτοφανῆ ἐπαίρεται γιὰ τὴν πράξιν της ποὺ τὴν ἔκαμε νὰ γίνῃ τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας καὶ μὲ ὑπερηφάνειαν δείχνει σ'ὅλους τὰ πολύστηλα ἄρθρα ποὺ γράφουν ἡ ἐφημερίδες γι' αὐτήν. Καὶ ἕναν ἄνδρα τόσο δοῦλο στὸν ἔρωτά του ποὺ τὴ γυναῖκα αὐτὴ τὴν ἀσυνείδητη ποὺ τὸν ἠτάτησε τόσο αἰσχρὰ ὄχι μόνον δὲν τὴν συχαίνεται ἀλλ' ἀντιθέτως μένει τόσο προσκολημένος κοντά της ὥστε νὰ γίνῃ καὶ κλέπτης γιὰ νὰ τὴν βγάλῃ ἀπὸ τὴ φυλακή της.

Τὴν γυναῖκα στὴν ταινία ὑποκρίνεται ἡ Φίλλις Χάβερ καὶ τὸν ἄνδρα ὁ Βίκτωρ Βαρκόνι καὶ οἱ δυὸ ἀναδεικνύονται εἰς αὐτὴν μεγάλοι καλλιτέχναι, ἰδίως ἡ Φίλλις Χάβερ, εἰς αὐτὴν χρεωστεῖ τὴν παγκόσμιονφήμην της.

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου εἶνε ἐν ὀλίγοις ὡς ἑξῆς:

Ἡ Ρόξυ Χάρτ, μιὰ ἀπὸ τὴς γλυκειὲς ἐκεῖνες γυναικοῦλες τῆς American girls, δέχεται κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ ἀνδρός της τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ φίλου της καὶ ὅταν αὐτὸς ἀρνεῖται νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς διαρκῶς αὐξανομένας χρηματικάς της ἀπαιτήσεις, τὸν σκοτώνει. Ὁ ἄνδρας της Ἄμος Χάρτ ποὺ τὴν λατρεύει, λέγει εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ὅτι αὐτὸς εἶνε ὁ φονεὺς καὶ ὅτι ἐσκότωσε γιατὶ συνέλαβε τὸν φονευθέντα κλέπτοντα. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ὁ ἀνακριτὴς κατορθώνει μὲ κάποιο κόλπο νὰ κάμῃ τὴν γυναῖκα νὰ ὁμολογήσῃ τὴν ἐνοχήν της. Ἡ Ρόξυ τρέμει τώρα εἰς τὴν σκέψιν τοῦ τί τὴν περιμένει, ὅταν ὅμως βλέπει νά ἀσνολεῖται ὅλος ὁ τύπος μ' αὐτὴν καὶ νὰ τὴν παριστᾶ ὡς τὴν ἡρωΐδα τῆς ἡμέρας, ξεχνᾶ καὶ ἔγκλημα καὶ φόβους καὶ θεωρεῖ ἑαυτὴν ὡς τὴν εὐτυχεστέρα γυναῖκα τοῦ κόσμου. Ὁ Ἄμος ἀναθέτει στὸν περίφημο δικηγόρο Φλὺν τὴν ὑπεράσπισι τῆς γυναικός του καὶ προσπαθεῖ μὲ κάθε μέσον νὰ βρῇ τὶ 500 δολλόρια ποὺ ζητεῖ ὁ Φλὺν ὡς προκαταβολὴν τῆς ἀμοιβῆς του. Ἐπούλη ε ὅτι εἶχε ἀλλὰ τοῦ ἔλειπαν ἀκόμη 2500 δολλάρια τὰ ὁποῖα ἀπαρτιτήτως ἔπρεπε νὰ δώσῃ εἰς τὸν ἀδυσώπητον Φλὺν ἐντὸς 24 ὡρῶν, ἄλλως αὐτὸς ἀπειλεῖ νὰ μὴ ἀναλάβῃ τὴν ὑπεράσπισι. Μιὰ σύμπτωσις δίδει τὴν εὐκαιρία στὸν Ἄμος νὰ κλέψῃ τὸ ποσὸν αὐτὸ ποὺ τοῦ χρειάζεται ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν Φλύν. Ὁ Φλὺν πέρνει τὴν ἀμοιβήν του συγχρόνως ὅμως; ἔχει συγκεντρώσει ἀρκετὰ στοιχεῖα ἐνοχῆς ἐναντίον τοῦ Ἄμος διὰ τὴν κλοπὴν τῶν χρημάτων του ὥστε νὰ δύναται νὰ τὸν καταγγείλει ὡς κλέπτην. Εἰς τὸ δικαστήριον τῶν ἐνόρκων ἡ Ρόξυ Χάρτ παίζει θαυμάσια τὸν ρόλον τῆς ἀδίκως καταδικασμένης γυναικός, τὸν ὁποῖον τῆς ὑπαγορεύει ὁ δικηγόρος της βοηθουμένη δὲ καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιρρίπισι τοῦ Φλὺν κατορθώνει νὰ κηρυχθῆ ἀθῶα. Στηριζομένη τώρα εἰς τὸν βραχίονα τοῦ ἀνδρός της, γυρίζει εἰς τὸ φτωχικό της σπῆτι καὶ βρίσκει ἐκεῖ τὴν ἀστυνομίαν νὰ ψίχνῃ γιὰ τὰ κλαπέντα χρήματα τοῦ δικηγόρου Φλύν. Μόνον ἀπὸ τὴν ἡρωϊκὴν στάσιν μιᾶς μικροῦλας γειτόνισσας ἡ ὁποία ἔξεν ἕναν κρυφὸ ἔρωτα διὰ τὸν Χάρτ, σώζεται οὗτος. Τὰ κλαπέντα χρήματα ὅμως τὰ καίει γιὰ νὰ μὴ πέσουν στὰ χέρια τῆς γυναικός του. Ἀηδισαμένος δὲ ἀπὸ τὴν αἰσχρὴ διαγωγὴ τῆς γυναικός του τὴν διώχνει ἀπὸ τὸ σπῆτι του μολονότι τὴν ἀγαπᾶ ἀκόμη.

ΕΚΛΕΚΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Ο,ΤΙ ΕΞΗΡΤΗΘΗ ΑΠΟ ΗΜΑΣ....

Γυρίζω πίσω. Δεκατέσσερα χρόνια ἔχουν περάσει. Ἕνας θαρραλέος ἐπιχειρηματίας, ὁ Κωνσταντῖνος Μταχατώρης, ἐγκαθίσταται ἕνα πρωὶ εἰς ἕνα ὑπόγειον τῆς ὁδοῦ Χαλκοκονδύλη καὶ βάζοντας κάτω ἑκατὸ χιλιάδες δραχμές, ἀρχίζει νὰ κάνῃ ταινίες.

Γίγας ἀληθινός! Ἑκατὸ χιλιάδες δραχμές, εἰς τὰ 1914 γιὰ τα λίες! Ἐνάμισυ σωστὸ ἑκατομμύριο σημερινό. Γιὰ φαντασθῆτε λοιπόν!

Τὸ ἔβλεπε κάτω ἐν τούτοις καὶ ἐπεχείρησε. Μὲ τὸν Νῖκο τὸν Κουκούλα καὶ τὸν Φίλιππο Μαρτέλλη, τοὺς ὁποίους ἔφερε ἀπὸ τὴν Μασσαλία ἐγύρισε τὴν «Γκόλρω» τοῦ ἀειμνήστου Περεσιάδη.

Το ἔργον, ὡς ἐπιχείρησις, ἀπέτυχε. Διότι ἦτον ἔργον τοῦ 1914 θὰ μοῦ πῆτε. Ἡ διότι ἐπῆλθε εὐθὺς ἀμέσως ὁ πόλεμος. Οὔτε διὰ τὸν ἕνα, οὔτε διὰ τὸν ἄλλον λόγον. Θὰ ἰδοῦμε παρακάτω γιατί.

Ὁ ἐκλεκτὸς συνεργάτης μας, πρώην βουλευτὴς Ψωρῶν, δημοσιογράφος κ. Δῆμος Βρατσάνος

Ἤλθε κατόπιν ὁ Χωρίλαος Μ υργέης, ὁ Χέπ, προσετέθη καὶ ὁ Λέσιερ, ἐνιόπιος οὗτος. Ἔγιναν διάφοροι ἀπόπειραι. Ὁ Λεπενιώτης, ὁ Δημητρακόπουλος, ἡ Κυβέλη καὶ ἄλλοι ἐποζάρισαν καὶ πρωτηγωνίστησαν. Ἀπέτυχον ὅλων αἱ προσπάθειαι.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Προμηθεὺς Μπαχατώρης ἔξεποίει τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Χαλκοκονδύλη τελείαν ἐγκατάστασίν του. Συνεννοήθην τότε μὲ ὅμιλον κεφαλαιούχων πρὸς σύμπηξιν ἑταιρίας κατασκευῆς κινηματογραφικῶν ταινιῶν.

Τί ἐφάρμοσε τότε! Ὁ ὅμιλός μου ἀπεστέλετο ἀπὸ τοὺς κ. κ. Γ. Μερκούρην, Περπινιάν, Γ. Πεσμαζόγλου, Κων. Κουμανιώτην, συνταγματάρχην, Μίνιον Λυνούδη, ἀρχιτέκτονα καὶ τὸν ἀείμνηστον Πελοπ. Τσουκαλᾶν, πλοίαρχον τοῦ πολεμικοῦ Ναυτικοῦ.

Μιλούσαμε γιὰ ἑκατομμύρια! Εἶχαν ὅλοι ἐνθουσιασθεῖ μὲ τὴν ἐπιχείρησιν καὶ μὲ τὴς κρυκείτσες ποῦ συ ὠδευαν τὰ οὖζα στοῦ κ. Πεσμαζόγλου.

Ἐσχεδιάζοντο ἀτελιὲ καὶ σιουντιὸ στὸ Ψυχικὸ τοῦ κ. Πεσμαζόγλου. Γραφεῖο, κοτοιχεῖα ἐργατῶν, ἠλεκτροφωτισμός, αὐτοκίνητα ἰδιόκτητα, κάθε τέλος λεπτομέρεια Πρὶν ὅμως ἀκόμη σχεδιάσουμεν καὶ τὸ συμβόλαιον τῆς ἑταιρίας μὲ εἰδοποιοῦν, ὅτι κάποιος ἐκ τοῦ ὅμιλου μου, ὁ καὶ ἰσχυρότερος παράγων, ἀνεκάλυψε, ὅτι ἤμουν περιττός.

— Καλὰ ὅλ' αὐ ά, ἀλλὰ γιατὶ νὰ μᾶς πάρῃ ὁ Βρατσάνος 15 τοῖς ἑκατόν; εἴχε πῆ.

Τοὺς ἄνοιξα τὰ μάτια, τοὺς ἔστησα ὀρθὸν τὸ αὐγό, ἔ ρριξα, ἐκοπίαζα, διξῆγα συνεντοήσεις, ἀιελάμβανα τὴν διεύθυνσιν, τὰς εὐθύνας καὶ ἐθεωρούμην περιττός.

Νὰ ἕνας λόγος ποῦ δὲν θὰ προκόψῃ ἐδῶ τίποτε. Ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι, ὅπως θὰ ἰδῆτε, ἀκόμη, παρακάτω, σπουδαιότεροι.

***

Ἐν τῷ μεταξὺ ἄλλη προσπάθεια Ὁ κ. Μιχ Γληνός, ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ, γυρίζει τὴν «Κερέντα Κούκλα» τὸ ἀριστοτέχνημα τοῦ Χρηστομάνου.

Ἐδαπάνησε χρήματα καὶ αὐτὸς ὁ καϋμένος Ἀλλ' ἔπεσε κι' αὐτὸς θῦμα. Το ἀριστοτέχνημα ἐκεῖνο, ἀπὸ τὴν τελείαν ἄγνοιαν καὶ ἀσυνειδησίαν τοῦ γράψαντος τὸ σενάριο, ἐπεφανίσθη ἐπὶ τῆς ὀθόνης ἀληθινὸν ἐξάμβλωμα.

Ἐπὶ μίαν περίπου ὥραν ἐπάνω εἰς τὸ ἑκρὰν ἐψυχορραγοῦσε σὰν φθισιῶσα γαλῆ, βήχουσα καὶ σφαδάζουσα ἡ πρωταγωνίστριά του Βιργινία Διαμάντη.

Ἄλλη περίπτωσις αὐτή, ἐκμεταλλεύσεως, τρέπουσα εἰς φυγὴν τὸ κεφάλαιον.

Ἤδη τρεῖς ἐκ τοῦ ὡς ἄνω ὁμίλου μου μὲ εἶχαν περιβάλει μὲ ἀμέριστον τὴν ἐμπιστοσύνην των. Ὁ κ. Κουμανιώτης, ὁ κ. Λυνούδης καὶ ὁ πολύκλαυστος Τσουκαλᾶς.

Ἠγοράσαμεν ἀπὸ τὸν Μπαχατώρην τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Χαλκοκονδύλη ἐγκατάστασίν του καὶ τῇ συμμετοχῇ τοῦ Χέπ ἐπήξαμεν τὴν πρώτην ἑταιρίαν «Ἀστυ-Φίλμ».

Καὶ ἀνέσως ἔργον. Ἔγραψα τὸν α' Ἀνήφορον τοῦ Γολγοθᾶ. Ἐφέραμε παρθένον ταινίαν, ἀρνητικὴν καὶ θετικήν, ἐκάμαμε κουφώματα, πόρτες, παράθυρα, πασσαμέντα αἰθουσῶν, γραφείων, βεραντῶν, ἀκάμαμε σκηνογραφίας, ἔπιπλα, σκελετὸν σκηνῆς κ.λ.π.

Τὸ πρόγραμμά μου ἦτον ἀκτυαλιτὲ-ζουρνὰλ ἑλληνικόν, κατασκευὴ τίτλων ἑλληνικῶν, πράγματος ἀγνώστου τότε, διαφημιστικαὶ ται ἰαι ἐργοστασίων, ξενοδοχείων, καταστημάτων, κ.λ.π. καὶ δράματα.

Ἔρχεται λοιπὸν τὸ 1916. Τρέχει ὁ Χέπ εἰς τὸ Ζάππειον νὰ κινηματογραφήσῃ τὸ ἄγημα τοῦ Φουρνιέ. Πέρνει ὀλίγα μέτρα καὶ τρέπεται εἰς φυγὴν ὑπὸ βροχὴν βολίδων. Πέρνει καὶ τὸ «Ἀνάθεμα» τοῦ Πεδίου τοῦ Ἄρεως. Ἀλλ' ὁ τότε πρωθυπουργὸς Σπῦρος Λάμπρος μᾶς στέλλει τὸν εἰσαγγελέα καὶ μᾶς τὰ κατάσχει.

Ἀλλ' ἔρχεται καὶ το 1917. Εἴμεθα ἕτοιμοι ν' ἀρχίσωμεν τὸν «Ἀνήφορον τοῦ Γολγοθᾶ». Καὶ ἀρχίζομεν ὅλοι μαζῆ νὰ τὸν ἀ εβαίωμε.

Κατάσχονται εἰς χεῖρας τοῦ Λάμπρου αἱ ταινίαι μας. Μᾶς ὑποχρεώνουν διὰ τῆς ξιφολόγχης νὰ τὰς ἐμφανίσωμεν καὶ νὰ τὰς τυπώσωμεν εἰς θετικόν. Λὲν ἀποζημιωνόμεθα. Ἀλλ' αἱ ταινίαι μας δίδονται εἰς ἕνα ἰδιώτη καὶ τὰς ἐκμεταλλεύθη διὰ λογαριασμόν του.

Σὰν νὰ μὴ ἔφθαιε δὲ αὐτό, συλλαμβάνεται ὁ Τεχνικὸς Διευθυντὴς τῆς Ἑταιρίας μας Χέπ καὶ ἐκτοπίζεται εἰς Σπῦρον. Κοπιάσετε λοιπὸν νὰ ἐπιχειρήσετε εἰς αὐτὸν τὸν μακάριον τόπον.

Ἀντίο, ἐντοεῖται, ὁ «Ἀνήφορος τοῦ Γολγοθᾶ». Εἴχαμε ἰραβήξει 900 μέτρα περίπου. Καὶ ἡ σκηνοθεσία τῶν ἐσωτερικῶν; Καὶ αἱ τοιογραφίαι; Καὶ τὰ κουφώματα τῆς σέρας μὲ τὰ πτὶ καρρώ; Πᾶν, πᾶν, πᾶν.

***

Εὐτυχῶς εὑρέθηκε τότε διαθέσιμος ὁ Μαρτέλλη. Ἔτσι ἐσταδιοδρόμησε κουτσὰ στραβὰ ἡ «Ἀστυ-Φίλμς» μέχρι τῆς ὑπογραφῆς τῆς εἰρήνης, ὅπου ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας ὁ κ. Κουμανιώτης

Ἐπρόφθασα ὅμως νὰ γυρίσω τὴν «Προῖκα τῆς Ἀννούλας» δραματικὴ 750 μ. περίπου μὲ τὸν θίασον τῆς δραματικῆς σχολῆς τοῦ ὠδείου Ἀθηνῶν, δηλαδὴ τὴν κυριαν Κοῦλαν Ζ.ρβοῦ, τὴν δίδα Ἐυβερίαν Κανελλοπούλου καὶ τοὺς κ. κ. Λεστούνην, Ρονιήρην, Κοντιγιάννην κ.λ.π.

Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ἐξέλειπε ὁ Τσουκαλᾶς. Διελύθη λοιπὸν ἡ Ἑταιρία καὶ τὰς ἐγκαταστάσεις ἠγόρασε ἡ «Ἀγγλοελληνικὴ» τῶν κ. κ. Ε. Φουσιάνη καὶ ἀδελφῶν Φραγκέττη τῇ συμμετοχῇ τοῦ Χέπ.

Ἔπειτ' ἀπ' ὀλίγους μῆνας ἔκαια τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λέκκα 21 ἐγκατάστασίν μου μὲ τὸν Μαρτέλλη. Ἀλλ' οὔτε ταινίαι ἐγίνοντο, ἐλλείψει κεφαλαιούχων, οὔτε ἄλλη ἐργασία.

Ἐδημιούργησα τότε τὸν πρῶτον πόρον τῆς ἐπιχειρήσεώς μου. Τοὺς Ἑλληνικοὺς τίτλους. Φανταισθῆτε ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1920 νὰ προβάλλονται ἐν μέσαις Ἀθήναις ταινίαι μὲ ξενογλώσσους τίτλους!

Εἶχα ἐξαντλήσῃ πᾶ ἔχνος πειθοῦς καὶ εὐγλωττίας διὰ νὰ καταφέρω τοὺς ἐπιχειρηματίας κινηματοθεάτρων νὰ καθιερώσουν τοὺς Ἑλληνικοὺς τίτλους.

Μοῦ ἰσχυρίζοντο ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἤξευραν Γολλικὰ 85 ο/ο. Τοὺς ἐιρομοκρατοῦσε ἡ πρόσθετος ἐπιβάρυνσις ἑκάστοτε προβαλλομένης ταινίας μὲ τὰ ἔξοδα τῶν τίτλων. Ἔκαμα, ἐνθυμοῦμαι, δωρεὰν τοὺς πρώτους τίτλους δι' ἕνα θέα-ρον. Καὶ ὅταν εἶδαν ὅτι ἐπολλαπλασιάσθη ἡ κίνησις τοῦ ταμείου του

μ' ἐφώναξαν ὅλοι. Ἔτσι εἰσήχθησαν οἱ Ἑλληνικοὶ τίτλοι.

Κι' αὐτὸ ἕνας λόγος τῆς κακοδαιμονίας μας. Ἀλλὰ καὶ τὸ παρακάτω:

Εἶχαν ἤδη γί ει δύο-τρεῖς ἀκόμη ἐγκαταστάσεις. Ἀγγλοελλέικ, Λέστερ, Χέπ-Νόβικ, Γαζιάδης. Ἤρχισε λοιπὸν συναγωνισμός. Ἀλλὰ συναγωνισμὸς ἀκόμη καὶ εἰς τὰς μεταφράσεις. Τότε ἐνεφανίσθη «ὁ Ἰάκωβος θερίζων τὸν ἀγρὸν» (Ζὰκ ἀ φισὲ λὲ κὰν) ὁ Αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ἰωσὴφ μὴ ἐπιτρέπων εἰς τὸν Ἀρχιδοῦκα Ροδόλφον νὰ νυμφευθῇ «μίαν γυναῖκα κατὰ τὸ ἤμισυ λαϊκὴν» (ἀ ὶν φὰμ ντμὶ μονταὶν) ἕνας ἀρχαῖος ὁπλίτης «πυροβολῶν μὲ τὸ δόρυ του» καὶ ὁ Καλιγούλας εἰς τὴν «Μεσσαλίναν» πρόσφυξ ἀπὸ τὸ Ἀϊβαλῆ, λέγων εἰς τὴν σύζυγόν του «Δὲν σὲ ἐπιτρέπω πλέον νὰ μὲ διαούρης τὴν ὑπόληψίν μου εἰς αὐτοκράτορ».

Ἐτράπην τότε πρὸς τὴν βιομηχανικὴν κινηματογραφίαν. Ἤρχισα νὰ κινηματογραφῶ ἐργοστάσια. Ἐκινηματογράφησα τὰ ἐργοστάσια «Ἑλληνικῆς Ἐριουργίας», Ἰχθυοκόλλας, Τσιμέντων Ἐλευσῖνος, Παυλίδου, τὴν Ἐκπαίδευσιν εἰς τὸ Πολεμικὸν Ναυτικόν. Ἀλλὰ καὶ πάλιν συναγωνισμός.

***

Μὰ νὰ καὶ ἡ πληγή, μία ἀπὸ τὰς τοῦ Φαραώ, ἡ πληγὴ τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας τοῦ Κράτους. Ἀντὶ νὰ μᾶς ἐνισχύσῃ τὸ Κράτος, νὰ μᾶς παράσχῃ εὐκολίας, διὰ τῆς ὑπηρεσίας του αὐτῆς μᾶς ἔστυψε, μᾶς ἀπεστράγγισε καὶ μᾶς ἔδεσε τὰ χέρια.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἐγύρισα τῆς «Μοίρας τ' ἀποπαῖδι», δρᾶμα 2450 μέτρων. Ἂ ἔχει ὡραίαν ἱστορίαν αὐτὴ ἡ ταινία. Ἕνα βράδυ εἰς τὸ φουαγὲ τοῦ «Ἀττικοῦ» ἐπροσκάλεσα μερικοὺς κεφαλαιούχους. Τοὺς εἶπα, ὅτι ἔχουν κεφάλαια, ἀλλ' ὄχι καὶ κεφάλια. Ὅτι τὸ κεφάλαιον ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἀμαθὲς καὶ κομπογιαννίτικο. Καὶ τέλος, ὅτι ὁ πρῶτος ἐπιτήδειος τὸ ξεροκοκκαλίζει.

Ἐπείσμωσαν καὶ μ' ἐπροκάλεσαν νὰ κάμω μίαν δοκιμαστικὴν ταινίαν μὲ 50—60 χιλ. δρ. χάριτνες. Δηλαδὴ 4 χιλ. δρ. χρυσές!

Ἔγραψα τὸ σενάριο, τὸ ἐδίδαξα, τὸ ἐσκηνοθέτησα, τὸ ἐγύρισα διὰ τοῦ συνεργείου μου, τὸ ἔπλυνα, τὸ ἐξετύπωσα, τὸ συναρμολόγησα δωρεάν. Καὶ ἔπαιξαν 62 πρόσωπα ἐν ὅλῳ, δεσποινίδες καὶ νέοι δωρεάν.

Ἤλθε κατόπιν μου ὁ Γαζιάδης καὶ ἐγύρισε τὸ «Ἔρως καὶ Κύματα». Τώρα γυρίζει τὸ «Λιμάνι τῶν δακρύων». Ἐγύρισε πρό τινος καὶ ὁ Μαρδρᾶς τὴν «Μαρίαν τὴν Πενταγιώτισσα» καὶ ὁ Λελούδας τὸ «Λάβαρον τῆς Λαύρας» καὶ ὁ Νόβικ κἄτι καὶ ἡ Ἀγγλοελλέικ τὴν «Ἀπαγωγὴ τῆς νύφης» καὶ ὁ Καμινάκης στὴν Θεσσαλονίκη τὸν «Ὀδυσσέα Ἀνδρούτσο»

Δὲν γράφω κριτικὴν ἐδῶ καὶ συνεπῶς δὲν θεωρῶ, ὅτι ἔχω ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφέρω γνώμην ἐπ' αὐτῶν. Γιὰ μένα ὅλ' αὐτὰ εἶναι εὐγενικὲς προσπάθειες. Κάτω ἀπὸ τὸ παντὶ τὴν ὥραν ποῦ θὰ προβάλλωνται θὰ βλέπω τὸν ἄχαρι ἀγῶνα τῶν κατασκευαστῶν. Θὰ βλέπω καὶ τὸ ἀρνητικὸν καὶ τὸ θετικὸν πλυμένο καὶ ἐμφανισμένο, ὄχι σὲ μετόλ, ὑδροκυὸν καὶ σουλφὶτ καὶ μπρομύρ, ἀλλὰ σὲ ἰδρῶτα, ποῦ δὲν ἐθρομβώθη στὰ τίμια μέτωπά των, ἀλλὰ ἐγέμισε τὴς κυβέτιες τους.

Καὶ ὅμως ἔπρεπε νὰ ἔχῃ καλειτέραν τύχην ἡ βιοτεχνία αὐτὴ ἐδῶ. Παντοῦ πρέπει ἔχει τὰ σκῆπτρα τῆς οἰκονομικῆς ἀποδώσεως. Ἡ καθαρὰ ἀπόδοσις τῶν 400 ο/ο δὲν εἶναι πλέον οὐτοπία.

Φαντασθῆτε! Τετρακόσια τοῖς ἑκατόν, ἐλάχιστον ὅριον καθαροῦ κέρδους. Ἀλλὰ διὰ νὰ τὸ ἀποδώσῃ μία ταινία πρέπει νὰ βγῇ ἔξω. Αἱ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ εἰσπράξεις δὲν καλύπτουν τὰ ἔξοδα μιᾶς καλῆς ταινίας, προωρισμένης νὰ παραβληθῇ πρὸς μίαν Εὐρωπαϊκήν.

***

Ἀλλὰ διὰ νὰ τραβήξῃ τὸ Ἐξωτερικόν, ἡ Γερμανία ἕνα θετικὸν ἀντίτυπον, τὸ ὁποῖον νὰ πολλαπλασιάσῃ εἰς 100 ἀντίτυπα, ἡ Γαλλία ἄλλο, ἡ Ἀγγλία ἄλλο, ἡ Ἱσπανία, ἡ Ἰταλία, ἡ Αὐστρία, τὰ Βαλκάνια, ἡ Αἴγυπτος καὶ τέλος νὰ ἀγοράσῃ ἡ Ἀμερικὴ τὸ ἀρνητικὸν μὲ ἓξ ἕως 10 δολλάρια κατὰ μέτρον, πρέπει ἡ ταινία νὰ ἐλκύσῃ τὸ ἐνδιαφέρον ὅλου τοῦ κόσμου, τῶν σοφῶν, τῶν διανουμένων, τῶν καλλιτεχνῶν, τοῦ τύπου κ.λπ.

Ἔχομεν τέτοιο θέμα; Θὰ μ' ἐρωτήσετε. Βεβαίως. Αὐτὸς εἶναι ὁ σπουδαιότερος λόγος δι' ὃν δὲν προάγεται ἡ βιοτεχνία αὐτὴ παρ' ἡμῖν. Τὰ ἐκλεγόμενα θέματα δὲν ἐνδιαφέρουν τὸν ξένον κόσμον. Μὴν αὐταπατώμεθα, ὅτι τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα μας καὶ τὰ τοπεῖα μας εἶναι ἱκανὰ νὰ ἐλκύσουν τὸ ἐνδιαφέρον του. Ἀπὸ τὸ δρᾶμα τοῦ σαλονιοῦ καὶ τῆς ἠθογραφίας εἶναι χορταμένοι οἱ εὐρωπαῖοι. Καὶ τὰ δράματα ποῦ μᾶς σεβρίουν, τὰ γυρίζουν μόνον διὰ τήν... Ἀνατολήν.

Ἀλλὰ χρειάζονται κεφάλαια διὰ τὸ θέμα μου. Χρειάζεται ἑταιρία μὲ 5 ἑκατομμυρίων κεφάλαιον τουλάχιστον, ἡ ὁποία θὰ συγκομίσῃ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους τὴν καθαρὰν ἀπόδοσιν τῶν 400 ο/ο.

Ὁπωσδήποτε δὲν παύω νὰ διάκειμαι συμπαθέστατα πρὸς τὰς ἀποπείρας τῶν συναδέλφων μου, ὡς πρὸς εὐγενεῖς προσπαθείας. Μαζῆ μ' αὐτούς, ὑπὸ διαφορετικὰς συνθήκας, ἐπεχείρησα. Ὅ,τι ἐξηρτᾶτο ἀπὸ μᾶς τὸ ἐκάμαμε καὶ τὸ κάνομε. Τώρα εἶναι ἡ σειρὰ τοῦ κεφαλαίου. Ἂν δὲν ἔλθῃ τώρα ἡ σειρὰ του θὰ ἔλθῃ αὔριον. Τὸν Προμηθέα-Μπαχατώρη διεδέχθημεν ἡμεῖς καὶ ἡμᾶς ἄλλοι. Κάποιος θὰ εὑρεθῇ νὰ πῇ ἀμερόληπτα καὶ ἀπερίφραστα δυὸ καλὰ λόγια καὶ γιὰ μᾶς.

Δήμος Βρανδάνος
Πρώην βουλευτὴς Ψαρῶν

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤ· ΡΕΠΟΡΤΑΖ

Ἡ «Cinematographie Francaise» ἀναγγέλλει ὅτι ἡ Πόλα Νέγκρι παρὰ τὰς ἀντιθέτους πληροφορίας θὰ «γυρίσῃ» στὴ Γαλλία ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ γάλλου σκηνοθέτου Γκαστὸν Ραβέλ.

— Ἡ Ροζαμπέλλε Λέμλ, ἡ μοναδικὴ κόρη τοῦ Κὰρλ Λέμλ ἠρραβωνίσθη μὲ τὸν Στάνλεϋ Μπέγκερμαν.

— Εἰς τὸ νέον φίλμ τῆς Metro «Τὰ μεσάνυκτα» ὁ Λὸν Τσάνεϋ κρατεῖ ἕνα ρόλον ντετεκτίβ. Ὁ ὁμερικανὸς χαρακτηρίστας ἔμενε ἐπὶ πολὺ ἀναποφάσιστος ποῖον ρόλον νὰ προτιμήσῃ εἰς τὸ φίλμ αὐτὸ ἑνὸς δολοφόνου ἢ ἑνὸς ντετεκτὶβ καὶ ἔκλινε τέλος εἰς τὸ δεύτερον.

— Εἰς τὸ Βερολίνον παίζεται μὲ ἐπιτυχίαν ἕνα φίλμ τοῦ Λούπου Πὶκ εἰς τὸ ὁποῖον ἡ Λίλιαν Χάρβῃ κρατεῖ τὸν κύριον ρόλον. Πρόκειται περὶ τοῦ Terra φίλμ «Μία νύκτα στὸ Λονδῖνον».

— Ὁ Φρὶτς Ράσπ κρατεῖ καὶ πάλιν ἕνα κύριον ρόλον εἰς τὸ νέον Φρὶτς Λάνγκ φίλμ τῆς U.F.A. «Ἡ γυναῖκα στὴ σελήνη».

—Μὴ γελασθῆτε ὅτι πρόκειται περὶ τῆς ἡλιολούστου λουτροπόλεως τοῦ Ἀδρίου, ἀλλὰ εὑρισκόμεθα μὲς τὸ Παρίσι, τὴν πόλιν τῆς ἡδονῆς, τοῦ ἔρωτος, τῶν γυναικῶν. Πρόκειται περὶ ἑ ὸς νέου νυκτερινοῦ Παρισινοῦ κέντρου εἰς τὸ ὁποῖον λομβάνουν χώραν πολλαὶ σκηναὶ ἀπὸ τὸ νέο φίλμ τοῦ Δ. Β. Τζένινα τῆς Ὄρπιλυ Μέστρο «Κορτιὲ Λατέν».

—Ὁ Χόμρον Στὰρ ἐξελέγη πρόεδρος τῆς First National. Ἀπόδειξις ὅτι ἡ διαχείρησις τῆς ἑταιρείας ἐδόθη σχεδὸν εἰς τὴν Βάρνερ δοθέντος ὅτι ὁ νεοεκλ γεὶς πρόεδρ ς ἀιετέλει μέλος τοῦ συμβουλίου τῆς Βάρνερ.

—Ὁ Mr. Οὐΐλλιαμ Μόργαν ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῆς First National στὴν Εὐρώπη, παρητήθη τῆς θέσεώς του.

—Τὸ περίφημον Ρωσσικὸν ἔργον τοῦ Πουντόβκιν «Τὸ τέλος τῆ Πετρουπόλεως» προβληθὲν ἐν Νέα Ὑόρκῃ προκάλεσεν ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν.

— Ὁ Ἄτζελο Φεράρ τὸν ὁποῖον ἐσχάτως εἴδαμε εἰς τὸ «Ἐρωτικὸν σκάνδαλον», κατὰ τὸ «γύρισμα» τῆ νέας του ταινίας «Ντὸν Μανουέλ, ὁ κακοῦργος» ὑπέστη ἀτύχημα, εὐτυχῶς ἄνευ σοβαρῶν συνεπειῶν.

— Καὶ ὁ Βόλγκαν Τσίλτσερ ἔπεσεν θῦμα αὐτοκινητικοῦ δυστυχήματος ἄνευ εὐτυχῶς σοβαροῦ κινδύνου. Ὁ Τσίλτσερ εἶναι γνωστὸς ἀπὸ τὸν μικρὸν του ρόλον εἰς τὸ U F.A. φίλμ «Ἡ Κάμιεν τοῦ Σὸν Πάολι».

— Αἱ νεώτεραι πληροφορίαι φέρουν τὸν Τζὼ Τζιλμπὲρ ὁριστικῶς παραμένοντα εἰς τὴν Metro.

ΕΚΛΕΚΤΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΦΙΛΜ

Ἐφ' ὅσον εἶναι γεγονὸς πλέον ὅτι ἀπέκτησεν καὶ ἡ Ἑλλὰς ἰδίαν κινηματογραφικὴν κίνησιν, δοθέντος ὅτι ἀνηγγέλθη ἤ.η τὸ δεύτερον φίλμ τῆς «Νταγκ» διὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ νέου ἔτους τοῦτο δὲ δὲν θὰ ἀρνήσῃ νὰ ἐπακολουθήσῃ τὸ ἀναμενόμενον τῆς «Ἀζαξ» καὶ τοῦτο 2 ἢ 3 ἄλλα· ἐφ' ὅσον λοιπὸν εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι εὐλογοῦμεθα προ οὕτως εἰπεῖν κινηματογραφικοῦ ὀργασμοῦ νομίζεμεν ὅτι θὰ ἔπρεπ νὰ εἴπωμεν καὶ ἡμεῖ ὀλίγα τινά.

Τελευταίως μάλιστα ὁ «Κινηματογραφικὸς Ἀστὴρ» ἠσχολήθη ἐπιστάμενος διὰ τὸ ἐνδιαφέρον ἀσφαλῶς αὐτὸ θέμα καὶ σχεδὸν τὸ ἔχει ἐξαντλήσει. Τὸ σημερινὸν μας ὅμως ἄρθρον στηρίζεται ἐπὶ ἄλλης βάσεως καὶ θὰ ἐπιδιώξῃ νὰ ἐξετάσῃ το ἑλληνικὸν φιλμ ἀπὸ διαφορετικῆς ἀπόψεως. Ὁ φόβος δὲ μήπως θεωρηθοῦμε ὡς ἄκρως ἀπαιτιόδοξοι μᾶς ἐκράτησαν ἐπὶ τοσοῦτον εἰς σιωπήν.

Ὁ ἐκλεκτός μας συνεργάτης κ. Ρ)—Μα

Σήμερον ὅταν ὁ γίγας αὐτὸς καὶ ὡς τέχνη καὶ ὡς βιομηχανία, ὁ κινηματογράφος, ἐξθασιν εἰς τοιαύτην ἀκμήν, ζητεῖ πολὺ ἰσχυροὺς ὤμους διὰ νὰ ὀστηριχθῆ. Μόνον κολοσσιαῖοι ὀργανισμοὶ δύνανται τελεσφόρως νὰ ἀντεπεξέλθουν πρὸ τοῦ ἐξοντωτικοῦ ἀγῶνος τὸν ὁποῖον μοιραίως ἐκίνησεν αὐτὴ αὕτη ἡ ἐδδόμη τέχνη μὲ τὰς ἡμέραι τῆ ἡμέρα αὐξανομένας ἀπαιτήσεις της. Καὶ βλέπομεν εἰς τὴν Ἀμερικὴν νὰ κλονίζωνται καὶ αὐτοὶ αἱ παγκοσμίως γνωσταὶ φίρμαι πρὸ τῆς δημιουργίας νέων πλέον ὀγκωδῶν ὀργανισμῶν τοὺς ὁποίους αὐτὴ ἡ ἀνάγκη δημιουργεῖ. Τὸ πλεῖστον τῶν μετοχῶν τῆς «Firsr Mational» κατέχει ἡ «Warner» εἰσελθοῦσα ἤδη εἰς τὴν διαχείρησιν καὶ ἐνῶ ἡ γιγαντιαία «Paramaount» κινδυνεύει νὰ ἐπιδικασθῆ ἡ «Metro» καὶ ἡ «Fox» ἀγωνίζονται διὰ τὸν ἀγῶνα ἐπικρατήσεως. Καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην ; Δὲν μένει παρὰ μόνον μία «U F.A.». Ἰδοὺ πῶς :

Εἰς τὴν Γερμανίαν ἄλλαι μὲν ἀνεξάρτητοι μέχρι πρό τινος ἑταιρεῖαι καταρτίζουν διαφόρους συνδυασμοὺς (τρᾶστ ἢ κιρτὲλ ἢ περιορισμένης εὐθύνης G. m b. H), ἄλλαι δὲ ζοῦν ἀκόμη χάριν τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ κράτους καὶ κυρίως τοῦ ξένου κεφαλαίου. Οὕτως ἡ ἄλλως ὅλαι αὗται αἱ ἐνέργειαι ἐπιδροῦν μόνον εἰς τὴν ποσότητα τῆς παραγωγῆς καὶ μία καλὴ γερμανικὴ ταινία κατὰ μεγιστην ἀναλογίαν φέρει τὸ ὄνομα τῆς «U.F.A.». Καὶ ἐνῶ ἡ Ἰταλία παρ' ὅλας τὰς προσπαθείας της δὲν κατορθώνει τίποτε, ἡ Γαλλία μετὰ ὅλας ἑκάστοτε μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι ζῆ. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὰ πράγματα δὲν ἔχουν καλύτερα. Ἡ Ἀγγλικὴ παραγωγὴ δὲν παρουσιάζεται παρὰ ὡς ἀπλῆ ἱκανοποιήσις τοπικῆς ἀνάγκης. Μετὰ δὲ ἀπ) μίαν παροδικὴν λάμψιν μερικῶν ὑπεραλιθίστικῶν ρωσσικῶν φίλμ καὶ ἡ ρωσσικὴ παραγωγὴ ἠχρειάσθη.

Νομίζομεν ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸν περίπατόν μας.

Τὰ παραδείγματα αὐτὰ μᾶς ἀρκοῦν καὶ χωρὶς νὰ ἐπιδιώκωμεν διὰ τούτων νὰ κομίδωμεν γλαῦκα εἰς Ἀθήνας, ἐπιμένομεν νὰ τονίζωμε κάτι ὅδον καὶ πικρὸν καὶ ἂν εἶναι ὅτι μικρὰ κράτη ὑπὸ τοὺς σημερινοὺς σκληροὺς ὅρους δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχωσιν ἰδίαν παραγωγήν. Καὶ λέγοντες ἰδίαν παραγωγὴν δὲν ἐννοοῦμεν ποσότητα φίλμ ὅσον καὶ μεγάλην ὀφειλομένην εἰς τοπικοὺς ἀπολύτως παράγοντας. Τοιαύτην ἔχει π. χ. καὶ ἡ Τσεχοσλοβακία, ἄνω τῶν 20 φίλμ ἐνιαυσίως ἀλλὰ θὰ μᾶς ἤρκει καὶ ἕνα μόνο, τὸ ὁποῖον θὰ μποροῦσε νὰ προβληθῇ χωρὶς ὄφλο σὰ μεγάλα κινηματογραφικὰ κέντρα. Αὐτὸ τὸ ἕνα, τοιαύτην παραγωγὴν μοιραίως ἡ Ἑλλὰς ὅπως καὶ ἄλλα κρατίδια ὑπὸ τοὺς σημερινοὺς τοὐλάχιστον ὅρους δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παρουσιάσουν.

Καὶ ἐντούτοις θὰ ὑπῆρχεν ἴσως κάποια ἐλπὶς κάτι νὰ ἐγίνετο ἂν ἠκολουθεῖτο ἄλλη ὁδὸς ἐργασίας, ἐπὶ παραδείγματι ἡ ἀκόλουθος :

Νὰ κληθῇ διάσημος ξένος σκηνοθέτης (ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ θὰ ἠθέλαμεν νὰ μᾶς πιστεύσουν ὅτι οὐδένα, ἀπολύτως οὐδένα ἐπιδιώκομεν νὰ θίξωμεν, οὔτε νὰ ὑποβιβάσωμεν τὴν ἀξίαν του, οὔτε πάλιν νὰ κριθοῦμε ὡς ξενομανεῖς, διότι ἂν θέλωμεν τοὺς ξένους τοὺς θέλομεν χάριν τῆς πείρας των, χάριν τοῦ ὀνόματός των καὶ ἀκόμη διὰ διδασκάλους) ὁ ὁποῖος μὲ ξένους τεχνικοὺς καὶ μὲ ξένους ἠθοποιοὺς νὰ δημιουργήσῃ φίλμ εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ ἑλληνικὰ κεφάλαια.

Θὰ μοῦ πῆτε ἴσως καὶ πολὺ ἐμπιστικὰ ὅτι τὸ φίλμ αὐτὸ κατ' ὄνομα μόνον θὰ εἶνε ἑλληνικόν. Μάλιστα, δὲν διαφωνῶ μαζί σας. Ἀλλ' ὅπως ἕνα «Ματωμένο γράμμα» ἢ ἕνα «Αὐτοκρατορικὸν Ξενοδοχεῖον δὲν ἐδυσφήμησε τοὺς Ἀμερικανοὺς πολλῷ μᾶλλον δὲν θὰ ἐδυσφήμει καὶ ἡμᾶς. Ἐξ ἄλλου οἱ ξένοι συντελεσθεῖ ἐδίδαξαν πολλὰ καὶ συνέτειναν ὄχι ὀλίγον διὰ τὴν δημιουργίαν τῆς νέας τάσεως πρὸς τὸ παγκόσμιον φίλμ. Τὴν νέαν ἀληθῶς καλλιτεχνικὴν τάσιν πρὸ τῆς ὁποίας ἠχρειοῦν οἱ ἐθνισμοί. Τὸ φίλμ τοῦ μέλλοντος διὰ νὰ ἐπιτύχῃ πρέπει νὰ εἶνε παγκόσμιον.

Ἀλλὰ τὸ κατ' ὄνομα μόνον πρῶτον ἑλληνικὸν φίλμ ἰδοὺ ἀκόμα τί θὰ προσέφερε διὰ τὴν πρόοδον τῆς παραγωγῆς μας. «Γυρισμένο» στὴν Ἑλλάδα, σὲ ἑλληνικὰ τοπία καὶ στούντιο, θὰ προσεβάλετο εὐκόλως καὶ ἔξω καὶ πιθανῶς θὰ ἐκρίνετο εὐμενῶς, παντως δὲ θ ἐγίνετο γνωστὴ ἡ ἑλληνικὴ παραγωγή. Ἔπειτα στὸ φίλμ αὐτὸ τοῦ ὁποίου τὰ δευτερεύοντα στοιχεῖα θὰ κρατοῦν Ἕλληνες θὰ ἀποκαλύψῃ ταλέντα, τὰ ὁποῖα θὰ ὑποστηριχθοῦν.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ δεύτερον φίλμ θὰ ἔχῃ ἀρκετὰ ἑλληνικὰ στοιχεῖα, τὸ τρίτον περισσότερα, τὸ τέταρτον ἴσως ὅλα καὶ ἔτσι ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἐδθιναμε εἰς τὸ ἑλληνικὸν φίλμ, μετὰ ἀπὸ μίαν τελειωμένην διαδρομήν, ἀλλὰ προτιμητέαν ἀφοῦ τὸ ἀποτέλεσμα θὰ ἦτο ἀναμφισβήτητως καλύτερον.

Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἴσως μὲ διακόψετε μὲ μίαν εὔλογον παρατήρησιν· ὡραῖα ὅλα αὐτά, χρειάζονται ὅμως πολλὰ χρήματα καὶ πρὸ πάντων πολὺ ριψοκίνδυνον ἐπιχειρηματίαν. Ναί, δὲν ἀντιλέγω, ἀλλὰ μήπως ὁ τρόπος τῆς σημερινῆς ἐργασίας, ὁ ἀπαιτῶν ἴσως ὀλιγώτερα κεφάλαια δὲν περικλείει ἐξ ἴσου ἂν ὄχι περισσότερους κινδύνους ;

Ὁ «Ἔρως καὶ κύματα» ἐσημείωσαν πέρυσι μεγάλην ἐπιτυχίαν, ὑπεσκίασαν καὶ αὐτὸ τὸ «Μπὲν Χοὺρ». Ὅλοι εἶχαν τὴν περιέργειαν νὰ ἴδῃ ἕνα ἑλληνικὸν φίλμ. Τὸ ἴδιο ἀσφαλῶς θὰ συμβῇ καὶ μὲ τὸ «Λιμάνι τῶν δακρύων» καὶ ἀργότερα μὲ τὴν «Μαρίαν τὴν Πενταγιώτισσα» καὶ κατόπιν μὲ τὰ ἄλλα. Ἐρωτᾶται ὅμως ; Δὲν κινδυνεύει νὰ ἔλθῃ στιγμὴ καθ' ἣν τὸ κοινὸν ἱκανοποιήσῃ πλέον κατὰ κόρον τὴν περιέργειάν του, ἀδιαφορήσῃ ; Καὶ τὴν

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΛΑΤΕΙΑ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΜΑΣ
ΚΑΙ Η ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΜΑΣ

Ἡ σοβαρότης καὶ ἡ ταχύτης τῆς ἐξυπηρετήσεως αἵτινες διακρίνουν τὴν ἑταιρείαν μας.
Ἡ διαρκὴς προτίμησις καὶ ἀπεριόριστος ἐμπιστοσύνη τῶν παλαιῶν πελατῶν μας.
Ἡ φήμη τῆς ὁποίας χαίρουν οἱ ἑταῖροι τῆς ἐπιχειρήσεώς μας

ΕΙΝΕ ΑΙ ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ ΤΑΣ ΟΠΟΙΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝ ΕΦΕΤΟΣ
ΚΑΙ ΤΑΣ ΟΠΟΙΑΣ ΘΑ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΠΕΛΑΤΕΙΑΝ

ΑΜΟΛΟΧΙΤΗΣ-ΒΟΥΛΓΑΡΙΔΗΣ
ΕΥΠΟΛΙΔΟΣ 14—ΑΘΗΝΑΙ

ΤΑΙΝΙΑΙ ΦΕΡΣΤ ΝΑΣΙΟΝΑΛ

Ὁ ΓΟΛΓΟΘΑΣ ΜΙΑΣ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΗΣ

Ἡ ἐξαιρετικὴ αὕτη ταινία τὴν ὁποίαν ἡ Σουζὰν Ντελμᾶ, ἐγύρισε στὸ Βερολῖνο, ἐπιχείρησε τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα στὴν Γερμανὶ ἡ πρωτεύουσα παρισταμένης τῆς συμπαθοῦς πρωταγωνιστρίας τοῦ «Ἀρουραίου» ἡ ὁποία ἐκλήθη ἑπτάκις ἐπὶ σκηνῆς ἀπὸ τὸ Κοινὸν τὸ ὁποῖον τὴν κατεπειστόκρότησε.

ἰδέαν αὐτὴν δὲν τὴν ἰσχυροποιεῖ περισσότερον τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ ἕνα φίλμ διαδέχονται 5 ἀπὸ 5 διαφόρους ἑταιρείας καὶ αὐτὰ ἴσως αἴτιον διπλάσια ; Καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ φάσμα τῆς κρίσεως ἐμφανίζεται μελανὸν συγχρόνως μὲ τὴν ἐμφάνισιν τῆς παραγωγῆς μας.

Καὶ τὸ συμπέρασμα : Ὅτι ἔγεινε, ἔγεινε πλέον καὶ κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον ἔχομεν σήμερον κινηματογραφικὴν κίνησιν. Οὐδεὶς λοιπὸν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ, ὅστις θὰ ἤθελε νὰ κηρυχθῇ ἐναντίος, ἀλλὰ κάθε φίλος τῆς τέχνης καὶ τοῦ φίλμ ἕνα ἔχει νὰ εἰσφέρῃ· μὴ ἐπαναπαύεσθε ἐπὶ τῶν σημερινῶν ἐπιτυχιῶν, ἀλλὰ προσπαθήσετε νὰ συνεννοηθῆτε, νὰ ἐργασθῆτε ἐπὶ καλυτέρων βάσεων καὶ πρὸ πάντων νὰ μετριασθοῦν αἱ φιλοδοξίαι καὶ τὰ ἀβάσιμα ὄνειρα ἄλλων, ἕνεκα τῶν ἐπιτυχιῶν τῶν πρώτων.

Ἐξ' ὅσον μίαν δοκιμὴν (ὅπως φιλοτίμως καὶ ἐπιτυχῶς ὠνόμασεν ἡ «Ντάγκ» τὸ περιοδικὸ τῆς φίλμ) διαδέχονται 5 ἑταιρεῖαι καὶ αὐτὰς ἄλλαι, ἡμεῖς θὰ ἐπιμένωμεν νὰ βλέπωμεν τὸ μέλλον τοῦ ἑλληνικοῦ φίλμ ἀκοτεινόν, θλιβερόν, ἀτυχὲς παρ' ὅλην τὴν ροδίνην ἐμφάνισίν του.

Ro-Ma

ΔΙΑΦΟΡΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΝΕΑ

Ὁ Ρὸντ Λὰ Ρὸκ πρόκειται νὰ παίξῃ εἰς ἕνα νέο φίλμ τῆς First National κύριον ρόλον εἰς τὸ πλευρὸν τῆς ὡραιοτάτης Μπίλλυ Ντόβ.

— Εἰς τὴν Νορβηγίαν προβλήθησαν μὲ ἐπιτυχίαν τὰ φίλμ «Ὁ τελευταῖος ἄνδρας ἐπὶ τῆς γῆς» καὶ «Ἡ τελευταία ὥρα» μὲ τὸν Ροδόλφον Σιλντικράουντ. Ἐξαιρετικὴν δὲ ἐπιτυχίαν ἐσημείωσεν τὸ κονλτουριστικὸν φίλμ τῆς U.F.A. «Μιλὰκ, ὁ κυνηγὸς τῆς Γροιλανδίας».

— Ἡ γερμανικὴ κινηματογραφία κατακτᾶ, ὡς δεικνύουν αἱ τελευταῖαι στατιστικαί, συνεχῶς ἔδαφος ἐν Νορβηγίᾳ.

— «Ἡ ζωὴ καὶ τὸ ἔργον τῆς Ἔννυ Πόρτεν» τὸ νέον φίλμ τῆς U.F.A. ἀφοῦ ἐσημείωσεν μεγάλην ἐπιτυχίαν ἐν Βερολίνῳ θριαμβεύει τάρα καὶ εἰς ἄλλας γερμανικὰς πόλεις. Εἰς τὸ μεγαλύτερον κινηματοθέατρον τῆς Λειψίας (2500 θέσεων) παίζεται ἀπὸ ἑβδομάδος.

— Ἡ «Deutschen-Lictspiel-Syndikat» ἄρχεται καὶ αὐτὴ νὰ ἐκδίδῃ ἀπὸ τῆς 28 τ. μ. τακτικὴν ἑβδομαδιαίαν ἐπιθεώρησιν κατὰ τὸ σύστημα τῆς «Οὕφα-Βοχενσάου».

—Τὸ νέον Aafa φίλμ εἰς τὸ ὁποῖον πρωταγωνιστεῖ ὁ Χάρρυ Λίτκε «Ὁ πρίγκηψ τῆς ἀποκρηᾶς» ἐτελείωσεν. Σκηνοθέτης ὁ Ρούντολφ Βάλτερ Φάϊν.

—Ἡ Ντίτα Πάρλο ἐπιστρέφει ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου εἰς Βερολῖνον, προκειμένου νὰ πρωταγωνιστήσῃ εἰς ἕνα νέο μεγάλο φίλμ τῆς U.F.A.

— Σύντροφος τῆς Βίλμα Μπάνκυ εἰς τὸ νέον της φίλμ εἶνε ὁ Τζαίημς Χώλ, ὁ γνωστὸς ἀπὸ τὸ «Αὐτοκρατορικὸν Ξενοδοχεῖον».

Τελείαν μελέτην χαρακτήρων, θαυμαστὴν γενικὴν παρατηρητικότητα, πλῆθος καλλιτεχνῶν ὑποδυομένων ἀληθῶς τοὺς διαφόρους ρόλους, ἀτμόσφαιραν δραματικὴν καὶ συναρπαστικὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τοῦ τέλους, αἰσθηματικὰς συγκινήσεις, φιλοσοφίαν πλήρη λογικῆς, σκηνοθεσίαν τῶν ἀριστέων τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Εὐρώπης.

ΙΔΟΥ

Τὶ θὰ ἴδωσιν καὶ τὶ θὰ ἀντιληφθῶσιν ἀπὸ τὰς ταινίας μας οἱ θεαταί σας οἵτινες λόγῳ τῶν ἀνωτέρω θὰ εἶναι πελάται σας

ΑΜΟΛΟΧΙΤΗΣ-ΒΟΥΛΓΑΡΙΔΗΣ

ΕΥΠΟΛΙΔΟΣ 14—ΑΘΗΝΑΙ

ΤΑΙΝΙΑΙ ΦΕΡΣΤ ΝΑΣΙΟΝΑΛ

ΞΕΡΕΤΕ ΟΤΙ...

—Ὁ Ρενὲ Ἐρβὶλ ἐπεράτωσε τὸ γνωστὸ ρομάντζο τοῦ Μωρὶς Νιεκομπρὰ «Μιγουὲ Πλὰς Πιγκάλ», καὶ ὅτι ἔτσι δὲν μένουν παρὰ δύο ἔργα του ποὺ δὲν ἐκινηματογραφήθηκα', δηλαδὴ ἡ «Γόνδολα τῶν Χιμαιρρῶν» στὴν ὁποίαν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ πρωταγωνιστήσῃ ἡ Γκρέτα Γκάρμπο, καὶ «Ἡ Σερενάτα πρὸς τὸν Δήμιον» ποὺ ἐξεδόθη μόλις πρὸ ἑξ μηνῶν ;

—Ὁ Ἐρρῖκος Φεσκοὺ ἐπεράτωσε τὸν «Κόμητα Μόντε—Χρῖστο» στὴ Μασσαλία ;

—Ἡ «Μεγάλη Τυχοδιώκτρια» μὲ τὴν Λιλὴ Νταμιτὰ εἶχε πρωτοφανῆ ἐπιτυχίαν εἰς τὴν Ἱσπανίαν;

—Ὁ Ἄλντο Νάντι προσελήφθη γιὰ νὰ πρωταγωνιστήσῃ εἰς τὸν «Χριστόφορον Κολόμβο» ὑπὸ τὴν καλλιτεχνικὴν διεύθυνσιν τοῦ Ζὰν Ρενουάρ ;

—Ἡ Ζερμαὶν Ντυλὰκ ἤρχισε τὴν «Λιποτάκτιδα» τοῦ Μωρὶς Ροστὰν ἡ ὁποία θ' ἀποτελέσῃ ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα φίλμ ποὺ ἐπραγματοποίησεν ἡ σκηνοθέτις του ;

—Ὅτι τὸ «Μαῦρο καὶ Κόκκινο» ὅπου πρωτηγωνίστηκε ὁ Μουσζοῦκιν μὲ τὴν Λίλ Ντάγκοβερ προβλήθη στὸ Βερολῖνο μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν, καὶ ὅτι ὁ πρωταγωνιστὴς ἐνῷ μετέβαινε μετὰ τοῦ σκηνοθέτου Ζενάρο Ριγκέλλι γιὰ νὰ παραστῇ στὴν πρεμιέρα ἔπαθε ἕνα αὐτοκινητικὸ δυστύχημα ἐξ αἰτίας τοῦ ὁποίου δὲν κατώρθωσε νὰ παραστῇ εἰς τὴν πρώτην τῆς ταινίας του, παρ' ὅλας τὰς ἀναζητήσεις τοῦ Κοινοῦ ;

—Ἡ Ζίνα Μανὲ ἐτραυματίσθηκε στὸ κεφάλι ἀπὸ ὕπουλο λεοπαρδάκι κατὰ τὴν λῆψιν μιᾶς σκηνῆς, καὶ ὅτι τὸ λεοπαρδάκι αὐτὸ ἦτο θηλυκό ;

—Ὅτι ἡ Γκρέτα Γκάρμπο εὑρίσκεται ἀπὸ ἡμερῶν στὴν Στοκχόλμη γιὰ νὰ περάσῃ χιονισμένα Χριστούγεννα στὴν ὁμιχλώδη Σουηδίαν ποὺ ἐνοστάλγησε ;

—Ὅτι ἡ Ὄλγα Τσέχοβα εἶχε μεγάλη σουξὲ στὸ «Μουλὲν—Ρουζ» τοῦ Ντυπὸν ὅταν πρὸ ἡμερῶν ἐπαίχθηκε στὸ Παρίσι ;

—Ὅτι ἡ Κάρμεν Μπόνι ἐπιτυχνάνει μιὰ πρώτης τάξεως δημιουργία στὴν «Ὑπηρεσία τοῦ Τσάρου» ὅπου πρωταγω ιστεῖ μὲ τὸν Μοσζοῦκιν ;

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἐπέστρεψεν ἐξ Εὐρώπης ὅπου εἶχε μεταβῆ πρὸ εἰκοσαημέρου ὁ Γ. Διευθυντὴς τῆς «Σινὲ-Ὀριὰν» κ. Ἀν. Ἀναστασιάδης.

— Ἀναχωρεῖ διὰ Κωνσταντινούπολιν ὅπου θὰ παραμείνῃ ἐπὶ δεκαπενθήμερον περίπου ὁ κ. Ἀλβέρτος Κόρνφιλδ διευθυντὴς τοῦ γραφείου τῆς Metro Goldwyn.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΠΑΝΘΕΟΝ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΤΟΥΜΕ ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

Ε. ΜΑΥΡΟΔΗΜΑΚΗΣ

Εἶνε ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ἐπιχειρηματιῶν (1907) εἰσαγαγὼν πρῶτος τὸν κινηματογράφον εἰς τὴν Σμύρνην, ἐκ τῆς ὁποίας καὶ κατάγεται, καὶ ὁ ἱδρυτὴς τοῦ κινηματογράφου «Παλλὰς Ἀθηνᾶ». Ὅταν ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας ἤνοιξεν ἐπίσης τὸν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου τότε κινηματογράφον «Παλλὰς—Ἀθηνᾶ, τὰ «Ὀλύμπια» καὶ δύο ἄλλους εἰς τὰς Πάτρας. Εἰς τοὺς κινηματογράφους αὐτοὺς προσβλήθησαν τὰ ἐξαιρετικὰ ἔργα «Ἀντώνιος καὶ Κλεοπάτρα», «Κβὸ Βάντις» καὶ αἱ καλύτεραι ταινίαι τῆς Μπορέλλι, τῆς Σουζὰν Γκραντ καὶ κλπ. Ἀπὸ τοῦ 1916 ὁ κ. Μαυροδημάκης ἐγκατασταθεὶς εἰς Παρισίους ἤνοιξε γραφεῖον διὰ τοῦ ὁποίου προμηθεύει εἰς τὴν Ἑλλάδα διαφόρους ταινίας.

Εἰς αὐτὸν ὀφείλονται μέχρι σήμερον πολλαὶ ἐπιτυχίαι τοῦ ἀθηναϊκοῦ κινηματογράφου.

Ὁ κ. Μαυροδημάκης διατηρεῖ καὶ ἐν Ἀθήναις γραφεῖον ὑπὸ τὸν τίτλον «Μαῦρο φίλμ» μὲ ἀντιπροσώπους τοὺς κ. κ. Πρίντζην καὶ Σόρμπυ. Πρόκειται ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἐγκατασταθῇ ὁριστικῶς εἰς Ἀθήνας διατηρῶν ὅμως καὶ τὸ ἐν Παρισίοις γραφεῖον του.

Ὁ κ. Μαυροδημάκης εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ταινιῶν εἶνε πολὺ προσεκτικός, καὶ σημειώνει τακτικώτατα μεγάλας ἐπιτυχίας. Εἶνε ἐκ τῶν ὀλίγων κινηματογραφικῶν ἐπιχειρηματιῶν ποῦ ξεύρουν καλὰ τὸ μυστικὸν τῆς ἐργασίας των.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ἐγγενήθη εἰς τὴν Σαλαμῖνα. Εἰς τὰ 1918 μετὰ τῶν κ. κ. Μασσόνι, Λιαράκου, Τσόχα καὶ Λυκούρη ἵδρυσε τὴν κινηματογραφικὴν Ἑταιρίαν «Σινὲ-Ὀριὰν» μὲ θέατρα τὸ «Ἀττικόν», «Σπλέντιτ», «Πάλλας» καὶ «Ἀπόλλων». Μετὰ παρέλευσιν δύο ἐτῶν ἡ Ἑταιρεία ἐγκατέλιψε τὰ δύο καὶ ἐκράτησε τὸ «Ἀττικὸν» καὶ τὸ «Σπλέντιτ». Τὸ 1922 ἀπεχώρησαν τῆς Ἑταιρείας οἱ κ.κ. Λυκούρης, Τσόχας καὶ Μασσόνι, τοῦ κ. Βακογιάννη ἀγοράσαντος τὸ πλεῖστον τῶν μετοχῶν καὶ ἀναλαβόντος ἐκτοτε τὴν προεδρείαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας. Πρὸ τριετίας ἡ «Σινὲ Ὀριὰν» ἐνοικίασε καὶ τὸ «Μοντιάλ».

Σήμερον οἱ δύο κινηματογράφοι «Σπλέντιτ» καὶ «Ἀττικὸν» εἶνε οἱ ὡραιότεροι καὶ μεγαλύτεροι τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀποτελοῦν τὸ καύχημα τοῦ κινηματογραφικοῦ κόσμου, συγκεντρώνον ἐς εἰς τὰς αἰθούσας των ὅ,τι ἐκλεκτὸν ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ἡ ἀθηναϊκὴ κοινωνία εἰς κομψότητα καὶ εἰς ὠμορφιά.

Ὁ κ. Βακογιάννης εἶνε ἡ ψυχὴ τῆς Ἑταιρείας. Εἰς αὐτὸν ἀποκλεισικῶς ὀφείλεται ὅ,τι παρουσίασε μέχρι σήμερον, διότι μόνον οὐδὸς ἦτο εἰς θέσιν νὰ τὸ κατορθώσῃ.

Εἰς ἔτοχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ὅλοι σχεδὸν διεθνοῦντες μεγάλα κεφάλαια ἐδίσταζον ν' ἀναμιχθοῦν εἰς ἐπιχειρήσεις, ὁ κ. Βακογιάννης μὲ θάρρος, τὸ ὁποῖον τὸν τιμᾷ, διέσσεν ἑκατομμύρια ὁλόκληρα εἰς μίαν ἐπιχείρησιν ἐπικίνδυνη ὅπως ἡ κινηματογραφική, καὶ δὲν ἐφείσθη οὔτε κόπων, οὔτε δαπανῶν διὰ νὰ φέρῃ τὴν «Σινὲ Ὀριὰν» εἰς τὸ εὐχάριστον σημεῖον ποῦ τὴν ἔχει σήμερον.

Εἰς τὸν κ. Βακογιάννη, τὸν εὐγενέστατον αὐτὸν καὶ ἀφιλοκερδῆ ἐπιχειρηματίαν ὀφείλεται κατὰ τὸ πλεῖστον ἡ σημερινὴ πρόοδος τοῦ κινηματογράφου ἐν Ἑλλάδι, διότι ἡ «Σινὲ Ὀριὰν», τὴν ὁποίαν τόσον ἐπιτυχῶς διευθύνει, μᾶς παρουσιάσε τοὺς μεγαλυτέρους κινηματογραφικοὺς κοσμοσύστας τῆς παγκοσμίου παραγωγῆς.

Ἡ «Σινὲ Ὀριὰν» τροφοδοτεῖ διὰ ταινιῶν τοὺς περισσοτέρους κινηματογράφους τῶν Ἐπαρχιῶν, ἔχει ὑποκατάστημα ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἐπὶ πλέον εἶνε ἡ μόνη Ἑταιρεία ἡ ὁποία διατηρεῖ ἐν Κύπρῳ τρεῖς μεγάλους κινηματογράφους.

Ἤδη τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς «Σινὲ Ὀριὰν» ἀνέλαβεν ὁ κ. Βάγγος Βακογιάννης, μεγαλύτερος υἱὸς τοῦ προέδρου αὐτῆς.

Ὁ υἱὸς Βακογιάννης ἐ ργητικὸς καὶ δραστήριος, πρόσηνης εἰς ὅλους καὶ ὑποχρεωτικώτατος, μᾶς ἔδειξεν ἀκετὰ δείγματα τῆς ἱκανότητός του, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ μᾶς παρουσιάσῃ ἐκπλήξεις, ἀκολουθῶν τὰ ἴχνη τὰ ὁποῖα ἐχάραξεν ὁ ἐπιχειρηματικὸς νοῦς τοῦ πατρός του.

ΙΩΣΗΦ ΜΑΡΓΟΥΛΗΣ

Ἐγενήθη στὴ Βιέννη. Εἶνε ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους ἐπιχειρηματίας τοῦ κινηματογράφου ἐν Σμύρνῃ. Τὸ 1907 ἦτο γενικὸς διευθυντὴς καὶ μέτοχος τῆς Ἑταιρείας Ι. Κρέμμερ (Διάδοχοι), καὶ διετήρει πρὸ τοῦ πολέμου πρακτορεῖον ἐν Ἀθήναις. Τὸ 1916, μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς ἐν λόγῳ Ἑταιρείας ἔγκα εστάθη ὁριστικῶς ἐν Ἀθήναις διατηρῶν ἤδη ἓν ἐκ τῶν μεγαλυτέρων κινηματογραφικῶν γραφείων. Εἶνε ἀποκλειστικὸς ἀγοραστὴς διὰ τὴν Ἑλλάδα τῆς παραγωγῆς τῆς Ἑταιρίας Ὀνιβέρσαλ καὶ τῶν μηχανῶν Πατέ. Ἐπίσης εἶνε πρόξενος τοῦ Περοῦ ἐν Ἀθήναις τιμηθεὶς πολλάκις δι' ἑλληνικῶν καὶ ξένων παρασήμων, λόγῳ τῶν μεγάλων ὑπηρεσιῶν τὰς ὁποίας προσέφερε.

Ὁ κ. Μαργουλῆς διακρίνεται ἀνέκαθεν διὰ τὴν εὐγένειαν τοῦ χαρακτῆρος του, καὶ τὴν ἐν γένει συμπεριφορὰν καὶ τὴν εἰλικρίνειάν του ἔναντι τῶν μετ' αὐτοῦ συναλλασσομένων. Κύριος δὲ καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν δὲν παραλείπει οὔτε στιγμὴν ποῦ νὰ μὴ ἐκδηλώνῃ τὰς ὡραίας καὶ εὐγενικὰς διαθέσεις τῆς ψυχῆς του.

Ὁ κ. Μαργουλῆς εἶνε εὐτυχὴς διότι ἔχει ὡς συνεργάτην του τὸν κ. Εὐθύμιον Γιαννέλην ἕνα πρώτης τάξεως νέον, τέλειον κάτοχον τῆς ἐργασίας του καὶ ἀντιπροσωπεύοντα ἐπαξίως αὐτὸν κατὰ τὰ εἰς Εὐρώπην ταξείδιά του. Ὁ κ. Γιαννέλης εἶνε κυριολεκτικῶς ἡ ψυχὴ τοῦ γραφείου τοῦ κ. Μαργουλῆ, ὁ ὁποῖος καὶ τοῦ ἔχει πλήρη ἐμπιστοσύνην κατὰ τὴν ἀπουσίαν του, ἀναθέτων εἰς αὐτὸν τὴν διεύθυνσιν καὶ διαχείρισιν τῶν ὑποθέσεών του.

Ε. ΚΡΑΙΜΕΡ

Εἶνε καταγωγῆς Γερμανικῆς, ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἑταιρείας Κρέμμερ (διάδοχοι), ἡ ὁποία εἶχε ἐπὶ μακρὸν κινηματογράφους εἰς Σμύρνην, Κωνσταντινούπολιν καὶ Θεσσαλονίκην. Μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Ἑταιρείας Κρέμμερ ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ συνεργάσθη μετὰ τοῦ ἐξαδέλφου του κ. Μαργουλῆ Κατόπιν συμβληθεὶς μετὰ τοῦ γραφείου ἐπιχειρηματίου κ. Ν. Λαζάνη ἵδρυσε τὴν

Ἑτσιρείαν «Ἥστερν Φίλμ» μὲ κινηματογράφους τὸ «Σαλὸν Ἰντιὰλ» καὶ τὸ «Σιναμπάρ». Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ὑπάρξεως τῆς «Τριάγκλ» τῆς ὁποίας ἦτο καὶ ὁ κυριώτερος ἱδρυτὴς διηύθυνε τὰς ἐργασίας τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτοῦ. Ἐφέτος, ἀποχωρήσαντος τοῦ κ. Λαζάνη ἀνέλαβε μόνος τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἑταιρείας καὶ τοῦ κινηματογράφου, συνεχίζων ἐπιτυχῶς τὰς ἐργασίας του.

Ὁ κ. Ε. Κρέμμερ, μολονότι νέος ἀκόμη, εἶνε ἕ,τι τῶν παλαιοτέρων κινηματογραφικῶν ἐπιχειρηματιῶν, ἡ δὲ μέχρι τοῦδε δρᾶσις του εἶνε ἀξιέπαινος καὶ ζηλευτὴ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Εὐθύτατος καὶ συνεπέστατος εἰς τὰς συναλλαγάς του. Ἔξυπνος ὑπὲρ τὸ δέον καὶ ριψοκίνδυνος ἐπιχειρηματίας, συνδυάζων καὶ πλοῦτον κινηματογραφικὴν γνώσεων. Πρ ὥρισται νὰ σημειώσῃ ἐξαίρετον καὶ λίαν ἐπιτυχῆ σταδιοδρομίαν.

Δ. ΚΑΡΡΑΣ

Κατάγεται ἐκ Σμύρνης. Κατ' ἀρχὰς ἠσχολήθη μὲ τραπεζιτικὰς ἐργασίας, κατόπιν ὅμως ἀνεχώρησεν εἰς Γερμανίαν καὶ ἐπεδόθη εἰς τὰ κινηματογραφικά. Ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας τὸ 1913, ὅπου τὸ 1915 ἵδρυσε τὸν κινηματογράφον «Νέον» ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων καὶ τὸ 1917 τὸν «Ροζικλαίρ» τὸν ὁποῖον ἔχει ἐκτοτε ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του. Εἶνε ἀντιπρόσωπος τοῦ Οἴκου τῶν Παρθένων Γιωνιῶν «Γκέβερτ», ὡς ἐπίσης καὶ τῶν ταινιῶν F.B. Ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Π.Ε.Κ. διατελεῖ ταμίας της, ἐκλεγεὶς ἐπανειλημμένως τοιοῦτος. λόγῳ τῆς μεγάλης ἐμπιστοσύνης ποῦ ἔχουν πρὸς αὐτὸν οἱ συνάδελφοί του.

Ὁ κ. Δ. Καρρᾶς εἶνε κυριολεκτικῶς «παιδὶ τοῦ λαοῦ». Κατώρθωσε δὲ διὰ τῆς τιμιότητός του, τῆς ἐντατικῆς ἐργασίας, καὶ τῆς φιλοτιμίας του νὰ φθάσῃ εἰς τὸ σημεῖον ποῦ εὑρίσκεται σήμερον. Εἰς τὰς συναλλαγάς του εἶνε τιμιώτατος, οὐδέποτε ἐπιθυμῶν ν' ἀδικήσῃ τὸν ἄλλον.

Ἐκλεκτὸν συνεργάτην εἰς τὰς ἐργασίας του ὁ κ. Δ. Καρρᾶς ἔχει τὸν κ. Κωνστ. Χλοΐδην ἕνα πολὺ μορφωμένον νέον μὲ σπάνια προτερήματα. Ὁ κ. Χλοΐδης, εἶνε ὁμολογουμένως τὸ «δεξὶ χέρι» τοῦ κ. Καρρᾶ.

Γ. ΣΕΚΕΡΗΣ

Εἶνε ἐκ τῶν νεωτέρων καὶ μορφωμένων ἐπιχειρηματιῶν τοῦ κινηματογράφου. Κατάγεται ἐξ Ἀθηνῶν, ἀρχίσας τὴν σταδιοδρομίαν του ἀπὸ τοῦ 1924 ὡς προμηθευτὴς ταινιῶν διαφόρων Ἑταιριῶν. Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου χρόνου ἐνοικίασε τὸν κινηματογράφον «Μοντιάλ.» Κατόπιν μετὰ ἓν ἔτος ἵδρυσε ἰδικόν του θέατρον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀθηνᾶ φίλμ», τὸ ὁποῖον διατηρεῖ εἰσέτι. Ὁ κ. Σέκερης εἶνε προοδευτικώτατος νέος, ἡ δὲ μέχρι τοῦδε δρᾶσίς του ἐγγυᾶται πλήρως διὰ τὴν περαιτέρω ἐπιτυχῆ σταδιοδρομίαν του.

ΤΗΛ. ΣΠΥΡΙΔΗΣ

Κατάγεται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Ἤρχισε τὴν σταδιοδρομίαν του ἀπὸ τοῦ 1912 ὡς ἰδιαίτερος γραμματεὺς τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γενικοῦ Πρακτορείου τῆς Ἑταιρείας «Γκωμόν» εἰς τὴν Ἀνατολήν. Τὸ 1914 ἐτοποθετήθη ὡς διευθυντὴς τοῦ ἐν Σμύρνῃ γραφείου τῆς «Γκωμόν». Μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς μηνὸς κηρυχθέντος τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου ἀνέλαβε τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐν Κων)πόλει πρακτορείου τῆς «Γκωμόν», μὲ πρακτορεῖα εἰς Ἀθήνας καὶ Σμύρνην. Τὸ 1915, ἐκτιμηθεισης ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας τῆς δραστηριότητός του, ἀνέλαβε ὅλον τὸν ὀργανισμὸν τῆς «Γκωμόν» καὶ μετέφερε τὴν ἕδραν του εἰς Ἀθήνας μὲ ὑποκατάστημα ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἐκτὸς τῆς Ἑταιρείας «Γκωμόν», ὁ κ. Σπυρίδης ἔχει ἀναλάβει τὴν ἀντιπροσωπείαν τῶν γραφείων Ταφάντο, Σαμπέρ, Οὐρεταβι κάγια, Ἐρματίφ. Νικολέ, Μπρίτις--Γκωμὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἶναι ἀποκλειστικὸς ἀγοραστὴς διὰ τὴν Τουρκίαν τῶν ταινιῶν «Τίφφανυ».

Ὁ κ. Σπυρίδης εἶνε νεώτατος, δραστήριος, πολυμαθὴς καὶ εἰδικώτατος διὰ τὰς κινηματογραφικὰς ἐργασίας. Ἀριβῶς δὲ διὰ τὰ προσόντα του αὐτὰ ἐξετιμήθη δεόντως τόσον ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας «Γκωμὸν», ὅσον καὶ τῶν ἄλλων κινηματογραφικῶν ἔργων οἱ ὁποῖοι τοῦ ἀνέθεσαν τὴν ἐν Ἑλλάδι ἀντιπροσωπείαν των.

ΚΩΝΣΤ. ΣΟΥΛΙΔΗΣ

Κατάγεται ἐκ Σμύρνης καὶ ἤρχισε τὰς κινηματογραφικὰς ἐπιχειρήσεις ἀπὸ τοῦ 1912 ὅτε καὶ ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ τμήματος ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἐν Σμύρνῃ τότε ἐδρευούσης Ἑταιρείας Κραῖμερ (διάδοχοι). Κατὰ τὸ 1916 διαλυθείσης τῆς ἐν λόγῳ Ἑταιρείας Κραῖμερ, ἠγόρασε ἕνα στὸκ ταινιῶν της καὶ ἤνοιξε δύο κινηματοθέατρα ἐν Σμύρνῃ, τὸ «Πολλὰς» καὶ τὸ συνοικιακὸ «Φοῖνιξ» τῶν ὁποίων αἱ ἐργασίαι ἐπήγαιναν ἐξαιρετικῶς καλά. Ὁ κ. Σουλίδης μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφήν, ἀναγκασθεὶς νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰς ἐπιχειρήσεις του καὶ τὴν ὡραίαν Σμύρνην, ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας τοιαῦτα συνεταιρισθεὶς μετὰ τοῦ ἐπίσης κινηματογραφικοῦ ἐπιχειρηματίου κ. Ἀλ. Φωτιάδη.

Νέος ἀκόμη ὁ κ. Σουλίδης, καὶ ἐξαιρετικῶς δραστήριος, ἐν ταὐτῷ ὅμως εὐγενὴς καὶ συνεπέστατος εἰς τὰς συναλλαγάς του, κατώρθωσε ἐντὸς ὀλίγου σχετικῶς χρονικοῦ διαστήματος ν' ἀποκτήσῃ τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην ὅλων τῶν μετ' αὐτοῦ συναλλασσομένων, οἱ ὁποῖοι ἐκφράζονται πάντοτε δι' αὐτὸν μὲ ἰδιαίτερον ἐνθουσιασμὸν καὶ δὲν παραλείπουν εὐκαιρίαν ποὺ νὰ μὴ τὸν ἀκδηλώσουν.

Θ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Κατάγεται ἐκ Κορινθίας. Εἶνε διευθυντὴς τῆς ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσης Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ἡ «Συμβατική» καὶ ἐκ τῶν μεγαλυτέρων μετόχων της. Ἡ «Συμβατική» διὰ τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ ἀντιπροσωπεύει ἐν Ἀθήναις τὴν U.F.A. τοῦ Βερολίνου, διατηροῦσα ἤδη τὸν εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος κινηματογράφον «Οὔφα Πάλας», εἰς τὸ ὁποῖον προβάλλονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ταινίαι τῆς U.F.A.

Ἡ δρᾶσις τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ εἶνε ὅλως ἐξαιρετικὴ εἰς τὸν κινηματογραφικὸν κόσμον. Εἰς αὐτὸν ὀφείλονται αἱ μεγάλαι ἐπιτυχίαι τὰς ὁποίας ἐσημείωσε μέχρι τοῦδε ὁ ἐν λόγῳ κινηματογράφος. Εἶνε δὲ πρὸ παντὸς ἄνθρωπος μεγάλης μορφώσεως καὶ γνωρίζει πολὺ καλὰ τὸν τὸν τρόπον τοῦ ἐργάζεσθε. Εἰς τὰ χέρια τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ ἡ U.F.A. ἐσημείωσε τόσους θριάμβους, ἀναγνωρισθέντας γενικῶς ἀπὸ ὅλους τοὺς φίλους τοῦ κινηματογράφου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΩΚΑΣ

Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις καταγωγῆς ὅμως Κεφαλληνιακῆς. Ἀπὸ τοῦ 1922 ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς «Σινὲ-Ὀριάν» ἐπιδείξας μοναδικὸν ζῆλον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του. Τὸ παρασμένο καλοκαῖρι μετέβη εἰς Κύπρον πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἐκεῖ κινηματογράφων τῆς «Σινὲ-Ὀριάν», καὶ ἐπανελθὼν ἔλαβε ἄδειαν.

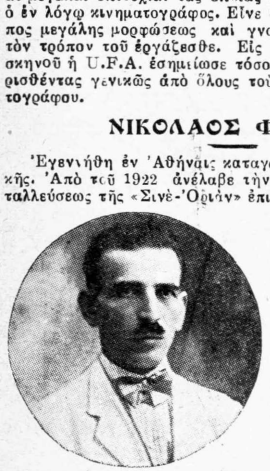

Ὁ κ. Φωκᾶς προσέφερεν καὶ προσφέρει ὁμολογουμένως μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τὴν «Σινὲ-Ὀριάν». Δραστήριος εἰς βαθμὸν ἀπερίγραπτον, εὐγενέστατος καὶ προθυμότατος πρὸς ὅλους τοὺς συναλλασσομένους μὲ τὴν ἐν λόγῳ Ἑταιρείαν. Ἐπιμελὴς εἰς τὸ ἔπακρον, ἀλλὰ καὶ αὐστηρὸς ὁσάκις πρόκειται νὰ ὑποστηρίξῃ συμφέροντα τῆς «Σινὲ Ὀριάν».

Ἔχει μνήμην ἀπέραντον. Μπορεῖ νὰ θυμηθῇ καὶ τὸ πιὸ ἀσήμαντον γεγονὸς καθ' ἣν στιγμὴν ὅλοι οἱ ἄλλοι τό...ἔχουν λησμονήσει. Ἐν ὀλίγοις ὁ κ. Φωκᾶς εἶνε ἀνεκτίμητος συνεργάτης τῆς «Σινὲ-Ὀριάν» καὶ ὅλου σχεδὸν οὗ κινηματογραφικοῦ κόσμου.

ΑΛΒΕΡΤΟΣ ΚΟΡΝΦΙΛΔ

Ἐγεννήθη εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐργασθεὶς ἐπὶ πολὺ ἔτη εἰς τὰς κινηματογραφικὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ πατρός του, ὅστις διετήρει εἰδικὸν γραφεῖον. Εἰς τὰ 1925 ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρακτορείου τῆς Ἑταιρείας «Μετρὸ Γκόλντουϊν» καὶ ὀλίγον ἀργότερον τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐκεῖ γραφείου τῆς ἀμαρτωλῆς καὶ μακαρίᾳ τῇ λήξει «Φάνομετ» Λόγω τῶν πολλῶν καὶ ἐξαιρετικῶν ὑπηρεσιῶν του καὶ τῆς γλωσσομαθείας του προήχθη εἰς Διευθυντὴν περιφερείας (δηλ. διευθυντὴν τῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ Τουρκίᾳ γραφείων τῆς). Μετὰ ταῦτα, διαλυθείσης πέρυσι τῆς «Φάναμεντ» εἰς τά .. ἐξ ὧν συνετέθη, προσελήφθη ὡς εἷς τῶν διευθυντῶν εἰς τὰ ἐν Βερολίνῳ γραφεῖα τῆς «Φέρστ Νάσιονελ». Παραιτηθεὶς κατόπιν ἐκ τῆς θέσεώς του αὐτῆς προσελήφθη ὑπὸ τῆς «Μετρὸ Γκόλντουϊν» καὶ ἐτοποθετήθη ὡς διευθυντὴς τοῦ ἐν Ἑλλάδι γραφείου της, ἑδρεύοντος, ὡς γνωστόν, ἐν Ἀθήναις. Διατηρῶν τὸ ἀξίωμα αὐτὸ εἶνε συγχρόνως καὶ διευθυντὴς περιφερείας, ἤτοι τῶν πρακτορείων τῆς «Μετρὸ Γκόλντουϊν» εἰς Αἴγυπτον, Συρίαν, Παλαιστίνην, Τουρκίαν καὶ Βουλγαρίαν.

Αἱ ἀνωτέρω μεταβολαὶ καὶ τοποθετήσεις τοῦ κ. Κορνφιλδ ἀποδεικνύουν ὅτι πρόκειται περὶ ἀνθρώπου εὐρείας μορφώσεως, καὶ διοικητικῆς ἱκανότητος σπανίας, προσόντων τὰ ὁποῖα ἐξησφάλισαν εἰς αὐτὸν τὴν τιμητικὴν θέσιν ποὺ κατέχει ἐπαξίως σήμερον, ἀντιπροσωπεύων μίαν ἐκ τῶν μεγαλυτέρων κινηματογραφικῶν Ἑταιρειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Νεώτατος ἀκόμη ὁ κ. Κόρνφιλδ, 28 ἐτῶν περίπου, ἀποτελεῖ σπουδαῖον παράγοντα τῆς κινηματογραφίας.

ΝΙΚ. ΛΑΖΑΝΗΣ

Ὅπως καὶ ὁ κ. Καρρᾶς, τέκνον τοῦ λαοῦ καὶ ὁ κ. Ν. Λαζάνης ἀνεδείχθη ἐκ τοῦ μηδενὸς χωρὶς εἰς τὴν ἀφάνιαστον ἱκανότητά του καὶ τὴν ὀξυδερκείαν του. Κατάγεται ἀπὸ τὴν ὡραίαν Ζάκυνθον. Ἡ σταδιοδρομία του ἤρχισεν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ παρὰ τὸν Σταθμὸν Λαυρίου κινηματογράφου «Πανόραμα». Κατόπιν μετὰ τοῦ κ. Κρέμμερ ἵδρυσαν τὴν Ἑταιρείαν «Ἥστερν Φίλμ» μὲ κινηματογράφον τὸ «Ἰντεάλ». Ἐφέτος ἀπεχώρησε τῆς Ἑταιρείας παραμένων μόνον ὡς εἷς τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ «Ἰντεάλ». Ἡ ἐν γένει δρᾶσις τοῦ κ. Λαζάνη περὶ τὸν κινηματογράφον ὑπῆρξε πολὺ καλὴ δύναται δὲ νὰ λεχθῇ ὅτι καὶ ὁ κ. Λαζάνης συνέβαλε ἀρκετὰ εἰς τὴν πρόοδον αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι.

ΔΗΜ. ΒΟΥΛΓΑΡΙΔΗΣ

Καὶ ὁ κ. Βουλγαρίδης κατάγεται ἐκ τῆς ὡραίας Σμύρνης. Εἰς τὰς Ἀθήνας ἦλθε τὸ 1912, καὶ τὸ 1916 ἤνοιξεν ἐν Πειραιεῖ τὸν κινηματογράφον «Ἡλύσια» τοῦ ὁποίου τὸ κτίριον ἠγόρασε τὸ 1920. Ἐπίσης τὸ 1926 ἐνοικίασε διὰ δώδεκα ἔτη μεγάλην αἴθουσαν εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ ἔκτισε τὸν λειτουργοῦντα ἤδη κινηματογράφον «Φῶς» ὁ ὁποῖος τοῦ ἐστοίχισε περὶ τὰς 750 χιλιάδας δραχμῶν.

Ἐφέτος ὁ κ. Βουλγαρίδης, συνεταιρισθεὶς μὲ τὸν καπνέμπορον κ. Ἀμολοχίτην ἵδρυσε τὴν Ἑταιρείαν «Ἀμολοχίτης—Βουλγαρίδης» ἡ ὁποία ἀνέλαβε τὴν ἀποκλειστικὴν διανομὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα τῶν ταινιῶν τῆς «Φ Νάσιονελ».

Ὁ κ. Βουλγαρίδης διακρίνεται ἰδιαιτέρως διὰ τὸ ἐπιχειρηματικόν του πνεῦμα. Εὐγενέστατος τοὺς τρόπους καὶ παντοτε φιλομειδὴς σκλαβώνει κυριολεκτικῶς τοὺς πελάτας του. Ὁ Πειραιεὺς χάρις εἰς τὸν κ. Βουλγαρίδην, θα ἴδῃ εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον πολλὰς ἐκπλήξεις.

Ὡς συνεργάτην του, πράγματι ἐκλεκτόν, ἔχει τὸν κ. Χρ. Στρατηγὸν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ὁποίου ὁ κ. Βουλγαρίδης εὗρε τὸν ἄνθρωπον ποὺ τοῦ ἐχρειάζετο. Διότι ὁ κ. Στρατηγὸς διὰ τὴν Ἑταιρείαν «Ἀμολοχίτης—Βουλγαρίδη» εἶναι στοιχεῖον ἀπαραίτητον.

Γ. ΠΑΠΑΝΓΕΛΙΔΗΣ

Κατάγεται ἐξ Ἀλεξανδρείας. Ἤρχισε τὴν κινηματογραφικήν του καρριέραν εἰς τὴν Αἴγυπτον τὸ 1912 καὶ διετέλεσε τὸ 1917 διευθυντὴς τοῦ «Σπλέντιτ» τῶν Ἀθηνῶν, τὸ ὁποῖον ἵδρυσεν ὁ κ. Φλεκεριάμερ. Τὸ 1918 διηύθυνε διὰ λογαριασμόν του τὸν ἐν Πάτραις κινηματογράφον «Ἰντεάλ». Ἀπὸ τριῶν ἐτῶν συνεταιρισθεὶς μετὰ τοῦ ἐπιχειρηματίου κ. Σερφάο ἵδρυσε τὴν κινηματογραφικὴν ἑταιρείαν «Ἴρις Φιλμ» ἡ ὁποία προμηθεύει ταινίας διαφόρων ἑταιρειῶν καὶ ἔχει τὴν ἀποκλειστικὴν ἐκμετάλλευσιν ἐν Ἑλλάδι καὶ τῶν ταινιῶν τῶν Σοβιετικῶν ἐργοστασίων καὶ ἄλλων γερμανικῶν ἑταιριῶν.

Ὁ κ. Παπαντελίδης διακρίνεται διὰ τὴν εὐγένειαν τοῦ χαρακτῆρός του ἡ ὁποία τὸν καθιστᾷ λίαν συμπαθῆ, καὶ διὰ τὴν ἐργατικότητά του.

ΑΛΕΚΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ

Ἡ πατρίς του εἶνε ἡ ὡραία Ἀδριανούπολις. Εἰς τὸ κινηματογραφικὸν στερεώμα ἐνεφανίσθη κατὰ τὸ 1908 ἀναλαβὼν τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει τότε κινηματογράφου τῆς ἐν Σόφιᾳ ἑδρευούσης Ἑταιρείας τῆς Ἐντεράϊχερ καὶ Σιλάγκυ. Τὸ 1912 ἵδρυσε ἰδικόν του κινηματογράφον εἰς τὴν Ξάνθην ὑπὸ τὸν τίτλον «Πάνθεον». Τὸ 1914 μετέβη εἰς Σμύρνην ὡς ἀντιπρόσωπος Ἑταιρείας Ἐσιεβράϊχερ Σιλάγκυ, καὶ μετὰ ἰσχυρὰ ἐπακολουθήσασαν μετὰ τινα χρόνον ἀνδιάλυσίν της, παρέμεινεν ἐν Σμύρνῃ ὅπου ἵδρυσε γραφεῖον μετὰ τοῦ ἐπίσης κινηματογραφικοῦ ἐπιχειρηματίου κ. Δημοπούλου. Οἱ δύο συνεταῖροι διετήρησαν ἐπ' ἀρκετὰ ἔτη τοὺς δύο κινηματογράφους «Πάνθεον» καὶ «Λούξ». Ἐπελθούσης ὅμως κατόπιν τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς, ὁ κ. Φωτιάδης ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἵδρυσε ἄλλο γραφεῖον μετὰ τοῦ συναδέλφου του κ. Κ Σουλίδη.

Ἤδη οἱ δύο συνεταῖροι ἀπό... κοινοῦ συμφέροντος ὁρμώμενοι, συνεχίζουν τὰς ἐργασίας των, τροφοδοτοῦντες διαρκῶς τοὺς κινηματογράφους τῆς Ἑλλάδος μὲ ἔργα ὡραῖα καὶ διδακτικά, προκαλοῦντα ὅλως ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν.

Ὁ κ. Φωτιάδης εἶνε ἀτρόμητος. Δὲν κάθεται ποτὲ ἥσυχος, οὔτε στιγμήν. Ἐννοεῖ πάντοτε νὰ ἐργάζεται καὶ νὰ ἀναμιγνύεται καὶ εἰς διαφόρους ἄλλας ἐπιχειρήσεις, ἐκτὸς τῶν κινηματογραφικῶν ταινιῶν Ἀλλ' ἔχει τὸ εὐτύχημα, ἀφ' ἑνὸς μὲν λόγῳ τῆς συνεπιτικότητός του καὶ ἀφ' ἑτέρου τοῦ εὐρυοῦς ἐπιχειρηματικοῦ του πνεύματος, ὅπου καὶ ἂν ἀναμιγνύεται, νὰ ἐπιτυγχάνῃ.

ΝΙΚ. ΓΑΪΤΗΣ

Νὰ καὶ ἕνας ποὺ κατάγεται ἐξ Ἀθηνῶν. Ἐνεφανίσθη τὸ 1913 ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐν Σμύρνῃ τότε εὐρισκομένου καὶ ἤδη σκηνοθέτου ἐν Γαλλίᾳ κ. Λουΐ Ναλπᾶς Κατόπιν συνεταιρίσθη μετὰ τοῦ κ. Μόσχου, ἀποτελέσαντες οὕτω ἑταιρείαν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Γαΐτης καὶ Μόσχος». Τὸ 1919 ἐνοικίασε τὸν κινηματογράφον «Πάνθεον» μέχρι τοῦ 1920, ὁπότε καὶ διελύθη ἡ Ἑταιρεία. Μετὰ ταῦτα ἐνοικίασε διὰ λογαριασμόν του τὸ «Πανελλήνιον» ἤδη «Μοντιάλ», τὸ ὁποῖον ἐκράτησε μέχρι τοῦ 1923, διατηρήσας καὶ τὸ ὁμώνυμον γραφεῖον του. Ἀπὸ τοῦ 1927 ἐνοικίασε τὸν ἀντιστοῦ Σταθμοῦ τῆς Ὁμονοίας νέον κινηματογράφον «Ἑλλάς».

Ὁ κ. Γαΐτης εἶνε πραγματικὸς ἀδαμάντινος χαρακτήρ. Εἰς τὰς συναλλαγάς του πάντοτε ἐν τάξει. Εἶνε προοδευτικὸν πνεῦμα ἐκ τῶν ὀλίγων ποὺ ἔχει νὰ ἐπιδίδῃ σήμερον ὁ κόσμος τῶν κινηματογραφικῶν ἐπιχειρηματιῶν.

ΣΤΑΜΟΣ ΣΤΑΜΕΛΟΣ

Κατάγεται ἐκ Σμύρνης. Ἤρχισε τὸ στάδιόν του ἀπὸ τοῦ 1914 ἱδρύσας ἐκεῖ γραφεῖον, ἀντιπροσωπεύσας ἐπὶ πολλὰ ἔτη τὸ ἐν Κων)πόλει ὁραφεῖον κινηματογραφικῶν ἐπιχειρήσεων «Ἄτλας φίλμ», καὶ τελευταίως τὴν «Σινὲ—Ὀριάν». Διηύθυνε ἐπίσης κατὰ περιόδους τὸν ἐν Σμύρνῃ κινηματογράφον «Καφὲ ντὲ Παρί.»

Μετὰ τὴν μικρασιατικὴν καταστροφὴν ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας ὅπου ἐπίσης ἤνοιξε γραφεῖον ταινιῶν. Εἰς τὸν κ. Σταμέλον ὀφείλεται ἡ ἐν Ἀθήναις προβολὴ τῆς, μεγαλοπρεποῦς ἰταλικῆς ταινίας ὁ «Χριστός», καὶ τοῦ «Ἀνηλεοῦς δικαστοῦ», εἰς τὴν ὁποίαν ἐνεφανίσθη διὰ πρώτην φορὰν ἐν Ἑλλάδι ὁ Μοσσολίνι.

Ὁ κ. Σταμέλος εἶνε γενικὸς γραμματεὺς τῆς Π.Ε.Κ. ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της, προσφέρων τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας του Εἶνε ἀγαπητότατος καὶ συμπαθέστατος εἰς τοὺς κινηματογραφικοὺς κύκλους τόσον διὰ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν πάντοτε εὐγένειαν, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐν γένει δρᾶσιν του. Ἐπίσης διακρίνεται διὰ τὴν ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσίν του καὶ τὰς ἀπεράντους γνώσεις του οἱ ὁποῖαι τὸν καθιστοῦν πολὺ εὐχάριστον συζητητὴν εἰς τὰς συναναστροφάς του.

Ι. ΚΟΥΡΟΥΝΙΩΤΗΣ

Καταγόμενος ἐκ Χίου ἐνεφανίσθη εἰς τὸν κινηματογραφικὸν κόσμον τὸ 1920 ὅτε καὶ προσελήφθη ὡς εἷς ἐκ τῶν διευθυντῶν τῆς Σινὲ-Ὀριάν. Αἱ ὑπηρεσίαι τὰς ὁποίας προσέφερεν ὁ κ. Κουρουνιώτης ὑπῆρξαν ἀληθῶς μεγάλαι, διότι διὰ τῆς εἰδικότητος καὶ τῆς ἐν γένει μορφώσεώς του συνεκέλεσεν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν καλυτέρων πάντοτε ταινιῶν αἱ ὁποῖαι προβλήθησαν εἰς τοὺς κινηματογράφους «Σπλέντιτ» καὶ «Ἀττικὸν». Ὁ κ. Κουρουνιώτης ἅμα τῇ λήξει τῆς περιόδου τοῦ 1928 ἀπεχώρησε τῆς Ἑταιρείας ἱδρύσας εἰδικὸν του γραφεῖον, ἀναλαβὼν συγχρόνως καὶ τὴν ἀντιπροσωπείαν τῆς Ἑταιρείας παραγωγῆς ταινιῶν P. D, C. Ἤδη εἶνε καὶ ἀγοραστὴς ταινιῶν διαφόρων οἴκων. Διακρίνεται διὰ τὸ μειλίχιον τοῦ χαρακτῆρός του καὶ τὴν εὐγενῆ του συμπεριφορὰν ἔναντι τῶν μετ' αὐτοῦ συνναλασσομένων.

Α. Γ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

Ὁ κ. Ἀναστασιάδης κατάγεται ἐκ Κων)πόλεως, ὅπου τὸ 1920 ἤνοιξε γραφεῖον ἐκμεταλλεύσεως ταινιῶν, τὸ ὁποῖον μετέφερεν εἰς Ἀθήνας τὸ 1923. Εἶνε ὁ μόνος ποὺ ἔφερε εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰς μεγάλας ἐπιτυχίας «Τάφος Ἰνδοῦ», «Γυναῖκα Φαραώ», «Τιωϊκὸς πόλεμος», «Συρκούφ», «Ρ μπὲν τῶν Δασῶν», «Δέκα Ἐντολαί», κ. λπ. Δ ἀγηῶν ἀκόμη τὸ γραφεῖον τουἀνέλαβε καὶ τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῆς «Σινὲ Ὀριάν» παρέχων τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας του μετὰ μοναδικοῦ ζήλου. Εἶνε εὐσυνείδητος καὶ φέρει εἰς αἴσιον πέρας ὅ,τι τοῦ ἀνατεθῇ. Δραστήριος εἴ,τον ὑπέρτατον βαθμὸν ὁσάκις πρόκειται περὶ ὑποθέσεων τῆς δικαιοδοσίας του.

Σ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ

Εἰς τοὺς κινηματογραφικοὺς ἑλληνικοὺς κύκλους ἐνεφανίσθη τὸ 1924 ἐλθὼν ἐξ Ἀμερικῆς. Ἵδρυσε τὸ ἐν Ἀθήναις γραφεῖον τῆς ἀμερικανικῆς «Παραμάουντ».

Ἀκολούθως ὅμως ἱδρυθείσης τῆς «Φάναμετ», ἀπελύθη, καὶ ἤδη ἀπὸ πέρυσι ἀνέλαβε τὴν ἀντιπροσωπείαν τῆς ἐπίσης ἀμερικανικῆς Ἑταιρείας «Φὸξ—Φίλμ», τὴν ὁποίαν καὶ διατηρεῖ μέχρι τῆς στιγμῆς.

Κ. ΦΡΑΓΚΕΤΗΣ

Κατάγεται ἐξ Ἄνδρου καὶ ἐνεφανίσθη εἰς τοὺς κινηματογραφικοὺς κύκλους τὸ 1911, ἱδρύσας μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του τὸν ἀριστοκρατικώτερον κινηματογράφον εἰς τὸ Καΐρ-Τάουμ τῆς Ν. Ἀφρικῆς, τὸν ὁποῖον διετήρησεν ἐκεῖ μέχρι τοῦ 1920. Κατόπιν τὸν ἐπώλησεν καὶ ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου ἠγόρασε τὴν «Ἀστυ-Φίλμ» (ἐργαστήριον κινηματογραφικῶν ἐμφανίσεων) καὶ ἀκολούθως συνεταιρισθεὶς μετὰ τοῦ κ. Ε. Φουσιάνη καὶ τῶν ἀδελφῶν του Νικολάου καὶ Ἀνδρέου ἵδρυσαν τὴν Ἀγγλοελληνικὴν Ἑταιρίαν. Ἐδιήθυνε ἐπὶ ἔτη καὶ ἡμίσεως ἔτους ἔλαβε ὑπὸ τὴν κυριότητά του τὸ ἐργαστήριον τῆς Ἀγγλοελληνικῆς, καὶ εἶναι ἀποκλειστικὸς ἀγοραστὴς διὰ τὴν Ἑλλάδα τῆς παραγωγῆς τῆς Ἀμερικανικῆς Ἑταιρείας «Τίφανυ» Tiffany Stahl.

Ὁ κ. Φραγκέτης ἐκτιμᾶται ὅλως ἰδιαιτέρως ὑπὸ τῶν συναδέλφων του καὶ τῶν πελατῶν του διότι εἶνε φαινόμενον τιμιότητος, εἰλικρινείας, καὶ εὐθύτητος χαρακτῆρος. Τοιοῦτοι ἄνδρες τιμοῦν μεγάλως τὸν κλάδον των.

ΑΛΕΞ. ΓΙΑΜΑΛΙΔΗΣ

Κατάγεται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὅπου καὶ διηύθυνε ἀπὸ τοῦ 1918 μέχρι τοῦ 1922 τὸν κινηματογράφον «Ἐκλαίρ». Κατόπιν ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ γραφείου τοῦ κ. Ἀναγνίδου, καὶ τὴν ἀντιπροσωπείαν τῆς Ἑταιρίας ἐκμετιλλεύσεως ταινιῶν Κων)πόλεως U. C. T. D. Παραιτηθεὶς ἀκολούθως τῆς διευθύνσεως τοῦ ἐν λόγῳ γραφείου ἵδρυσε ἴδιον γραφεῖον τοιούτων μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Στάμου, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀδελφοὶ Γιαμαλίδη». Κατὰ τὴν περίοδον τῆς «Τριάνκλ» διετέλεσε διευθυντὴς αὐτῆς. Ἤδη μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του διατηρεῖ τὸν κινηματογράφον τοῦ Πειραιῶς «Σπλέντιτ». Ὁ κ. Γιαμαλίδης λόγῳ τῆς ἐξαιρετικῆς του μορφώσεως καὶ τῶν εἰδικῶν μελετῶν του ἐπὶ τῶν κινηματογραφικῶν ζητημάτων, κατέχει σήμερον ἐπίζηλον θέσιν μεταξὺ τοῦ κινηματογραφικοῦ κόσμου.

Τὸ μόνον ἐλάττωμα τοῦ κ. Ἀλ. Γιαμαλίδη εἶνε ὅτι θεωρεῖ τὸν κινηματογραφικὸν Τύπον ἐπιζήμιον διὰ τοὺς ἐκιεξηρηματίας τῶν Ἀθηνῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν συμβιβάζεται μὲ τὴν μόρφωσίν του.

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Ἰωαν. Τσίρκας	Κοβάλλα	1-12-1928	Μέχρι	30- 5-929
Ἰωάννου-Μάλλης	Ἀθῆναι	1- 1- 929	»	30-12-929
Ἰ. Μαργουλῆς	»	1- 1- 929	»	30-12-929
Σ. Χανδάνου	»	1- 1- 929	»	30- 6-929
Παρ. Ἀντωνιάδης	Σέρραι	1-12- 928	»	28- 2-929

(Συνέχεια ἐκ τῆς ἑπομένης σελίδος)

φυντροφιά του τῆς ἤτανε εὐχάριστη καὶ ἐνδιαφέρουσα καὶ πῶς ἤλπιζε ὅτι θὰ τὸν ξανάβλεπε.

Καὶ πραγματικὰ δὲν ἄργησαν νὰ ξανασυναντηθοῦν.

Σὲ δυὸ—τρεῖς ἡμέρες, ἕνα βροχερὸ ἀπόγευμα τὴν εἶδε στὴν ὁδὸν Σταδίου Τὸν ἐχαιρέτησε μὲ πολλὴν ἐγκαρδιότητα.

— Ἐπήγαινα στὸν κινηματογράφο, τοῦ εἶπε. Ἀλλὰ εἶχε τόσο κόσμο, ποῦ δὲν θὰ ἐπιτραπῇ ἡ εἴσοδος παρὰ μετὰ μισὴ ὥρα Περιπλανῶμαι λοιπόν. Ἐὰν δὲν ἔχετε τίποτε καλλίτερο νὰ κάνετε, ἐλᾶτε μαζύ μου, γιὰ νὰ σκοτώσουμε τὴν ὥρα μας.

Κι' ἐπερπάτησαν λίγα λεπτά. Δὲν ἄργησε ὅμως νὰ τοὺς πιάσῃ ἡ βροχή, καὶ τότε ἐμπῆκαν σ' ἕνα ταξὶ ποῦ εὑρέθηκε στὸ δρόμο τους, γιὰ νὰ μὴ βραχοῦν.

Τοῦ μιλοῦσε κι' ἐκεῖνος τὴν ἄκουε ὀνειροπολῶντας, γιατὶ ἡ φωνή της ἔμοιαζε μὲ χάδι, κι' ἡ μυρωδιὰ τῆς βιολέττας, τοῦ ἐφαινόταν ὅτι προήρχετο ἀπὸ τὶς πτυχὲς τῆς σάρκας της

Κάποια στιγμὴ ἐκεῖνη ἐσώπασε. Τότε αὐτός, σὰν ν' ἀοσπάσθηκε ἀπὸ τὴν ἔκστασι στὴν ὁποία περιπίπτει κανεὶς ὅταν ἀκούσῃ μιὰ μελωδία γεμάτη ἠδυπάθεια, ἐγύρισε ἀπότομα πρὸς τὸ μέρος της καὶ τὴν ἐκύτταξε στὰ μάτια μὲ βλέμμα γεμᾶτο ἐρωτικὴ τρυφερότητα

Τὰ χεῖλη του ἤτανε σφιγμένα. Ἐκείνη καταλαβαίνοντας πόσο δίψοῦσε, ἀ ελάμβανε νὰ τὸν βασανίζῃ. Κάποια στιγμὴ ὅμως, κυριευμένη ἀπὸ τὴν ἴδια ἀδυναμία, ἔπιασε τὸ κεφάλι του μὲ τὰ δυό της χέρια καὶ τὸν ἐφίλησε μὲ διαιδότητα πληγώνοντάς του τὰ χείλη.

Ὕστερα ἐχάϊδεψε μὲ τὸ ἁπαλό της χέρι τὸ μέτωπό του ποῦ ἔκαιε.

— Μιλῆστε μου, πέστε μου τίποτε, ἐψιθύρισε κοντὰ στὸ αὐτί του μὲ φωνὴ ἱκετευτικὴ καὶ ταραγμένη.

Κι' ἐκεῖνος, τῆς ἐψιθύρισε τὴν τρυφερώτερη ἀλήθεια ποῦ εἶπε στὴ ζωή του : «Εἶσθε τὸ πᾶν γιὰ μένα !»

— Δὲν πρέπει νὰ μὲ ξαναϊδῆτε. Θὰ σᾶς κάνω κακό, χωρὶς νὰ τὸ θέλω, ἢ ανε ἡ ἀπάντησί της.

— Περισσότερο ἀπ' ὅσο μοῦ κάνετε αὐτὴ τὴ στιγμή; Εἶνε ἀδύνατον.

Κι' ἤλθε ἡ ὥρα τοῦ χωρισμοῦ τους.

— Λοιπόν : τὴν ἐρώτησε αὐτός, γεμάτος ἀγωνία.

— Λοιπόν, ἀντίο σας !

Κι' ἐκεῖνος πληγωμένος στὸν ἀνδρισμό του, ἀπὸ τὸ ἀλλόκοτο φέρσιμο αὐτῆς τῆς γυναίκας, ποῦ τὴν ἀγάπησε χωρὶς νὰ τὴν καλογνωρίσῃ, τὴν ἐχαιρέτησε μὲ προσποιημένη ἀδιαφορία, γιὰ νὰ μὴ τὴν ξαναϊδῇ ποτὲ πιά.

Ὁ θάνατός του, τὸν ἐγλύτωσε μετὰ λίγες ἑβδομάδες ἀπὸ καμμιὰ ἀνώφελη ἀθρία τοῦ ἐγωϊσμοῦ του.

Κακόμοιρη ἄνοιξι ποῦ ἔσβυσε !

Ἴρις Σκαραβαίου

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Χ. Βρυτσιᾶν. (Ἀργοντόλιον). Ζητήσατε ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ γραφεῖα καταλόγους. Δελτίον θὰ σᾶς σταλῇ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος. Τοῦ τεύχους ἡ ἀποστολὴ ἤρχισεν ἤδη

Ι. Γιαννίσαν. (Ναύπλιον) Δυστυχῶς δὲν ἤμεθα ἡμεῖς οἱ ἀριθόδιοι.

Μῖμον. (Λεμεσσόν). Ἐκτὸς ἐκείνων τῶν τεσσάρων ποὺ γνωρίζεται οὐδεμία ἄλλη γίνεται. Φωτογραφία δὲν δημοσιεύεται οὐδεμία διότι ἔρθασε ἀργὰ ἐπιστολὴ καὶ δὲν ἔμεινε καιὸς διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν κλισέ.

Ν. Μαρκίδην. (Δράμαν). Αἱ 270 ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν. Αἱ συνδρομαὶ τῶν κ. κ. Κωνσταντίνου, Ξανθοπούλου καὶ Στυλιδῆ μᾶς ἐγράψατε ὅτι πρέπει ν' ἀρχίσουν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου καὶ τοῦ κ. Δημητριάδη ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου. Γιατὶ λοιπὸν παραπονεῖσθε ὅτι δὲν ἔλαβαν φύλλο ;

FILM-KURIER
Καθημερινὴ Κινηματογραφικὴ Ἐφημερὶς
Γραφεῖα Berlin, W. 9
Köthenerstrasse 37 Allemagne

ΕΚΛΕΚΤΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Η ΒΑΜΠ ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ

Τὸ ἔργο εἶχε ἀρχίσει. Ἐκόντευε νὰ τελειώσῃ ἡ πρώτη πρᾶξι, ὅταν ἐκείνη ἤρθε νὰ καθήσῃ στὴν πλαϊνή του θέσι.

Περισσότερο ἀπὸ συνήθεια παρὰ ἀπὸ ἐνδιαφέρον, τὴν ἐκύτταξε. Ἐκείνη οὔτε τὸ ἔπρόσεξε αὐτό.

Σὲ λίγο, ὅταν ἄνοιξε τὸ παλτό της, μία γλυκεια μυρωδιὰ βιολέττας ἔφθασε ἕως αὐτόν. Τότε τὴν ξανακύτταξε, αὐτὴν τὴν φορὰ γιὰ ἀρκετὲς στιγμές, ἀποσπῶντας τὸ βλέμμα της ἀπὸ τὴν ὀθόνη.

Τὰ μάτια της ἤτανε ὥμορφα καὶ περάξενα. Σ' ἀντίκρυσμά τους ἔνοιωσε μιὰ ἀλλοιώτικη ταραχή, τὴν ταραχὴ ποῦ νοιώθουνε ὅλοι οἱ νέοι τῶν 18 χρόνων ὅταν ἀ τιμετωπίζουνε μία γυναίκα ἐλκυστική.

Ἡ ταινία ἦταν ὡραία. Τὸ παίξιμο τῶν πρωταγωνιστῶν ἱκανοποιητικό, ἀλλ' ἐκεῖνος εὐχόταν νὰ τε εἰώσῃ ὁ γρηγορώτερο ἡ πρᾶξι γιὰ νὰ τὴν ἰδῇ στὸ φῶς.

Μία μόνη σκέψη τὸν κατεῖχε : Ἤτανε ὥμορφη ; Κι' ἡ φω ἡ τη. ! Τί δὲν θ' ἄδινε γιὰ νὰ τὴν ἀκούσῃ τὴν φωνή της, ποῦ τὴν διαισθάνοτανε χαϊδευτική, ὅκως καὶ ἤτανε.

Θὰ εἶνεὥμορφη συλλογιζόταν. τὰ μάτια της μοῦ ἐφάνηκαν τόσο ἐκφραστικά Ἀλλὰ δὲν ἐτολμοῦσε νὰ τὴν ξανα κυττάξῃ.

Σὲ λίγο ἀνάψανε τὰ φῶτα. Ἕνα κῦμα αἵματος εἶχε βάψει τὰ μάγουλά του καὶ τοῦδινε μιὰ ὄψι συνεσταλμένου ἐφήβου, ἐκε νην ἀκριβῶς π ὺ τόσο ἀντιπαθοῦσε νὰ ἔχῃ ..

Ὁ πειρασμός ποῦ εἶχε ἤδη κυριαρχήσει στὴν νεανική του καρδιὰ τὸν ἐνεθάρρυνε εἰς τὸ νὰ γυρίσῃ νὰ τὴν ξανακυττάξῃ. Τὸ βλέμμα τους διεσταυρώθηκε καὶ πάλι Ἐκεῖνος τὴν ἀτένισε κατάματα, σὰν ἀχρηστημένος, λὲς καὶ ἐθάβαζε τὸ σκοτεινὸ πεπρωμένο σ' ἐκεῖνα νὰ δυὸ γυναικεῖα μάτια, τὰ γεμᾶτα μελαγχολία καὶ πρόκλησι.

Ἡ ἐκλεκτή μας συνεργάτις δὶς Ἴρις Σκαραβαίου

Ἐκείνη, κολλακευμένη στὴν κοκετερία της, ἀπὸ τὴν μεγάλη ἐντύπωσι ποῦ ἐπροξένησε στὸν ἀμούσταχο παρκαλήμενό της, ἐστράφηκε πρὸς τὴν ἄλλη μεριά, ἐνῶ τὰ μάτια της ἐγελοῦσαν, τὸ εὔγλωττο ἐκεῖνο μειδίαμα τῶν γυναικῶν ποῦ ἔχουν ἐπίγνωσι τῶν θελγήτρων τους.

Ἔτσι μπόρεσε νὰ τὴν ξανακυττάξῃ προ ἐχτικὰ ἀφοῦ ἐκείνη δὲν τὸν ἔβλεπε, ἀλλὰ ἔνοιωθε ὅ : ἡ ματιά του ἤτανε ἐπάνω της.

Δὲν εἶνε ὥμορφη συλλογιζόταν, κι' ὅμως χωρὶς νὰ τὴ γνωρίζῃ, μ' ἀρέσει ὅσο καμμιὰ ἄλλη γυναίκα. Τί περίεργο πρᾶμμα ! Τοὐλάχιστον ἂν τὴν ἤξερα, ἂν ἐγνώριζα κανένα της χάρισμα, θὰ ἔλεγα πῶς ἐκεῖνο εἶνε ποῦ μοῦ τὴν καθιστᾷ τόσο ἀρεστή.

Τὸ βλέμμα του ἔ εσε στὰ χέρια της. Ναί, τὰ χέρια της ἤτανε τόσο ὡραία ! Χλωμά, μὲ τρυφερὸ θέρμα ὅπου ἐπετοῦσανε γαλάζια νευράκια. Τί δὲν θ' ἄδινε γιὰ νὰ τὰ σφίξῃ αὐτὰ τὰ χεράκια, νὰ τὰ σκλαβώσῃ μέσα στὰ δικά του, νὰ τὰ σκεπάσῃ μὲ φιλιὰ ἢ καὶ μὲ δάκρυα. Ἤτανε τόσο πονεμένος ἐκεῖνο τὸ βράδυ, ποῦ μιὰ τρυφερὴ συντροφιὰ δὲν θ' ἄργοῦσε νὰ τοῦ ἀποσπάσῃ τὰ δάκρυα.

Τὰ φῶτα ἔσβυσαν. Μηχανικὰ ἐστράφηκε στὴν ὀθόνη, ἐνῶ ἡ σκέψις του ἤτανε ὅλη κυριευμένη ἀπὸ τὴν ἄγνωστη παρακαθημένη του, ποῦ ἡ παρουσία της τὸν ἀνεστάτωνε.

Δὲν ἐπρόσεξα ἂν ἐφοροῦσε θέρμα, ἐσκέφθηκε Κι' ἡ ἀμφιβολία γιὰ τὴν κοινωνικὴ της κατάστασι τὸν ἐβασάνιζε, ὅπως βασανίζει ὅλους τοὺς ἄνδρες ἡ ἔνστικτη ζήλεια, γιὰ τὴν εὐτυχία ποῦ μιὰ ὥμορφη γυναῖκα μπορεῖ νὰ χαρίσῃ σ' ἕνα ἄγνωστο ὅμοιό τους.

Καὶ παρακολουθοῦσε τὴν ταινία, σκεπτόμενος νὰ παρατηρήσῃ ἐκεῖνο ποῦ παρέλειψε μόλις θ' ἄναβαν τὰ φῶτα.

Ὅταν τὸ ἔργο ἐτελείωσε κι' ἐκείνη σηκώθηκε νὰ φύγῃ, τῆς ἔρριξε μιὰ γοργὴ ματιὰ ποῦ κατέλῃξε στὰ χέρια της. Δὲν ἐφοροῦσε παρὰ ἕνα δακτυλίδι μὲ σκαλιστὴ μικρογραφία μιᾶς προτομῆς στὸ ἕνα της χέρι, κι' ἕνα ἄλλο πολυσύνθετο στὸ ἄλλο.

Θὰ τὴν ἀκολουθοῦσε, πρᾶγμα ποῦ δὲν ἔκανε ποτέ του. Ἔ ας ἀνεπιθύμητος φίλος ὅμως ποῦ συνήντησε δγαίνοντας ἀπὸ τὴν αἴθουσα τὸν ἐσταμάτησε, ἐμποδίζοντάς τον νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἐπιθυμία του

Καὶ γύρισε σπίτι του πιώτερο θλιμμένος ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά. Ἡ ἀνάμνησι ἐκείνης τὴν ἔβασανιζε κάπως. Κι' ἀναπολοῦσε τὴν εἰκόνα της, ἐνῶ μιὰ φλόγα πυρετοῦ, ἔλαμπε ὁλοφάνερα στὰ μάτια του.

Θὰ γράψω γι' αὐτὴν τὴ γυναίκα ἕνα σονέτο, ἐσκέφθηκε. Κι' ἐκάθησε στὸ γραφεῖο τοῦ, ἔπῆσε ἕνα κονδυλοφόρο, ἕνα χαρτί, κι' ἀφοῦ ἀνεστέναξε βαθειά, ἔγραψε ἀργὰ μερικοὺς στίχους. Τοὺς ξαναδιάβασε. Δὲν τοῦ ἄρεσαν. Τοὺς ἐμουντζούρωσε καὶ ἐτσαλάκωσε μὲ νευρικότητα τὸ χαρτί.

Δὲν εἶμαι ἄξιος γιὰ τίποτε, ἐσκέφθηκε. Κι' ἐσηκώθηκε βηματίζοντας νευρικὰ στὴν κάμαρά του. Τὸ μάτι του ἔπεσε στὸ ρολόϊ. Ἤταν ἤδη μεσάνυχτα.

Τί νὰ γίνεται ἐκείνη αὐτὴν τὴν ὥρα ;

Κι' ἐπλάγιασε κάνοντας νοερὰ στὸν ἑαυτόν του αὐτὴν τὴν ἐρώτησι, ἐνῶ τὴν ἴδια στιγμὴ τοῦ ἐφάνηκε πῶς τὸ προσκέφαλό του ἀνέδιδε τὴ ἴδια μυρωδιὰ τῆς βιολέττας ποῦ ἔρτασε ὡς αὐτόν, ὅταν ἐκείνη ἄνοιξε τὸ παλτό της στὸν κινηματογράφο.

Τὰ βλέφαρά του βάραιναν κι' ἀπεκοιμήθηκε.

Σὲ μερικὲς ἡμέρες, ἐπῆγε σὲ κάποιο ντάνσιγκ μ' ἕνα φ λο του, λὲς κ' ἡ τύχη ὡδηγοῦσετὰ βήματά του κοντάτης.

Ἐκείνη ἦταν ἐκεῖ κι' ἐχόρευε μὲ πολλὴ φινέτσα στὶς κινήσεις της Ὅταν τὴν ἀντίκρυσε ἡ καρδιά του ἐκτύπησε τόσο δυνατά, ὥστε καὶ ὀφίλος του θὰ μποροῦσε νὰτὴν ἀκούσῃ.

— Τὴν γνωρίζεις αὐτὴν τὴν κυρία ; τὸν ἐρώτησε μὲ προσποιημένη ἀπάθεια.

— Ναί, θέλεις νὰ σοῦ τὴν συστήσω ;

— Θὰ τὸ ἤθελα. Δὲν γνωρίζω καμμιὰ ἀπ' ὅσες εἶνε ἐδῶ ἀπόψε.

Καὶ τὴν ἐγνώρισε σ' ἕνα ἀντράκτ τοῦ χ ροῦ.

Ἐκείνη οὔτε κὰν τὸν ἐθυμήθηκε Τοὐλάχιστον αὐτὸ ἔδειξε.

— Φαίνεσθε κουρασμένη, τῆς εἶπε Θέλετε νὰ πάρετε κάτι ;

— Σᾶς εὐχαρ στῶ.

Κι' ἐκάθησαν.

Ἀντήλλαξαν μερικὲς φράσεις

— Πόσο λυπᾶμαι ποῦ δὲν θὰ χορέψω μαζί σας, τῆς εἶπε.

— Γιατί ; τὸν ἐρώτησε ἐκείνη.

— Ἐπειδὴ δὲν ξέρω νὰ χορεύω.

— Τότε θὰ κουβεντιάσωμε, λίγο.

— Ἂν σᾶς εἶνε εὐχάριστο.

Καὶ μίλησαν γιὰ καλλιτεχνικὰ ζητήματα, ὅπου ὁ κινηματογράφος εἶχε τὰ πρωτεῖα.

Τὰ ἄσπρα φῶτα τῆς αἰθούσης ἔσβυσαν γιὰ νὰ τὰ διαδεχθῇ τὸ ἄναμμα ἑνὸς ποικιλοχρώμου συνδυασμοῦ λαμπιονιῶν, ἀμφιβόλου γούστου.

Στὸ ἡμίφως κανεὶς γίνεται τ λμηρότερος. Γι' αὐτὸ κι ἐκεῖνος, ἐνῶ ἤτανε πάντα δειλός, μὲ μιὰ κίνησι αὐθόρμητη ποῦ ἐπρόδιδε ἀρκετὴ τόλμη, τῆς ἔπιασε τὸ χέρι, ἐνῶ τὰ δάκτυλά του ἔτρεμαν ἀπὸ ἐφῆδική συγκίνησι.

Ἐκείνη δὲν ἔδειξε τὴν παραμικρὴ δυσαρέσκεια. Τότε αὐτός, πέρνοντας θάρρος ἐκάθησε σιμώτερά της, τῆς εἶπε ὅτι τὰ χλωμά της χέρια εἶνε ἁπαλὰ σὰν κίτρινα τριαντάφυλλα καὶ ὅτι τὰ κόκκινα νύχια της μοιάζουν σὰν σταγόνες αἵματος χελιδονιοῦ ποῦ ἀγγιλώθηκε στ' ἀγκάθια τῶν πρώτων.

Ἐκείνη ἐκούνησε τὸ κεφάλι χαμογελῶντας.

Ὅταν ἤρθε ἡ στιγμὴ νὰ χωρισθοῦνε, τοῦ εἶπε ὅτι ἡ

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν προηγουμένην σελίδα.)

ΤΑΙΝΙΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Δ. Ι. ΚΑΡΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ—12 ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ

Τὸ μόνον γραφεῖον τὸ ὁποῖον προσφέρει μόνον **ΝΕΑ ΕΡΓΑ** τελευταίας παραγωγῆς τῆς Ἀμερ. Ἑταιρίας

F. B. O. Pictures G. m. b. h.

ΤΑΙΝΙΑΙ ΠΟΥ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΟΥΝ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΟΤΗΤΑ

Παριζινὲς Νύχτες
Σαλλὶ τῶν Σκανδάλων
Ταρζὰν ὁ βασιλεὺς τῆς Ζούγκλας
Ἱστορία ἑνὸς Πειρατοῦ
Σαγγάγιεβ ἢ
Ἡ τιμὴ τῆς Συγγνώμης
Ἡ Κατάπτωσις
Τρομεραὶ νύκτες τῆς Ἀριζόνας
Ντὸν Μικὲ
Ἐπίθεσις κατὰ τοῦ τραίνου 8
Μέγα κυνήγιον τοῦ Γορίλλα
Ἐν καλπασμῷ
Πρότυπον Προσκόπου
Πύρινες Γροθιὲς
Ράντζερ ὁ Σωτὴρ
Ὁ πειρατὴς τῆς Ἐρήμου
Σημεῖα Ἀνδρείας
Ὁ τρόμος τοῦ Μπὰρ Χ
Τὰ ἴχνη τοῦ Χρυσοῦ
Σλένκσωτ—Κὴδ
Τὰ θύματα τοῦ καθήκοντος ἢ Οἱ ἐρυθροὶ ἱππεῖς τοῦ Καναδᾶ
Μικὲ Γκρόγκαν
Ἱππόμπλς
Συκλὸν Μπὶς
Ἡ Κοιλὰς τοῦ θανάτου
Ἡ Θυσία
Δεινὸς Καβαλλάρης
Ἀνατροφὴ Γιγάντων
Ἀτσαλένια Θηρία

15 Ἐπεισοδιακὰ ἔργα—20 Δράματα—40 Κωμωδίαι

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΑΚΑΤΕΡΓΑΣΤΩΝ

Ταινιῶν **NEGATIF** *καὶ* **POSITIF**

GEVAERT

μηχανῶν **MECHAU** *τοῦ ἐργοστασίου* **ERNST LEITZ**

Αἱ μηχαναὶ ποῦ ἀνεστάτωσαν τὸν κόσμον !!!

Διότι προβάλλουν ταινίας μὲ στερεοσκοπικὴν ἐμφάνισιν

ΑΝΕΥ ΣΤΑΥΡΟΥ-ΤΑΜΠΟΥΡ ΚΑΙ ΟΠΤΥΡΑΤΕΡ

Ἀπόλυτος σταθερότης προβολῆς καὶ εἰς τὴν μεγίστην ταχύτητα προβολῆς τῶν 60 εἰκόνων κατὰ δευτερόλεπτον.
Λειτουργία ἐντελῶς ἀθόρυβος
Ἀσφάλεια ἀπόλυτος κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς
Αὐτόματος λίπανσις
Αὐτόματος λειτουργία
Αὐτόματος φωτισμὸς

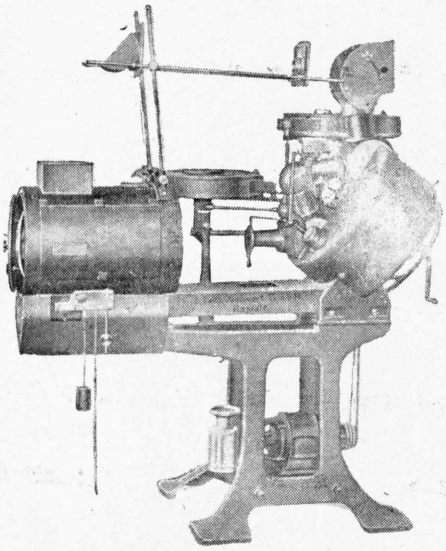

Οὐδεμία φθορὰ ἐξαρτημάτων
Εὐκολία χρήσεως προσιτὴ καὶ εἰς παιδία—Τὸ τρεμούλιασμα τῆς ταινίας κατὰ τὴν προβολὴν λείπει παντελῶς καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἐλαχίστην ταχύτητα προβολῆς. Εἶναι ὁ τῦπος τῆς μηχανῆς ποῦ χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν προβολὴν τῶν ὁμιλουσῶν ταινιῶν

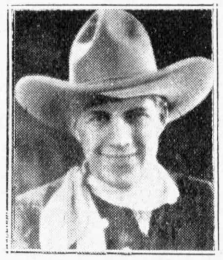

ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

6 ΟΔΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 6

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΣΠΥΡΙΔΗΣ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ 27α — ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛΕΦ. 64—95

Μία σκηνὴ ἀπὸ τὸ ἔργον «Τὸ θαῦμα τῶν πτερύγων τῆς British Gaumont.

Μία σκηνὴ ἀπὸ τὸ ἔργον «Γιὰ τὴν πατρίδα» τῆς British Gaumont

Μία σκηνὴ ἀπὸ τὸ ὑπέροχον ἔργον «Τί ἀγοράζει τὸ χρῆμα» τῆς British Gaumont

Τὸ μόνον γραφεῖον τὸ ὁποῖον δύναται νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσῃ τακτικῶς μὲ πλουσίαν συλλογὴν ἔργων Γαλλικῆς, Γερμανικῆς, Ἀμερικανικῆς καὶ Ἀγγλικῆς παραγωγῆς.

Ἔχει ἐξασφαλίσει διὰ τὴν περίοδον 1928—1929 ὅλην τὴν ὑπεσπαραγωγὴν τῆς

ΜΠΡΙΤΙΣ-ΓΚΩΜΟΝ

Ὅσοι θὰ προβάλουν τὰ ἔργα:

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΩΝ ΠΤΕΡΥΓΩΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ
ΤΙ ΑΓΟΡΑΖΕΙ ΤΟ ΧΡΗΜΑ
ΑΙ ΑΡΚΑΔΕΣ
Η ΕΝΕΧΕΙΡΙΑΣΜΕΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ
ΤΟ ΠΑΛΑΤΙ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ
Η Δις ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΜΑΝΤΙΕΡ κ.τ.λ.

Θὰ ὁμολογήσουν ὅτι πράγματι ἡ

BRITISH-GAUMONT

Ἔχει μόνον κολοσσοὺς

ΜΗ ΣΑΣ ΕΞΑΠΑΤΟΥΝ
ΟΙ ΟΓΚΟΙ ΚΑΙ ΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ!

Ἐπὶ τριάκοντα πέντε ὁλόκληρα τώρα ἔτη ἀπεδείχθη ὅτι

ΑΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑΙ ΑΙ ΣΤΕΡΕΩΤΕΡΑΙ
ΑΙ ΑΘΑΝΑΤΟΙ

Κινηματογραφικαὶ μηχαναὶ εἶνε αἱ

ΓΚΩΜΟΝ

Ὅσοι ἠπατήθησαν εἰς τὴν ἐκλογήν των, ἀντικαθιστοῦν τὰς ὑπαρχούσας ἐγκαταστάσεις των μὲ μηχανὰς

GAUMONT

Προμηθευθῆτε τὴν διπλὴν μηχανὴν

ΓΚΩΜΟΝ

Σᾶς ἐξασφαλίζει τὴν πειὸ ταχεῖαν καὶ ἀδιάκοπον προβολὴν τῶν ταινιῶν, κατέχει ἐλάχιστον χῶρον καὶ τοποθετεῖται εἰς ὁποιανδήποτε καμπίναν ἄνευ οὐδεμιᾶς μεταβολῆς.

ΘΑΥΜΑ

Η ΝΕΑ ΜΗΧΑΝΗ

«SEG»

GAUMONT

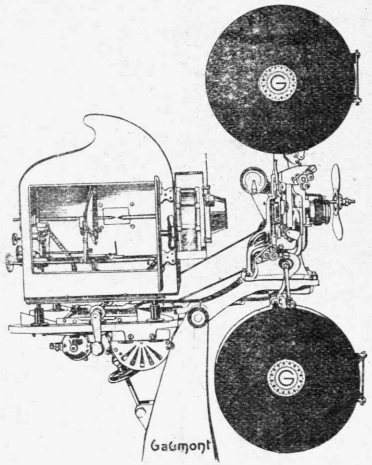

Εἶνε ἡ τελευταία μηχανικὴ ἐπινόησις

ΠΑΡΑΒΑΛΑΤΕ ΚΑΙ ΚΡΙΝΑΤΕ

Τιμαί, κατάλογοι καὶ σχέδια δωρεὰν τῷ αἰτοῦντι

Η ΣΙΝΕ ΟΡΙΑΝ

Εἶχεν ἀνέκαθεν ὡς ἀρχήν της νὰ ἀποφεύγῃ πάσῃ θυσίᾳ τὴν ἐκμετάλλευσιν ταινιῶν μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἑταιρίας ὁσονδήποτε καὶ ὁπωσδήποτε μεγάλης καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἀποφεύγῃ τὴν ἐνοχλητικὴν ἐπανάληψιν εἰς διαφόρους ρόλους τῶν ἰδίων ἠθοποιῶν καὶ ἐνίοτε καὶ τῶν ἰδίων σκηνοθετῶν.

Η ΣΙΝΕ ΟΡΙΑΝ ἐπεδίωξε πάντοτε τὴν ποικιλίαν καὶ δι' αὐτὸ περιλαμβάνει εἰς τοὺς καταλόγους της ἔργα

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΓΑΛΛΙΚΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΑΥΣΤΡΙΑΚΑ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΑ

ΙΔΟΥ ΛΟΙΠΟΝ Η ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΑΙΤΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝ ΟΙ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ ΚΑΙ ΙΔΙΑ ΕΚΕΙΝΟΙ ΕΞ ΑΥΤΩΝ ΠΟΥ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΝ ΑΠΟ ΣΕΙΡΑΣ ΕΤΩΝ ΕΙΡΓΑΣΘΗΣΑΝ ΚΑΙ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΜΕ ΤΗΝ **ΣΙΝΕ ΟΡΙΑΝ**

ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ ΛΟΓΟΣ. Η ΣΙΝΕ ΟΡΙΑΝ ΦΕΡΕΙ ΤΑΣ ΤΑΙΝΙΑΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΑ ΠΡΩΤΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΔΥΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥΣ **ΑΤΤΙΚΟΝ** ΚΑΙ **ΣΠΛΕΝΤΙΤ** ΚΑΙ ΕΙΝΕ ΥΠΟΧΡΕΩΜΕΝΗ ΝΑ ΕΚΛΕΞΗ ΤΑΣ ΚΑΛΥΤΕΡΑΣ ΤΑΙΝΙΑΣ· ΜΙΑ ΤΑΙΝΙΑ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ ΣΤΟ **ΑΤΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΣΠΛΕΝΤΙΤ ΔΕΝ ΕΙΝΕ ΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΕΙΝΕ ΤΑΙΝΙΑ**

ΑΔΥΝΑΤΗ

Η ΣΙΝΕ ΟΡΙΑΝ διαθέτει διὰ τοὺς ἐπαρχιακοὺς **Κινηματογράφους** ὁλόκληρον τὸ παλαιόν της στὸκ ἐκ **400** ταινιῶν τὸ ὁποῖον ἐνοικιάζει εἰς τιμὰς ἐκτὸς παντὸς συναγωνισμοῦ καὶ τὸ περισσεῦον στὸκ τῆς ἑταιρίας

ΠΑΡΑΜΑΟΥΝΤ

τὴν ἀποκλειστικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ταινιῶν τῆς ὁποίας ἔχει ἡ Σινὲ-Ὀριὰν

Ἐκτὸς τούτων ἡ ἐφετεινὴ σειρὰ νέων ταινιῶν 1928-1929 ἀνέρχεται ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς

ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ 70 ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ

αἱ ὁποῖαι προεβλήθησαν καὶ θὰ προβληθοῦν εἰς τὰ κινηματοθέατρα τῆς Σινὲ-Ὀριὰν. Τὸ περισσεῦον στὸκ τῆς Παραμάουντ ἀποτελεῖται ἀπὸ 120 ταινίας αὐτοτελῆ δράματα καὶ 75 μονοπράκτους καὶ διπράκτους κωμῳδίας.

Μεταξὺ αὐτῶν ἀναφέρομεν τὰς κυριωτέρας αἱ ὁποῖαι

ΕΙΧΟΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ

Τραγικὸ Ταγκό, Ξανθὴ ἢ Μελαχροινή, Κόμπρα, Τσάγκ, Ὑπὸ τὴν Σκιὰν τῆς Παγόδας, Αὐτοκρατορικὸν Ξενοδοχεῖον, Ἀπάχισσα τῆς Μονμάρτρης, Μπροστὰ στὸ θάνατο, Κρῖνο στὸ βόρβορο, Θλίψεις τοῦ Σατανᾶ, Κουραμπιές, Τρελλὴ Σουζάνα, Ἄσωτος υἱός, Ρὶφ καὶ Ρὰφ στὸ ναυτικό, Ἁμαρτωλοὶ στὸ Παράδεισο, Ἰὰν ἢ ἐπὶ Τάς, Συρματοπλέγματα, Μπῶ Ζέστ, Ἀπόκρυφα τοῦ Χαρεμιοῦ, Πλουσία Οἰκογένεια.

Ἡ ἐφετεινὴ παραγωγὴ 1928-1929 τῆς Σινὲ Ὀριὰν εἶνε πλουσιωτάτη καὶ εἰς εἶδος καὶ εἰς ἀριθμὸν ταινιῶν

ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝ ΜΕΡΙΚΑΣ

Ὅταν ἡ Σὰρξ ὑποκύπτει	μὲ	τὸν	Γιάνιγκς
Αἱ Πτέρυγες	»	τὴν	Κλάρα Μπόου
Τὸ Λυκόφως τῆς Δόξης	»	τὸν	Γιάνιγκς
Τὸ Διαμάντι τοῦ Τσάρου	»	»	Πέτροβιτς
Λευκὴ Σκλάβα	»	»	Γκοϊνταρὼβ
Ὁ θυλασσοκράτωρ	»	»	Τζὼν Μπάρουμορ
Ὁ Μικρός μου Ἀδελφὸς	»	»	Χάρολδ Λόϋδ
Βόλγα Βόλγα	Ἀνώνερον τοῦ Βαρκάρη τοῦ Βόλγα		
Κράουσταρκ	μὲ	τὴν	Νόρμα Τάλμαντζ
Νύκτες Σικάγου	»	»	Μπάνκροφτ
Κόλασις τοῦ Ἔρωτος	»	»	Ὄλγα Τσέχοβα
Ἡ ἐξομολόγησις	»	»	Πόλα Νέγκρι
Ἰδάνγοροδ	»	»	Ζακομπίνι - Γκάμπριο
Δόκτωρ Σαΐφερ	»	»	Πέτροβιτς
Κουρσάρος μὲ τὴ μάσκα	»	»	Ριχάρδο Κορ ἐξ
Ὁ Ἄγγελος τοῦ Ἐρέβους	»	»	Βίλμα Μπάνκυ
Ματαχάρι	ἡ γνωστὴ κατάσκοπος		
Ὑπὸ τὴ Σκιὰν τοῦ Χαρεμιοῦ	μὲ	τὸν	Λεὸν Ματὼ
Ὅταν τὰ Νειάτα διψοῦν	»	»	Μπριγκίττε Χέλμ
Οἱ Ναυτικοὶ κλπ. κλπ.	»	»	Ρόδ Λαρὸκ

Ὅλα τὰ ἔργα τῆς Σινὲ Ὀριὰν διαφημίζονται κατὰ τὴν προβολήν των εἰς τὸν Ἀθηναϊκὸν Τύπον καὶ ἡ διαφήμησίς των ἐξαπλοῦται εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος

ΚΥΡΙΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ

Μὴ βιάζεσθε νὰ κλείνετε συμβόλαια βασιζόμενοι εἰς μεγαλοσχήμους διαφημήσεις!

Ἐὰν τυχὸν δὲν εἶσθε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζητε οἱ ἴδιοι τὴν ἀξίαν τῶν ἔργων, συνεννοηθῆτε μὲ γνωστούς σας ἐν Ἀθήναις οἱ ὁποῖοι θὰ σᾶς ὑποδείξουν τὰ ὡραιότερα ἐξ αὐτῶν, τὰ ὁποῖα κατὰ 70 ο/ο προβάλλονται εἰς τὸ Ἀττικὸν καὶ Σπλέντιτ

Κατάλογοι καὶ ὅροι ἀποστέλλονται εἰς πρώτην ζήτησιν ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν τῆς Σινὲ Ὀριὰν Ἐδουάρδου Λῶ 7, καὶ ἀπὸ τὸ Πρακτορεῖον τῆς Σινὲ-Ὀριὰν

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ· *ὁδὸς Βενιζέλου 3, Μέγαρον Μπουρλᾶ*

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΔΩΡΟΘΕΑΣ ΜΠΟΥΘ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡ. ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Ὄρθιος ἐμπρὸς εἰς τὸ παράθυρον τοῦ γραφείου τὸ ὁποῖον μόλις ποὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἶχεν ἀνοιξει εἰς τὸ Λονδῖνον, ὁ Τζέρολδ Γκαίρισων, «ἐμπεριεργνώμων ἐγκληματολόγος», ἐθεᾶτο τὴν ἀπέραντον ἔκτατιν τῶν στενῶν τοῦ Ἄστεως. Εἰς τὸ πρόσωπόν του διέκρινε κανεὶς τὴν αὐτοπεποίθησιν.

Μόλις ποὸ ἑνὸς ἔτους ἐτα᾽εἴωσε τὰς σπουδάς του καὶ εὑρίσκετο τώρα εἰς τὸ Λονδῖνον διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν τύχην του. Ἦτο ἄγνωστος εἰς τὴν μεγάλην πόλιν, εἶχε τὴν δραστηριότητα καὶ τὸ ἠν βεβαιότητα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν του, ὥστε ἦτο ἀποφασισμένος νὰ πολεμήσῃ κάθε ἐναντιότητα τῆς τύχης καὶ νὰ μὴ ὑπισθοχωρήσῃ πρὸ τῶν ἐμποδίων. Εἶχε τὴν γνώμην ὅτι περισσότερον καὶ ἀπὸ τὰς τυχαίας συμπτώσεις, περισσότερον καὶ ἀπὸ τὰς κατὰ τρόπον ἐμπειρικὸν διεξαγομένας ἀνακρίσεις δύναται τις ν᾽ ἀνακαλύψῃ τὰ αἴτια καὶ τὸν δράσην οἱουδήποτε ἐγκλήματος, διὰ τῆς λογικῆς. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι δὲν ἐκέφθη αὐτὸς πρῶτος νὰ ἐκλέξῃ ὡς στάδιον τὴν ἐγκληματολογίαν. Ἐρασιτεχνικῶς μόνον ἠσχολεῖτο εἰς αὐτὴν πρίν, μία ὅμως ἐπιτυχία του εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ κλέπτου κάποιας διαθήκης, διὰ τὴν ὁποίαν ἐνδιεφέρετο ὁ φίλος του δικηγόρος Δόναλδ Δόγλαν, ἔπεισε τὸν τελευταῖον τοῦτον περὶ ἱκανότητος καὶ τῶν προσόντων τοῦ Τζέρολντ. Ὁ Δόναλδ λοιπὸν τὸν συνεβούλευσεν, ἀντὶ ἄλλου ἐπαγγέλματος, νὰ ἀνοίξῃ γραφεῖον «ἐγκληματολογίας».

Ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας, κατὰ τὰς ὁποίας ἦτο ἀνοικτὸν τὸ γραφεῖον, οὐδεὶς πελάτης εἶχε παρουσιασθῆ. καμμία «ὑπόθεσις» δὲν εἶχεν ἀνατεθῆ εἰς τὸν Τζέρολντ. Αὐτὸ ὅμως δὲν τὸν ἀπήλπιζεν. Εἶχε πεποίθησιν εἰς τὸ μέλλον καὶ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν προσπαθειῶν του.

Ἀφῆκε τὸ παράθυρον καὶ ἤρχισε περιπατῶν εἰς τὸ γραφεῖον του. Κάθε φορὰν ἔριπτε βλέμμα εἰς τὴν ὑαλίνην θύραν, ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ μέρους τῆς ὁποίας ἦτο γραμμένον, μὲ ὡροῖα κεφαλαῖα, τὸ ὄνομα καὶ ἡ ἰδικό της του. Ἔξοφνα, μία ἀκιὰ διεγράφη ἐπὶ τῆς θύρας. Κάποιος εὑρίσκετο εἰς τὸν προθάλομον. Ἐπί τινας στιγμής, ἡ σκιὰ ἔμεινεν ἀκίνητος, ὡς ἐὰν ὁ νοεσλῶὼν ἐδίσταζεν ἐὰν ποέπει νὰ εἰσέλθῃ εις τὸ γροφεῖον. Ἔπειτα, ὁ ἄγνωστος ὤθησε τὴν θύραν.

Ὁ Τζέρολντ εἶδε τότε νὰ εἰσέρχεται μία νέα ἐξόχου καλλονῆς, μὲ καστανὰ μάτια, ἐνδυμένη κομψότατα, καὶ τῆς ὁποίας τὸ πρόσωπον ἐφανέρωνε ζωηρὸν συγκίνησιν.

Ἡ νέα ἐστάθη εἰς τὸ μέσον τοῦ γραφείου, γωρὶς νὰ δύναται νὰ προχωρήσῃ. Ἐκοκκίνιζε καὶ ὠχρία ἐναλλάξ, προσεπάθει νὰ δείξῃ ἠρεμίαν, ἀλλὰ δὲν κατώρθωνε νὰ ἀρθρώσῃ λέξιν. Ἡ ἐντύπωσις τοῦ Τζέρολντ ἦτο ὅτι ἡ ὡραία ἄγνωστος ἤρχετο δι᾽ ὑπόθεσιν ἐξόχως σοβαράν. Ἡ ἄγνωστος, ἀφοῦ ἐπί τινας στιγμὰς προσήλωσε τὸ βλέμμα της εἰς τὸ δάπεδον, ὡς φοβουμένη ν᾽ ἀντιμετωπίσῃ τὸν Τζέρολντ καὶ τὴν ἀνάγκην ἐξηγήσεως τοῦ σκοποῦ τῆς ἐπισκέψώς της, ἔστρεψε τέλος τοὺς ὀφθαλμούς της πρὸς τὸν νέον καὶ τὸν ἐκύτταξεν. Ἡ μορφὴ τοῦ νέου, δεικνύουσα ἀποφασιστικότητα, δὲν εἶχε τίποτε τὸ σκληρόν Ἦτο ἐξ ἐναντίας συμπαθεστάτη. Τὰ χαρακτηριστικά του ἦσαν κανονικὰ καὶ τὰ μάτια του τακτικὰ καὶ γεμάτα καλωσύνην. Τελείως ξυρισμένος, μὲ μαλλιὰ καστανά, ὑψηλός, μὲ ἔκφρασιν γλυκεῖαν ὁ Τζέρολντ κατέκτα ἐκ πρώτης ὄψεως.

— Εἶσθε ὁ κ. Γκαίρισων; ἠρώτησε τέλος ἡ νέα.

— Μάλιστα, κυρία. Λάβετε τὸν κόπον νὰ καθίσετε.

Ἡ ἄγνωστος ἐκάθισε πλησίον τοῦ γραφείου καὶ ἐξηκολούθει νὰ παρατηρῇ κατὰ πρόσωπον τὸν Γκαίρισων, ὡς ἐὰν ἤθελε νὰ νικήσῃ κάποιο ὑπόλοιπον δυσπιστίας. Τέλος ὡμίλησεν:

— Ἔρχομαι νὰ ζητήσω τὰς ὑπηρεσίας διὰ μίαν ὑπόθεσιν πολὺ περίπλοκον. Ἐννοῶ ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ δὲν εἶνε τῆς εἰδικότητός σας, ἐπειδὴ ὅμως ἀσραλῶς θὰ ἔχετε πολλὰς γνωριμίας εἰς τὸ Λονδῖνον, πιθανῶς θὰ εἶσθε εἰς θέσιν νὰ μοῦ ὑποδείξετε κανένα τίμιον ἄνθρωπον... Ἔρχομαι δι᾽ ὑπόθεσιν πολὺ λεπτὴν -προσέθεσε μὲ κάποιον δισταγμὸν— ἀφοῦ ἐπισκέφθην ἄλλα γραφεῖα. Ἀλλὰ οἱ εἰδικοί, αὐτοὶ ποῦ ἀναλαμβάνουν παρομοίας ὑποθέσεις, δὲν μοῦ ἐνέπνευσιν ἐμπιστοσύνην... Λυποῦμαι ὅτι δὲν ἔχετε γνωριμίας, διότι ἡ ὑπόθεσις διὰ τὴν ὁποίαν ἦλθα εἶνε σοβαρά...

— Ἐὰν ἀκούσω περὶ τίνος πρόκειται, πιθανῶς νὰ κατορθώσω νὰ σᾶς φανῶ χρήσιμος, εἶπεν ὁ Τζέρολντ.

Ἡ νέα ἐχαμήλωσε τὸ βλέμμα καὶ ἐσιώπησεν. Ἦτο ἀναποράσιστος.

Ὁ Τζέρολντ τὴν παρετήρει ἔκπληκτος. Ἐσκέπτετο ὅτι εἰς ὅλην τὴν ζωήν του δὲν εἶδεν ὡραιοτέραν γυναῖκα. Κάτοια ἀόριστος ἐλπὶς ἐγεννᾶτο μέσα του, ὅτι ἡ νέα θὰ ἐγίνετο πελάτις του, ἴσως κἄτι πλέον, φίλη του.

Ἐπί τινας στιγμὰς, ἡ νέα ἐδίστασεν ἀκόμη. Ἡ ἔκφρασίς της ἤλλασε καθ᾽ ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα, καὶ κάθε ἀλλαγὴ τῆς φυσιογνωμίας της ἔδιδε νέαν χάριν.

— Ἄς εἶναι, εἶπεν ἐπὶ τέλους. Πιστεύω ὅτι, ἂν θελήσετε, ἠμπορεῖτε νὰ μοῦ παράσχητε τὴν ὑπηρεσίαν ποῦ θὰ σᾶς ζητήσω.

— Τοὐλάχιστον, θὰ εἶμαι εὐτυχὴς νὰ προσπαθήσω, εἶπεν ὁ Γκαίρισων, ὡς διὰ νὰ τὴν ἐνθαρρύνῃ.

Ἡ ἄγνωστος ἐσιώπησε πάλιν ἐπί τινας στιγμὰς καὶ ἔπειτα, ὡς ἐὰν συνεκέντρωσεν ὅλον τὸ θάρρος της, εἶπεν ἀποτόμως:

— Ἠμπορεῖτε νὰ μοῦ εὕρετε ἕνα σύζυγον;

Ὁ Γκαίρισων τὴν προσέβλεψεν ἔκπληκτος.

— Ὄχι σύζυγον ἀληθινόν, ἐξηκολούθησεν ἡ νέα, ἡ ὁποία ἀντελήφθη τὸ λάθος της, ἀλλὰ ἕνα νέον τίμιον καὶ μὲ τρόπους καλοὺς, ὁ ὁποῖος θὰ ἤθελε νὰ παίξῃ τὸν ρόλον αὐτὸν δι᾽ ὀλίγον καιρόν. Δι᾽ αὐτόν, τὸ ζήτημα θὰ εἶνε ὑπόθεσις καθαρῶς ἐμπορική. Θὰ ἐργασθῇ ὡς ὑπάλληλος, καὶ τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ ὑπηρεσίαι του δὲν θὰ χρειάζωνται πλέον, θα ἐξαφανισθῇ τῆς σκηνῆς ἀμέσως παὶ τελείως. Γνωρίζετε κανένα διατεθειμένον νὰ δεχθῇ τὴν θέσιν αὐτήν; Διότι περὶ θέσεως πρόκειται κατ᾽ οὐσίαν. Ὅσον ἀφορᾶ τὸν μισθόν, δέχομαι ὅ,τι ὁρίσετε σεῖς.

Ἐνῶ ἡ νέα ὡμίλει, ἡ φυσιογνωμία της ἠλλοιοῦτο. Ὁ τόνος τῆς φωνῆς της ἐπίσης ἐδείκνυον ἀνησυχίαν, ἡ ὁποία ὁλοὲν ηὔξανεν.

— Ἐννοῶ περὶ τίνος πρόκειται, εἶπεν ὁ Γκαίρισων, ἀλλὰ πιστεύω ὅτι δὲν θὰ μοῦ εἶνε δυνατὸν νὰ σᾶς εὕρω ἄνθρωπον ὅπως τὸν ζητεῖτε.

— Δὲν γνωρίζετε κανένα ὑπάλληλον ἢ ὁπωσδήποτε κανένα νέον, ὁ ὁποῖος μόλις ἀρχίζει τὸ στάδιόν του, ποῦ νὰ θέλη νὰ κερδίσῃ χρήματα; Πληρώνω ἑκατὸν λίρας. Δὲν θὰ χρειασθῶ, ἄλλως τε, τὰς ὑπηρεσίας του παρὰ δι᾽ ὀλίγον καιρόν.

— Λυποῦμαι... Δὲν γνωρίζω κανένα.

Ἡ ἐπισκέπτις τὸν ἐκύτταξε κατάματα.

— Δὲν γνωρίζετε κανένα; Ἀπολύτως κανένα: Οὔτε ὑπάλληλον, οὔτε ἄλλον, ποῦ νὰ ἀρχίζῃ τώρα τὸ στάδιόν τον;

Χωρὶς ν᾽ ἀντιληφθῇ τί ὑπενόει ἡ ἐπισκέπτις του, τῆς ἀπήντησε: «Κανένα»! Τότε ἐκείνη, μὲ ἀποφασισικότητα, εἰς τὸν τόνον καὶ εἰς τὴν ἔκφρασιν, ὡς ἐὰν εἶχε γνώσῃ διότι δὲν ἀντελήφθη τί ἤθελε νὰ εἴπῃ τὸν ἠρώτησεν:

— Εἶσθε νυμφευμένος;

Ἐκεῖνος ἀπήντησεν ἀρνητικῶς.

— Τότε τί σᾶς ἐμποδίζει νὰ δεχθῆτε σεῖς; τὸν ἠρώτησεν πάλιν ἐκείνη.

Αἱ λέξεις αὐταὶ κατέπληξαν τὸν Γκαίρισων. Κεραυνὸς

ἂν ἔπιπτε δίπλα του δὲν θὰ τοῦ ἔκαμνε τόσην ἐντύπωσιν.

— Μοῦ προτείνατε ν᾽ ἀναλάβω ἐγὼ τὸν ρόλον αὐτόν; Νὰ ἐμφανισθῶ ὡς σύζυγός σας;

— Ἀκριβῶ ἀπήντησεν ἡ νέα, χωρὶς νὰ ταραχθῇ. Διατί ὄχι; Διατί ὄχι; Σεῖς θὰ κερδίσετε χρήματα, ἐνῶ εὑρίσκεσθε εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ σταδίου σας. Ἐγὼ, ἐξ ἄλλου ἔχω ἀνάγκην τῶν ὑπηρεσιῶν σας.

Ὁ Τζέρολντ ἐσηκώθη, ἐστάθη ἐπ᾽ ὀλίγον ἐμπρὸς εἰς τὸ παράθυρον καὶ ἔριψε ἓν βλέμμα πρὸς τὰ ἔξω, ἔπειτα δὲ ἐπεστρεψεν εἰς τὴν θέσιν του καὶ ἐκάθισεν. Ἡ προσοχὴ τῆς νέας τὸν ἐφαντάσθη, ἀλλὰ πολὺ περισσότερον τὸν ἐτάραττεν ἡ κολλονή της Τὸν κατελάμβανεν ὁλονὲν περισσότερον ἡ ἰδέα ὅτι ἐὰν ἐδέχετο τὴν πρότασιν της, κατ᾽ ἀνάγκην θὰ τὴν ἔβλεπε συχνά, θὰ τὴν ἐγνώριζε καλλίτερον καὶ θὰ συνεδέετο μαζύ της. Ἀντεπαλαμβάνετο ὅμως ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐνεργήσῃ μὲ κάποιαν περίσκεψιν.

— Πρέπει, ὁπωσδήποτε νὰ γνωρίζω.., εἶπε δειλά.

— Τί πρέπει νὰ κάμετε; τὸν διέκοψεν ἡ νέα. Πολὺ εὔκολον. Θ᾽ ἀφήσετε νὰ θεωρῆσθε ἀπὸ ὅλους ὡς νόμιμος σύζυγός μου—προσωρινῶς ἐννοεῖται, προσέθεσε μετὰ στιγμὴν δισταγμοῦ.

— Νὰ θεωρῶμαι νόμιμος σύζυγός σας; Ἀπὸ ποῖον; Ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς σας;

— Δὲν ἔχω οὔτε γονεῖς, οὔτε ἀδελφούς. Μόνον κάποιους μακρυσμένους συγγενεῖς. Σύμφωνοι; Δέχεσθε τὸ πεσὸν ποῦ εἶπα;

Ὁ Τζέρολντ δὲν ἀπήντησεν. Ἦτο νευρικός. Ἐσηκώθη πάλιν ἐβημάτισεν ἐπ᾽ ὀλίγον καὶ ἔπιπα ἐστάθη πρὸ τῆς ἐπισκέπτιδος.

— Ἀλλὰ ἕως τώρα δὲν μοῦ εἴπατε τὸ ὄνομά σας, τῆς εἶπεν.

Ἐκείνη, ἀντὶ ἀπαντήσεως, τοῦ ἔδωκε τὸ ἐπισκεπτήριόν της, τὸ ὁποῖον ἔφερε τὸ ὄνομα: «Κυρία Τζέρλντ Φαίαρφαξ», μὲ κάποιαν διεύθυνσιν εἰς τὸ Κενσιγκτων.

— Τὸ ὄνομα αὐτὸ εἶνε ἰδικόν σας; τὴν ἠρώτησε. Διὰ νὰ παίξῃ τὸν ρόλον μου, πρέπει νὰ εἶμαι κυρία πληροφορημένος. Δὲν ἔχετε ἄλλο ὄνομα, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ γνωρίζω;

—Ἄλλο ὄνομα; Ἐὰν δέχεσθε... τὴν κατάστασιν, ἀπήντησεν ἡ νέα, ἴσως θὰ εὑρεθῆτε εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ μὲ καλῆτε μὲ τὸ μικρόν μου ὄνομα Ὀνομαζομαι Δωροθέα.—Δωροθέα Μπούθ, προσέθεσε μετὰ στιγμὴν σιγῆς. Αὐτὸ μόνον ἠμπορῶ νὰ σᾶς εἴπω.

Ἐπ᾽ ὀλίγον ἐράτησε σιωπή. Ὁ Τζέρολν ὑπελόγιζε τὰς σιβύνας τὰς ὁποίας θὰ ἀνελάμβανεν, ἐνῶ ἡ Δωροθέα ἀνέμενε μετὰ προφανοῦς συγκινήσεως ἀπάντησιν.

Κτύπημα εἰς τὴν θύραν ἐξάφνισε καὶ τοὺς δύο. Ὁ ταχυδρομικὸς διανομεὺς εἰσῆλθε καὶ ἀφῆκεν ἐπὶ τῆς τραπέζης δύο ἐπιστολάς. Ἔπειτα ἠκούσθησαν τὰ βήματα εἰς τὸν διάδρομον.

Ὁ Γκαίρισων ἔλαβε τὰς δύο ἐπιστολάς. Ἡ πρώτη ἦτο μία ἀπὸ τὸς ἐγκυκλίους, τὰς ὁποίας εἶχε στειλῃ πρὸς διαφόρους νομικούς, ὅταν ἤνοιξε τὸ γραφεῖον του καὶ ἡ ὁποία τῷ ἐπεστρέφετο, μὲ τὴν σημείωσιν «ἄγνωστος». Εἶχε σταλῆ πρὸς τινα συμβολαιογράφον εἰς Παλιάν, ὡς ἐμφαίνεται, διεύθυνσίν του, διότι διάφοροι ἄλλοι εἶχον γροφῆ ἐπὶ τοῦ φακέλλου. Τῆς ἄλλης ἐπιστολῆς ἡ δεύθυσις ἦτο γραμμένη μὲ γραφομηχανήν. Ὁ Τζέρολντ ὅμως ἦτο τὴν στιγμὴν ἐκείνην πολὺ ἀπησχολημένος. Την ἔπηρε, τὴν ἐκύτταξε καὶ ἔπειτα τὴν ἐτοποθέτησε πλησίον τῆς ἐγκυκλίου.

—Ὁπωσδήποτε, εἶπεν, ἐὰν δεχθῶ πρέπει νὰ γνωρίζω κἄτι περισσότερα ἀπὸ ὅ,τι μοῦ εἴπατε. Πότε πρέπει νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ἐνυμφεύθημεν;

—Τὸς 10 τοῦ παρελθόντος μηνός.

—Καὶ ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη, πῶς θὰ τὸ ἀποδείξωμεν;

—Ἔχω τὸ πιστοποιητικὸν τοῦ γάμου.

—Ὥστε εἶσθε νυμφευμένη πραγματικῶς;

—Ἀρκεῖ ὅτι ἔχω τὸ πιστοποιητικόν.

—Πολὺ καλά. Ὑποθέτω κι᾽ ἐγὼ ὅτι ἀρκεῖ. Εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ὅμως αὐτὸ θὰ ὑπάρχῃ ἓν ὄνομα ἀνδρός; Πρέπει νὰ δεχθῶ τὸ ὄνομα αὐτό;

—Φυσικά. Τὸ ὄνομά σας θὰ εἶναι Τζέρολντ Φαίαρφαξ. Ἀκριβῶς; ἤλθα σὲ σᾶς διότι εἰς τὴν περίστασιν βοηθεῖ καὶ τὸ μικρὸν ὄνομα.

Ὁ Γκαίρισων ἐσηκώθη καὶ περιπάτησεν ἐπί τινας στιγμὰς ἀνήσυχος, ἀμφιταλαντευόμενος. Ἡ κυρία Φαίαρφαξ τὸν παρηκολούθει μὲ τὸ βέμμα της. Τέλος, ὁ νέος ἐσταμάτησεν. Ἐραίνετο ὡς λαβὼν μίαν ἀπόφασιν.

— Μὰ ἤθελα πολὺ νὰ σᾶς ὑπηρετήσω, δεσποινίς Μπούθ... κυρία Φαίαρφαξ, ἤθελα νὰ πῶ, ἀλλὰ πρέπει νὰ σᾶς ὁμολογήσω ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὐτή, ὅπως παρουσιάζεται, δὲν μ᾽ ἐνθουσιάζει. Ἔως τώρα, δὲν γνωρίζω ἂν εἶχθε πραγματικῶς νυμφευμένη ἢ ὄχι, καὶ φαίνεται ὅτι δὲν θέλετε νὰ μὲ διαφωτίσετε ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Θέλετε τοὐλάχιστον νὰ μοῦ πῆτε διὰ ποῖον λόγον πρέπει νὰ παίξω τὸν ρόλον τοῦ συζύγου σας;

— Προτιμῶ νὰ μὴ θίξωμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ ζήτημα αὐτό. Ἄλλως τε, ὅλη αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις δὲν θὰ διαρκέσῃ πλέον τοῦ ἑνὸς ἢ δύο μηνῶν.

Ἡ νέα ἀντελήφθη ὅτι ἡ δυσπιστία της αὐτὴ ἐπείραζε τὸν Γκαίρισων. Ἐπιχείρησε ὅθεν νὰ μετριάσῃ τὴν ἐντύπωσιν.

— Ἐννοῶ, εἶπεν, ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ ἱστορία σᾶς φαίνεται παράδοξις. Κ᾽ ἐγὼ ἀκόμη δὲν ἠμπορῶ νὰ νοήσω πῶς ἀνεμίχθην εἰς αὐτήν. Ὁπωσδήποτε, δὲν ἔχω κανένα ἄλλον νὰ μὲ βοηθήσῃ.

Ὁ Τζερολντ ἐφαίνετο συγκεκινημένος. Ἡ νέα τοῦ ἐνέπνεε συμπάθειαν.

— Ἔχει καλῶς, εἶπεν ἀποφασισμένος νὰ δεχθῇ. Δὲν πρόκειται νὰ ἐξετάσω τώρα ποῖα ἐτακόλουθεῖ ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ ἡ ἀνάμιξίς μου. Πότε θέλετε ν᾽ ἀρχίσω;

Τὸ πρόσωπον τῆς νέας ἔλαμψεν ἀπὸ χαράν.

— Πρὸ παντός, ἀπήντησε, πρέπει νὰ εἰδοποιήσω τὸν συμβολαιογράφον μου. Θὰ τοῦ φανῇ παράδοξον πῶς ἄρνησα τόσο.

— Ὥστε θέλετε ν᾽ ἀρχίσω ἀμέσως τὸν ρόλον μου; Πῶς ὀνομάζεται ὁ συμβολαιογράφος σας;

— Στέφανος Θρόουμπριζ.

Τὸ ὄνομα αὐτὸ δὲν ἦτο ἄγνωστον εἰς τὸν Γκαίρισων. Μόλις τὸ εἶχε διαβάσει εἰς τὸ φάκελλον τῆς ἐγκυκλίου, ἡ ὁποία τοῦ ἐπεστροφη, ἀνεπιδοτος. Ἐπῆρε τὴν ἐγκύκλιον καὶ ἔδειξε τὴν διεύθυνσιν εἰς τὴν νέαν.

—Αὐτὸς εἶνε, εἶπεν ἐκείνη. Θέλετε τὴν διεύθυνσίν του;

—Ἡ σύμπτωσι αὐτὴ μᾶς εὐκολύνει πολύ. Θ᾽ ἀνοίξω τὸν φάκελλον μὲ τὸν ἀτμόν, χωρὶς νὰ τὸν σχίσω. Θὰ βάλω μέσα τὸ γράμμα σας ἀντὶ τῆς ἐγκυκλίου καὶ θὰ γράψω τὴν νέαν διεύθυνσίν του. Θὰ τὸ ταχυδρομίσω καὶ ἔτσι ὁ συμβολαιογράφος σας, ὅταν ἰδῇ τόσας ἐπιγραφάς, θὰ ἐκπλαγῇ ἐπειδὴ πληροφορεῖται τόσον ἀργὰ τὸν γάμον σας.

Τῆς ἔδωκε χαρτὶ καὶ ἡ νέα ἔγραψε τὴν ἐπιστολήν. Ἔπειτα, ἐσηκώθη καὶ, παίζουσα μὲ το χειρόκτιόντης, χωρὶς νὰ κυττάζῃ, ἠρώτησεν:

— Ἠμπορῶ νὰ πληρώσω τώρα σαράντα λίρες, ἃς ποῦμε, ὡς προκαταβολήν;

— Ὅπως θέλετε. (Ἀκολουθεῖ)

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

—Εἰς τὰ «Περίφημα ψεύδη τῆς Νίνας Πέτροβιας» τὸ νέο φίλμ τοῦ Χάνς Σβάρτς τῆς παραγωγῆς Πόμμερ τῆς U F.A. προσελήφθη δι᾽ ἕνα ρόλον ὁ διάσημος πέρσης καλλιτέχνης Ἄρθυ Βάρταν. Ὡς γνωστὸν ἡ Βριγίττη Χέλμ καὶ ὁ Β. Βίρντ κρατοῦν τοὺς κυρίους ρόλους.

—Μία Γαλλο-βουλγαρικὴ κινηματογραφικὴ ἑταιρεία, «γυρίζει» κατ᾽ αὐτὰς ἐν Σόφια τὸ φίλμ «Εὔθυμη Βουλγαρία».

—«Ἡ τρελλὴ συντροφιὰ» εἶνε ὁ τίτλος τοῦ νέου φίλμ τῆς Κλάρας Μπόου διὰ τὴν Παραμάουντ.

—Ὁ Ραμὸν Νοβάρρο θὰ πρωταγωνιστήσῃ εἰς τὸ φίλμ τῆς Metro «Ὁ εἰδωλολάτρης».

— Τὸ νέο φίλμ τῆς Μαρίας Κόντα διὰ τὴν Fisrt National «Ἡ κωμωδία τῆς ζωῆς» σκηνοθετεῖ ὁ Ἀλέξανδρος Κόντα, ὅστις ὡς γνωστὸν ἀποκλεισικῶς; ὁ ἐδόν «γυρίζει» φίλμ τῆς ΜπίλλυΝτόβ. Εἰς τὸν ἀνδρικὸν ρόλον ὁ Μίλτον Σίλς.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Ζωηρωτάτη ἡ κίνησις εἰς τοὺς κινηματογράφους κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα. Ἰδίως κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν ὁ συνωστισμὸς ἦτο ἀπερίγραπτος, τὰ δὲ ταμεῖα ἠναγκάζοντο νὰ μὴ ἐκδίδουν εἰσιτήρια καὶ αἱ εἰσπράξεις ἐπομένως ἦσαν ἀρκετὰ ἱκανοποιητικαὶ διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις.

***

Μὲ τὸ παρὸν τεῦχος ὁ «Κινηματογραφικὸς Ἀστὴρ» κλείει τὸ πέμπτον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς του. Πέντε ἐτῶν ἀγῶνας, ποὺ μόνον ὁ ἱδρυτής του εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἀντιληφθῇ τὸ μέγεθος. Ἐν τούτοις παλτίων διαρκῶς κατόρθωσε τὸ ἀγαπημένο περιοδικὸν τῶν φίλων καὶ ἐπιχειρηματιῶν τοῦ Κινηματογράφου νὰ σταθῇ καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον νὰ παρέχῃ τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὴν ἑβδόμην ἐφετινήν.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ ὀφείλομεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων νὰ εὐχαριστήσωμεν μὲ τὴν καρδιά μας καὶ τοὺς ἀγαπητοὺς φίλους ἀναγνώστας καὶ ὑποστηρικτάς μας ἄνευ τῶν ὁποίων ἀσφαλῶς οὐδὲν θὰ κατορθοῦτο.

***

Ὁ ἱδρυτὴς καὶ διευθυντὴς τοῦ «Κινηματογραφικοῦ Ἀστέρος» κ. Οἰκονόμου, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς εἰς το ἔκτον ἔτος εἰσόδου τοῦ περιοδικοῦ μας θὰ περιοδεύσῃ μετὰ δεκαπενθήμερον περίπου ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ γνωρίσῃ προσωπικῶς καὶ εὐχαριστήσῃ πάντας τοὺς φίλους καὶ ὑποστηρικτὰς τοῦ περιοδικοῦ μας, θὰ ἀρχίσῃ δὲ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὴν περιοδείαν του ἀπὸ τας νήσους τοῦ Αἰγαίου μεταβαίνων εἰς Χίον, Σάμον, Μυτιλήνην κ.λπ., ἐκεῖθεν δὲ εἰς Κρήτην, Ἐπτάνησον, Μακεδονίαν, Θράκην, Θεσσαλίαν, Πελοπόνησσον κ.λπ.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Κινημ. *Ὀλύμπια.* Μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν προεβλήθη «ὁ Γιάννης καὶ τὸ Τσάρλεστον» μὴ τὴν ἔξοχον Λάουραν Λαπλάντ. Ἐπίσης ἡ πτῆσις τοῦ πηδαλιουχουμένου «Κόμης Ζέπελιν» τοῦ ἱστορικοῦ ταξειδίου ἀπὸ Βερολῖνον εἰς Ν. Ὑόρκην καὶ τανάπαλιν.

Κινημ. *Σπλέντιτ.* Προεβλήθη τὸ ἔργον «ὁ Κουρσάρος μὲ τὴν Μάσκα» μὲ τὸν Ριχ. Κορτές, ἐπίσης καὶ ζουρνάλ ἀπὸ τὰ παγκόσμια ἐπίκαιρα γεγονότα.

Κινημ. *Φῶς.* Ἀπὸ τῆς Δευτέρας προεβλήθη τὸ «Στοιχειωμένο κεράβι» ἀπὸ δὲ τῆς Πέμπτης «Μέσα σεὴν Κόλασι» μὲ τὴν Παυλίνα Στάρκ.

Κινημ. *Ἠλύσσια.* Προεβλήθησαν τὰ ἑξῆς ἔργα: «Τὸ μαστίγιον» «Χαλύβδινα πουλιά» καὶ «Μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ θαλάσσης» ἅπαντα συνοδευόμενα ὑπὸ τῆς ἀπεραιτήτου κωμωδίας. *Ε. Βρυέννιος*

Ν. ΚΟΚΚΙΝΙΑ

Κινημ. *Ἥλιος.* Προεβλήθησαν: «Ἡ δόξα τοῦ Ναπολέοντος» μὲ τὸν Ἕλληνα καλλιτέχνην Ξάνθην καὶ ὁ «Λέων τῆς Μογγολίας» μὲ τὸν Ἰβὰν Μοζοῦκιν.

Κινημ. *Κρυστάλ.* Προεβλήθησαν: «Ἀγάπη Ζοζάκου» καὶ τὸ «Καραβάλι τῆς Βενετίας» μὲ τὴν Ζικομπίνι. Ἐπίσης καὶ ἡ ταινία τῆς πάλης Λόντου καὶ Ζμπίσκο.

Κινημ. *Ἐκλαίρ.* Προεβλήθησαν: «Ἐπικίνδυνη στιγμὴ» μὲ τὸν Ἀλτίνι καὶ «Εὔθυμη χήρα» μὲ τὸν Τζὼν Ζιλμπὲρτ καὶ Μουρραίη.

Κινημ. *Φοῖνιξ* Προεβλήθησαν: «Ἡ Ἀρματοδρομία» ὁ «Ἀτρόμητος Καβαλλάρης» καὶ ἡ «Τρομοκρατία τῶν ληστῶν».

Κινημ. *Ἀλάμπρα.* Προεβλήθησαν «Τὸ Σταχτὶ Φάντασμα» καὶ ἄλλα ἐπεισοδιακά.

Κινημ. *Νέα Σμύρνη.* Προεβλήθη τὸ ἀστυνομικὸν «Ἄσσος Μπαστοῦνι». *Ἰωακ. Α. Βιζυηνός*

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Κινημ. *Διονύσια.* Ἐπρόκειτο νὰ προβληθῇ τὸ ἔργον «Δὸν Ζουὰν» ἀλλὰ λόγῳ καθυστερήσεως τῆς ταινίας, προεβλήθη τὸ ἔργον «Φαζίλ».

Κινημ. *Λ. Πύργου.* Προεβλήθη μὲ ἐπιτυχίαν «Ὁ Θαλασσοκράτωρ» μὲ τὸν Τζὼν Μπάρρυμορ. Κατὰ τὰ διαλείμματα τὰ Κολουτάκια.

Κινημ. *Παλλάς.* Προεβλήθη «Ὁ φοιτητὴς τῆς Πράγας» μὲ τὸν Κόνραδ Φάϊντ.

Κινημ. *Ἀθήναιον.* Τιμητικὴ ἑσπερὶς μὲ τὸ ἔργον «Ἡ ἐρωμένη τῆς Α. Υ.». Κατὰ τὰ διαλείμματα τραγούδια καὶ χορὸς ἱσπανικὸς μὲ τὸ τρίο Σιβαρίττας.

Κινημ. *Πατέ.* Τιμητικὴ ἑσπερὶς μὲ τὸ ἔργον «Ὁ κίτρινος κοῖνος» εἰς τὸ ὁποῖον πρωταγωνιστεῖ ἡ ὡραία Μπέλλυ Ντόβ. Ἐπιτυχία ἀφάντασος.

Κινημ *Μοδέρν.* Προεβλήθη τὸ ἐπεισοδιακὸν «Ἡ συμμορία τῶν ἑπτὰ» ὡς καὶ ἡ συνέχεια τῆς ταινίας «Μυστηριώδης ἀδάμας».

Κινημ. *Ἀττικόν.* Οὐδεμιᾶς φειδομένη θυσίας, ὁ κινηματογράφος οὗτος προέβαλε τὴν ταινίαν «Ζήτω τὰ σπόρ». Ἡ αἴθουσα αὕτη ἀπολυμαίνεται τακτικῶς μὲ τὸ ἀπολυμαντικὸν ἄρωμα Perulina.

Κινημ. *Κεντρικόν.* Προεβλήθη τὸ ἔργον «Μιὰ γροθιὰ καὶ κάτω».

Κινημ. *Ὀλύμπια.* Προεβλήθησαν «Ἡ ματωμένη γαρδένια» καὶ συνέχειαι ἐπεισοδιακῶν. Γ. Φ.

ΠΑΤΡΑΙ

Κινημ. *Πάνθεον* (Αἴθουσα). Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Ὁ ὡραῖος ποίκτης» καὶ ἡ «Σενορίτα» μὲ τὴν Μπεμπὲ Ντάνιελς μὲ σχετικὴν ἐπιτυχίαν. Προσεχῶς «Ἀνάστασις».

Κινημ. *Πάνθεον* (Τοράτσα). Προεβλήθησαν «Ὁ ἀστραπιαῖος καβαλλάρης» εἰς δύο ἐποχάς, «Ὁ ὡραῖος παίκτης» καὶ «Ἡ ἐξομολόγησις». Προσεχῶς «Στὴ σκιὰ τοῦ χαρεμιοῦ».

Κινημ. *Ἰντεάλ.*. Προεβλήθησαν «Ὁ ἀετὸς τῆς Ἱσπανίας», «Ὁ φοιτητὴς τοῦ ντάνσιγκ» καὶ «Ὁ χαλύβδινος ἄνθρωπος». Προσεχῶς «Ἡ Κάρμεν τοῦ Σὰν Πάολι».

ΒΟΛΟΣ

Κινημ. *Ἀχίλλειον* Προεβλήθησαν κατὰ τὴν παρελθ. ἑβδομάδα τὰ ἔργα «Τί τοῦ ἐκόστισε ἕνα φιλί» μὲ τὴν Μπεμπὲ Ντάνιελς καὶ «Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴν ἱσπανό». Ἀμφότερα ἐσημείωσαν ἀρίστην ἐπιτυχίαν.

Κινημ. *Ἀργυλλᾶ.* Προεβλήθη τὸ ἀριστούργημα τοῦ Γιάννινγκς «Τὸ λυκόφως τῆς δόξης» μὲ πραγματικὴν κοσμοσυρροήν. Ἐπίσης προεβλήθη καὶ ἡ Μακεδονικὴ ταινία «Ὁ Ὀδυσσεὺς Ἀνδρούτσος». *Παπαβασιλείου*

ΑΕΒΑΔΕΙΑ

Κινημ. *Πάνθεον.* Προεβλήθη μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν «Ὁ παγκόσμιος πόλεμος». *Δ. Παυουργιᾶς*

ΧΙΟΣ

Κινημ. *Ἀστὴρ.* Προεβλήθησαν αἱ ταινίαι «Ἡ πριγκήπισσα Ρεπανάκι», «Ὁ Χρυσοθήρας» μὲ τὸν Σαρλὼ καὶ τρία ἐπεισόδια ἀπὸ τὸ «Μυστηριῶδες ἀεροπλάνον».

ΣΕΡΡΑΙ

Κινημ. *Πάνθεον.* Προεβλήθησαν τὰ ἔργα: «Καλόγηρος καὶ κοκόταν» μὲ τὸν συμπαθῆ Μπὲν Λυὸν καὶ «Ὁ μυστηριώδης καθρέπτης».

Κινημ. *Ὀρφεύς.* Προεβλήθησαν τὰ ἔργα; «Ντάκφεν» μὲ τὴν Ἀλμπάνι καὶ τὸν Βεγγένερ καὶ «Ἡ τιμή».

Κινημ. *Διονύσια.* Προεβλήθησαν: «Τὸ αὐτοκρατορικὸν ξενοδοχεῖον» καὶ «Ἡ θύελλα» μὲ τὸν Σὰρλ Βανέλ. Ἤδη ἐν μέσῳ μεγάλης κοσμοσυρροῆς ἔθεσεν εἰς προβολὴν τὸ μεγαλούργημα τῆς περυσινῆς σαιζόν, τὴν «Μητρόπολιν».

Κινημ. *Ρέμβη.* Προεβλήθησαν: «Ὁ μυστηριώδης ἀδάμας» καὶ «Ὁ καπετὰν ἕνας».

Εὐχαριστοῦμεν τοὺς διευθυντὰς τῶν κινηματογράφων μας διότι φροντίζουν πάντοτε νὰ μᾶς παρουσιάζουν τὰ καλύτερα ἔργα. Γ. *Χαλκίδης*

ΓΕΝΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

ΙΩΣΗΦ ΜΑΡΓΟΥΛΗ

ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ—ΑΡΙΘ. 6

ΑΘΗΝΑΙ

Τὸ μόνον γραφεῖον τὸ διαθέτον νέα ἔργα τελευταίας παραγωγῆς μὲ τοὺς διασημοτέρους καλλιτέχνας τῆς μεγάλης Ἀμερικανικῆς ἑταιρείας

ΟΥΝΙΒΕΡΣΑΛ

καὶ ἄλλων Γαλλικῶν καὶ Γερμανικῶν οἴκων, εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους

Προσφέρει ἔργα σαλονιοῦ μὲ πρωταγωνιστὰς τὸν

ΛΟΝ ΤΣΑΝΕΥ, ΣΟΥΖΥ ΒΕΡΝΟΝ, ΒΙΛΛΥ ΦΡΙΤΣ, ΟΣΣΙ ΟΣΒΑΛΔΑ, ΜΟΣΖΟΥΚΙΝ, ΓΚΑΙΔΑΡΩΒ κλπ.

Ἔργα περιπετειώδη (ἀτραξιὸν) μὲ πρωταγωνιστὰς τὸν

ΧΟΥΝΤ ΓΥΨΩΝ, ΑΡΤ ΑΚΟΡΔ, ΤΖΑΚ ΧΟΞΗ, ΦΡΕΔ ΧΟΥΜΣ, ΤΕΔ ΟΥΕΛΣ, ΑΛ. ΟΥΙΛΣΩΝ, ΔΥΝΑΜΙΤ κλπ.

Ἐπεισοδιακὰ ἔργα μὲ πρωταγωνιστὰς τὸν

ΕΝΤΙ ΠΟΛΟ, ΛΟΥΣ. ΑΛΜΠΕΡΤΙΝΙ, ΤΖΟΕ ΜΠΟΝΟΜΟ, Β. ΜΑΚ ΔΟΝΑΛ, ΟΥΙΛΙΑΜ ΔΕΣΜΟΝΔ, ΑΡΤ ΑΚΟΡΔ κλπ.

Δίπρακτα περιπετειώδη ἔργα ὡς καὶ μονοπράκτους καὶ διπράκτους κωμωδίας εἰς μεγάλην συλλογὴν

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΩΝ

ΠΑΤΕ ΡΑΝΦΟΡΣΕ

Ὡς καὶ μικρῶν μηχανημάτων συστήματος ΕΓΡΗΚΑ διὰ σχολικούς, ἐπαρχιακοὺς καὶ συνοικιακοὺς κινηματογράφους. Λάμπαι οἰκονομίας ἀσυναγώνιστοι εἰς στερεότητα

Διαρκὴς παρακαταθήκη ταινιῶν ἀκατεργάστων ΠΟΖΙΤΙΦ καὶ ΝΕΓΚΑΤΙΦ τοῦ παγκοσμίου φήμης ἐργοστασίου

ΚΟΔΑΚ—ΠΑΤΕ

Καρβούνων πραβολῆς εἰς ὅλας τὰς διαστάσεις μάρκας ΝΟΡΙΣ, Κόλλας (Πατείνης)

ΠΡΑΚΤΩΡ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Σ. ΜΑΛΛΑΧ

ΝΙΚΗΣ 3

ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΧΡΟΝΟ

1929

ΟΛΟΙ ΓΕΝΙΚΩΣ ΣΑΣ ΕΥΧΟΝΤΑΙ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

ΠΡΟΣΟΔΟΦΟΡΟΝ

ΗΜΕΙΣ ΣΑΣ ΤΟ

ΕΓΓΥΩΜΕΘΑ

ΑΜΟΛΟΧΙΤΗΣ - ΒΟΥΛΓΑΡΙΔΗΣ

ΟΔΟΣ ΕΥΠΟΛΙΔΟΣ 14

ΑΘΗΝΑΙ